

Bijbelse geestelijke oorlogvoering

Het onderwerp geestelijke oorlogvoering is het afgelopen decennium steeds populairder geworden in de kerk. Een steeds groter wordend aantal seminars, preken, boeken en zelfs de muziek staan centraal in dit actueel onderwerp. Christenen worden overladen met leringen, technieken begeleidt met muziek om 'bolwerken over steden neer te halen', 'oorlogsgebeden te oefenen', 'de sterke man te binden', enzovoort.

Helaas is veel van wat wordt onderwezen in tegenspraak met wat de Bijbel leert. Bijgevolg beoefenen veel christenen een soort geestelijke oorlogvoering die de Bijbel nergens beschrijft. Ik heb dit zelf persoonlijk gezien en beleefd maar ook verbaasd over hoe ver sommige van deze leraren van de Bijbel zijn afgeweken. Veel van wat wordt gepromoot als diepe geestelijke waarheid zijn niets anders dan menselijk veronderstellingen en vermoedens en moet worden gezien als valse doctrine. En ironisch genoeg, omdat valse doctrines over geestelijke oorlogvoering door christenen worden aanvaard, bereikt Satan tot op zekere hoogte zijn doel om gelovigen massaal te misleiden! Sommigen die onderwijzen over hoe je kunt overwinnen door geestelijke oorlogvoering, helpen ons onbewust door hun valse doctrines om de strijd te verliezen die Satan tegen ons voert. Nog alarmerender is de steeds toenemende aandacht voor Satan, in plaats van voor Jezus.

Voor sommige gelovigen draait vrijwel elk aspect van hun christelijke leven om oorlog met de duivel. Hun gebeden beginnen, niet met "Onze Vader Die in de hemel zijt", maar "Satan, ik kom nu tegen u ..." Lofprijzen worden hier niet meer gezien als iets dat wordt aangeboden aan een waardige God, maar iets dat als een wapen dient in geestelijke strijd. Zo worden kerkdiensten geen mogelijkheden meer om God te aanbidden en over Jezus Christus te leren, maar tijden om te strijden met woorden en gezang om bolwerken neer te halen.

In dit alles wordt de duivel feitelijk verheerlijkt.

Hij (de duivel) houdt van al deze aandacht. De focus ligt verkeerd.

Jezus verwees naar Satan als "de vader der leugen" (Johannes 8:44). Leugens zijn het primaire wapen van de duivel, dat zijn de 'brandende pijlen' waarover de apostel Paulus schreef (Efeziërs 6:16, NBG). Omdat de Satan, de vader der leugen is, hoeft het ons niet te verbazen dat Satan zelfs over zichzelf liegt. Door de apostel Paulus wordt ons verteld dat hij zichzelf voordoet als een "engel des lichts" (2 Korintiërs 11: 14). Hij wil dat we over hem geloven wat niet waar is. Zoals bijvoorbeeld, Satan liegt over zijn bestaan.

Veel mensen geloven niet dat hij bestaat en ik denk dat hij daar heel blij mee is.

Satan liegt over zijn karakter.

Hij wil graag dat we denken dat hij toch niet zo slecht is – hij doet zich dan ook voor als een 'engel des lichts' indien wij dit zo aanvaarden.

Satan liegt over zijn activiteiten.

Hij wil dat we geloven dat hij veel krachtiger en sluwder is dan hij in werkelijkheid is.

Helaas heeft hij hierin veel christenen misleidt.

Door de waarheid in de Bijbel te onderzoeken, zien we dat dit niet de waarheid is.

Zeker, er is zoiets als “Schriftuurlijke” geestelijke oorlogvoering, en dat is wat we zouden moeten doen. Er is geen reden voor ons om onwetend te blijven, omdat de Bijbel ons alles vertelt wat we moeten weten over Satan en zijn plannen.

Een van Satans meest succesvolle plannen om christenen uit balans te brengen is door een bepaalde tekst te benadrukken en uit zijn context te halen en daarmee de omliggende teksten te negeren.

Hij probeerde deze tactiek op Jezus zelf (zie Matteüs 4: 5 - 7). Het is daarom belangrijk dat we veel Schriftgedeelten onderzoeken. Want veel van de onschriftuurlijke leer over geestelijke oorlogvoering en Satan is gebaseerd op teksten die uit hun onmiddellijke context zijn gehaald of uit de context van wat de hele Bijbel leert.

Hier begint de echte oorlog, het gaat om uw geloof.

Het is zeker niet mijn bedoeling om de bediening van iemand aan te vallen, maar gewoon om de waarheid te openbaren uit Gods Woord. Bovendien heb ik moeten leren uit eigen ervaring en schaamte. Sommige van de mythen waarover we het gaan hebben, zijn mythen die ik ooit geloofde, onderwees en praktiseerde. Dus ik pik op niemand, ik heb ook de schade gezien die hiermee aangericht wordt. Probeer om objectief te lezen/zijn. We gaan enkele van de meest voorkomende misvattingen over Satan en geestelijke oorlogvoering checken aan Gods woord. Ik ken niemand die al deze fouten leert, dus neem niet aan dat omdat iemand Mythe # 1 leert, hij ook Mythe # 2 leert, enzovoort.

Wat volgt is een samenvatting van mythen die ik uit verschillende bronnen heb verzameld.

In het laatste hoofdstuk bespreek ik de essentie van Bijbelse geestelijke oorlogvoering.

Mijn gebed is dat deze studie velen zal helpen die vitale Bijbelse informatie nodig hebben om de aanvallen van Satan in hun eigen leven te begrijpen en te overwinnen.

Mythe 1: *In het eeuwige verleden voerde God en Satan een grote strijd.*

Tegenwoordig woedt deze kosmische strijd nog steeds tussen hen.

Deze specifieke mythe is in tegenspraak met één van de meest gevestigde, fundamentele waarheden over God die in de Bijbel worden geopenbaard - de waarheid dat alleen God almachtig is. Van kaft tot kaft bevestigt de Bijbel, Gods almacht.

In Genesis hfst.1 leren we dat God hemel en aarde schiep en alles wat leeft.

God sprak het universum tot bestaan. Hoeveel macht was hiervoor nodig?

Hoeveel macht er ook nodig was, God heeft het!

Is de macht van God nadat Hij alles geschapen heeft afgenomen, absoluut niet. Jezus zei ons dat alle dingen mogelijk zijn bij God (zie Matteüs19: 26). Jeremia bevestigde dat er niets te moeilijk is voor God (zie Jeremia 32:17). Geen mens noch een geest noch enige kracht kan God beletten Zijn plannen te vervullen (zie 2 Kronieken 20: 6; Job 41:10; 42: 2). Door Jeremia vraagt God: "Want wie is zoals Ik ... En wie zal Mij tot verantwoording roepen?"

(Jeremia 50:44). Het antwoord is... niemand, zelfs Satan niet.

Sprekend door de profeet Jesaja, zei de Heilige Geest: "*Weet u het niet? Heb je het niet gehoord? Een eeuwige God is de Here, Schepper van de einden der aarde. Hij wordt noch moede noch mat, Zijn verstand is niet te doorgronden.* (Jesaja 40:28). Paulus schreef dat God in staat is om "oneindig veel meer te doen dan wij bidden of beseffen" (Efeziërs 3: 20).

Als God echt almachtig is, zoals de bovengenoemde teksten zeggen, dan betekent het als wij zeggen dat God en Satan in een strijd waren of zijn, God niet almachtig is. Als God zelfs maar één enkele ronde verloor, zelfs in geringe mate door Satan werd overwonnen, of zelfs maar voor een korte tijd tegen hem moest vechten, om wat voor reden ook, dan is Hij niet almachtig zoals God over zichzelf zegt.

Jezus zei iets over de val van Satan uit de hemel dat ons zal helpen om te begrijpen hoeveel macht Satan heeft in vergelijking met onze almachtige God: lezen (Lucas 10: 17-18)

En de zeventig keerden terug met vreugde en zeiden: "Here, ook de boze geesten onderwerpen zich aan ons in Uw naam." En Hij zei tegen hen: "Ik zag Satan als een bliksem uit de hemel vallen"

Toen Jezus zeventig van Zijn discipelen uitzond om te prediken en te genezen, keerden ze met vreugde terug omdat zelfs de demonen zich aan hen onderworpen in Zijn naam. Ze hadden echter niet zo verrast moeten zijn. Jezus zei tegen hen dat Hij getuige was geweest van een heel machtige demonstratie van de almacht van de Vader over Satan: toen de almachtige God bevel gaf om Satan uit de hemel te werpen, kon Satan God niet weerstaan.

Jezus koos de metafoor, als een bliksem, om de snelheid te benadrukken waarmee Satan viel.

Hij viel, niet als siroop, maar als een bliksem. Hij viel niet als een blad van een boom of een rots van een klif. Oh nee. Satan was het ene moment nog in de hemel, en in het volgende moment - BOEM! – weg was hij!

Als God zelf, Satan zo snel en gemakkelijk kon verdrijven, dan zou het geen verrassing moeten zijn dat Gods dienstknechten ook snel en gemakkelijk demonen konden uitdrijven. Vroeger hadden deze discipelen een groot respect voor de vreselijke macht die demonen over hun slachtoffers uitoefenden, maar nu waren ze getuige geweest van een veel grotere macht, die de discipelen met grote blijdschap vervulde bij hun terugkeer. Hoe velen van ons zouden dezelfde openbaring moeten hebben. Te veel christenen hebben een te groot respect voor de macht van de duivel en hebben nog niet begrepen dat Gods macht veel, veel, veel groter is. Er is geen grens aan Gods almacht.

Almacht betekend: onbeperkte macht over alles en iedereen.

God is de Schepper en Satan is slechts een schepsel.

Satan is geen partij voor God. Er is geen vergelijking tussen Gods macht en Satan.

Satan kan zelfs niet worstelen of weerspanning zijn tegen Gods grote macht, zoals Jezus het zo toepasselijk zei.

De oorlog die er nooit is geweest

Hoe vreemd het voor sommigen in de oren mag klinken, wij moeten begrijpen dat God en Satan nog nooit het ook nooit zijn geweest en ook nooit tegen elkaar zullen strijden. Ja, ze hebben verschillende agenda's, en misschien kan voorzichtig worden gezegd dat ze tegengesteld zijn. Maar wanneer twee partijen tegenover elkaar staan en de ene partij enorm machtiger is dan de ander, worden hun conflicten niet als gevechten beschouwd. Kan een aardworm vechten met een olifant?

Een regenworm kan een zeer zwakke poging doen om zich tegen een olifant te verzetten, maar hun meningsverschil kan nauwelijks worden omschreven als een gevecht.

Satan deed net als die aardworm een zwakke poging om zich te verzetten tegen iemand die enorm machtiger is. Zijn opstand werd snel aangepakt en hij werd 'als de bliksem' uit de hemel gegooid.

Er was geen strijd - er was alleen een uitwijzing, punt.

Als God almachtig is, heeft Satan geen schijn van kans om God enigszins te belemmeren om te doen wat Hij wil doen. En als God Satan toestaat iets te doen, is het uiteindelijk alleen om zijn eigen goddelijk doel te dienen. Deze waarheid zal overduidelijk worden als we de Bijbel in de volgende hoofdstukken verder onderzoeken.

Het is duidelijk dat God Satan toestond om een keuze te maken met betrekking tot gehoorzaamheid of ongehoorzaamheid, wat wij vrije wil noemen. Maar de enige reden dat Satan de autoriteit bezat om een keuze te maken, was omdat God hem die autoriteit gaf.

De toekomstige binding van Satan

Gods absolute autoriteit over Satan werd niet alleen aangetoond in het eeuwige verleden, maar zal ook worden aangetoond in de toekomst. *We lezen in Openbaring dat één enkele engel*

Satan zal binden en hem voor duizend jaar zal opsluiten:

En ik zag een engel nederdalen uit de hemel, met de sleutel des afgronds en een grote keten in zijn hand; en hij greep de draak, de oude slang, dat is de duivel en de Satan, en hij bond hem duizend jaren, en hij wierp hem in de afgrond en sloot en verzegelde die boven hem, opdat hij de volkeren niet meer zou verleiden, voordat de duizend jaren voleindigd waren; daarna moet hij voor een korte tijd worden losgelaten. (Openbaring 20: 1-3).

Deze toekomstige gebeurtenis kan evenmin als een strijd tussen God en Satan worden gezien, net zoals Satans oorspronkelijke verdrijving uit de hemel als een strijd tussen God en Satan kan worden gezien. Deze naamloze engel zal Satan eenvoudig vastnemen en hem duizend jaar buiten werking stellen. Er staat hier absoluut niets vermeld van enige tegenstand of strijd. Merk ook op dat Satan niet de macht heeft om uit zijn gevangenis te breken en alleen zal worden vrijgelaten wanneer het Gods doeleinden past (zie Openbaring 20: 7 - 9).

God zou Satan ook nu gemakkelijk kunnen binden of verbannen als Hij dat wenste.

Zeggen dat Hij dat niet kan, is zeggen dat Hij niet almachtig is.

Waarom maakt God dan niet onmiddellijk een eind aan Satan? Simpelweg omdat het op dit moment niet past voor Zijn doeleinden. Er zijn redenen waarom God toestaat dat Satan op aarde functioneert, redenen die we in latere hoofdstukken zullen bespreken.

Hoe zit het met de toekomstige "oorlog in de hemel"?

Als het waar is dat God en Satan nog nooit, ook nooit zijn geweest en nooit zullen strijden, waarom lezen we dan in het boek Openbaring van een toekomstige oorlog in de hemel waarbij Satan is betrokken?

Dat is een goede vraag, die eenvoudig kan worden beantwoord. Laten we eerst lezen over die toekomstige oorlog in de hemel:

En er kwam oorlog in de hemel, Michaël en zijn engelen hadden oorlog te voeren tegen de draak; ook de draak en zijn engelen voerden oorlog, maar hij kon geen standhouden, en hun plaats werd in de hemel niet meer gevonden.

En de grote draak werd (op aarde) geworpen, de oude slang, die genaamd wordt duivel en de Satan, die de gehele wereld verleidt; hij werd op de aarde geworpen en zijn engelen met hem
(Openbaring 12: 7-9).

Als je de verzen leest die onmiddellijk voorafgaan en de zojuist aangehaalde teksten, zul je zien dat deze gebeurtenis waarover Johannes schreef geen beschrijving is van Satans oorspronkelijke uitwijzing uit de hemel, toen hij 'als een bliksem viel'. Het is eerder een beschrijving van een toekomstige uitwijzing. Andere Schriftgedeelten geven aan dat Satan, zelfs sinds zijn oorspronkelijke uitwijzing, nog steeds een beperkte toegang tot de hemel van God krijgt (zie Job 1: 6; 2: 1; Zacharia 3: 1- 2, Lucas 22:31; Openbaring 12:10). We lezen hier ook dat deze oorlog zal plaatsvinden tussen Michaël en zijn engelen en Satan en zijn engelen. God Zelf wordt niet genoemd als zijnde betrokken bij de strijd.

Als Hij dat was, zou het conflict nauwelijks kunnen worden omschreven als een oorlog, omdat God, Die almachtig is, gemakkelijk elke oppositie in een flits van een tijd kan verpletteren, zoals Hij al heeft laten zien.

Engelen, inclusief Michaël, zijn niet almachtig, en dus kan hun conflict met Satan en zijn engelen worden omschreven als een oorlog, omdat er op een bepaalde tijd een reëel conflict zal zijn.

Maar Michaël en zijn engelen, die machtiger zijn zullen Satan en zijn bende overwinnen dat staat nu al vast.

Waarom wordt God niet persoonlijk betrokken bij deze specifieke strijd en laat Hij het over aan Zijn engelen? Ik heb geen idee. Omdat God alwetend is, wist hij zeker dat zijn engelen de oorlog konden winnen, en dus dacht Hij misschien dat het niet nodig was om er persoonlijk bij betrokken te zijn.

En ik veronderstel dat als God alles zelf zou doen, de engelen niets te doen zouden hebben! Ik twijfel er niet aan dat God de boze Kanaänieten in de dagen van Jozua gemakkelijk en snel had kunnen vernietigen, maar Hij koos ervoor om de Israëlieten de taak te geven. Wat God moeiteloos in seconden had kunnen doen, had Hij van hen gevraagd, grote inspanningen gedurende een periode van maanden. Misschien was dit God welgevallig, omdat het geloof van de kant van de Israëlieten vereiste. Misschien is dat de reden dat Hij niet persoonlijk betrokken zal zijn bij die toekomstige oorlog in de hemel. De Bijbel vertelt het ons niet.

Alleen omdat er ooit een oorlog in de hemel zal zijn tussen Michael en zijn engelen en Satan en zijn engelen is geen reden voor ons om te denken dat God niet almachtig is - net zomin als de veldslagen van Israël in Kanaän reden zijn om te denken dat God niet almachtig is.

Onthoud, Gods engelen zijn niet almachtig - God wel.

Was Satan niet verslagen door Jezus aan het kruis?

Met betrekking tot deze eerste mythe over God en de befaamde veldslagen van Satan, wil ik dit hoofdstuk afsluiten met de veelgebruikte uitspraak: Jezus versloeg Satan aan het kruis.

In de afgelopen jaren had ik vaak gezegd dat Jezus Satan aan het kruis versloeg totdat ik besepte dat wat ik zei niet helemaal Bijbels was.

De Bijbel zegt eigenlijk nooit dat Jezus Satan aan het kruis overwon.

Splits ik misschien theologische haren? Wel, er is een goede reden om zo specifiek te zijn. Als we zeggen dat Jezus Satan overwon, laten we het klinken alsof Jezus en Satan in een strijd waren, wat impliceert dat God niet almachtig is en dat Satan niet al onder het volledige gezag van God staat en stond. Daarom zeg ik niet langer dat Jezus Satan aan het Kruis overwon. Er zijn meer Bijbelse manieren om te beschrijven wat er met Satan gebeurde toen Jezus zijn leven op Golgotha gaf.

Hebreeën 2: 14 -15 vertelt ons: *Daar nu de kinderen aan bloed en vlees deelhebben, heeft ook Hij op gelijke wijze daaraan deel gekregen, opdat Hij door Zijn dood hem, die de macht over de dood had, de duivel, zou onttronen, en allen zou bevrijden, die gedurende hun ganse leven door angst voor de dood tot slavernij gedoemd waren.*

Hier zie je dat Jezus door Zijn dood Satan machteloos maakte.

In hoeverre heeft Jezus Satan machteloos gemaakt?

Het is duidelijk dat Satan niet volledig machteloos is, anders zou de apostel Johannes nooit hebben geschreven dat 'de hele wereld in de macht van de boze ligt' (1Johannes 5:19). Jacobus en Petrus zouden ons ook niet hebben verteld de 'duivel te weerstaan', want als Satan geen macht zou hebben, zou er niets zijn om te weerstaan (zie Jakobus 4: 7; 1 Petrus 5: 8-9). Ook zou Paulus niet hebben geschreven: " *De God nu des vredes zal weldra de Satan onder uw voeten vertreden*" (Romeinen 16:20). Als u mij tegen iemand had horen zeggen: "Ik ben machteloos", zou je waarschijnlijk niet denken dat ik bedoelde dat ik niet in staat was iets te doen. Je zou eerder denken dat ik bedoelde dat ik machteloos was om een bepaalde situatie te veranderen, of dat ik mijn bevoegdheid had verloren over iets dat ik eerder wel had. Het is heel belangrijk om de verzen van de Bijbel in hun context te lezen, anders kunnen we verkeerd interpreteren wat God ons probeert te zeggen. We hebben al uit de vorige Schriftgedeelten vastgesteld dat Satan niet volledig machteloos of inactief werd gemaakt door de dood van Jezus. We moeten dus weten op welk gebied of in welke mate Satan machteloos werd gemaakt. Hebreeën 2: 14-15 zegt ons dat Jezus door zijn dood Satan onttroond heeft met betrekking tot 'de macht over de dood'.

Wat betekent dat precies?

Deze vraag wordt beantwoord door te kijken naar wat andere delen van het Nieuwe Testament te zeggen hebben over de dood.

Drie Soorten dood

De Bijbel verwijst naar drie soorten dood: geestelijke dood, fysieke dood en de tweede dood. De tweede dood (of eeuwige dood) wordt genoemd in Openbaring 2:23; 20: 6,14; 21: 8 en wordt beschreven als de tijd waarin ongelovigen uiteindelijk in de poel van vuur worden geworpen.

Fysieke dood vindt plaats wanneer de geest van een persoon van zijn lichaam wijkt en dat dan zijn lichaam ophoudt te functioneren. De Bijbel leert dat we driedelig van aard zijn: geest, ziel en lichaam (zie 1 Tessalonicenzen 5:23). Ons lichaam is onze fysieke persoon, het vlees en de beenderen en het bloed.

Onze ziel wordt vaak beschouwd als onze emoties, intellect en wil. Onze geest wordt in de Bijbel aangeduid als 'de innerlijke mens' (2 Korintiërs 4:16), of 'de verborgen mens van het hart' (1 Petrus 3: 4).

In beide gevallen wordt de geest een "mens" genoemd. De geest is een persoon die is gemaakt van geestelijk materiaal, in plaats van fysiek materiaal, zoals bijvoorbeeld de engelen.

De geest is door sommigen beschreven als de 'echte ik'. Je geest is eeuwig.

Met dit in gedachten kunnen we de derde soort dood waarover de Bijbel spreekt beter begrijpen, de geestelijke dood. Geestelijk dood zijn beschrijft de toestand van een menselijke geest die niet opnieuw is geboren door de Heilige Geest. Een geestelijk dode persoon heeft een geest die vervreemd is van God, een geest die een zondige aard bezit, een geest die tot op zekere hoogte verbonden is met Satan. Efeziërs 2: 1 - 3 schetst voor ons een beeld van een geestelijk dode persoon:

Ook u, hoewel gij dood waart door uw overtredingen en zonden, waarin gij vroeger gewandeld hebt overeenkomstig de loop dezer wereld, overeenkomstig de overste van de macht der lucht, van de geest die thans werkzaam is in de kinderen der ongehoorzaamheid, trouwens, ook wij allen hebben vroeger daarin verkeerd, in de begeerten van ons vlees, handelende naar de wil van het vlees en van de gedachten, en wij waren van nature, evenzeer als de overigen, kinderen des toorns.

Paulus zei tegen de christenen in Efeze dat zij dood waren in hun overtredingen en zonden. Het is duidelijk dat hij niet verwees naar een fysieke dood omdat hij schreef aan fysiek levende mensen. Daarom moet hij hebben gezegd dat ze "geestelijk gesproken" dood waren.

Wat heeft hen geestelijk gedood?

Het waren hun 'overtredingen en zonden'. Vergeet niet dat God tegen Adam zei dat hij op de dag dat hij ongehoorzaam was, zou sterven (zie Genesis 2:17). God sprak niet over lichamelijke dood, maar over geestelijke dood, omdat Adam niet fysiek stierf op de dag dat hij de verboden vrucht at. Integendeel, hij stierf die dag geestelijk en stierf pas honderden jaren later lichamelijk.

Paulus ging verder met te zeggen dat de Efeziërs, als geestelijk dode mensen, hadden gewandeld in hun overtredingen en zonden volgens de "loop van de wereld" (dat wil zeggen doen wat iedereen deed) en zo onderworpen waren aan "de overste van de macht der lucht"

Wie is 'de prins van de macht der lucht'? Dat is Satan, die zijn duistere domein regeert als opperbevelhebber over andere boze geesten die de atmosfeer bewonen. Die boze geesten worden opgesomd door verschillende rangen in een later hoofdstuk van Efeziërs 6:12.

Paulus zei dat deze duistere prins een 'geest is die **nu** werkt in de kinderen der ongehoorzaamheid'. De uitdrukking "kinderen der ongehoorzaamheid" is gewoon een andere beschrijving voor alle ongelovigen en die benadrukt dat hun aard zondig is. Paulus zei later dat zij 'van nature kinderen des toorns waren' (Efeziërs 2: 3). Bovendien zei hij dat Satan in hen werkte.

De duivel als vader

Of de ongelovigen (ongeredde) het zich realiseren of niet, zij zijn onderworpen aan Satan en zijn onderdanen in het koninkrijk van de duisternis. Ze hebben zijn slechte, zelfzuchtige aard die woont in hun geestelijk dode geesten. Satan is op die manier hun geestelijke heer en vader. Daarom zei Jezus ooit tegen sommige religieuze leiders:

*" Gij hebt de duivel tot vader en wilt de begeerten van uw vader doen. Die was een menselijke moorder van den beginne en staat niet in de waarheid, want er is in hem **geen** waarheid. Wanneer hij de leugen spreekt, spreekt hij naar zijn aard, want hij is een leugenaar en de vader der leugen." (Johannes 8:44).*

Dit is het sombere beeld van de mens die niet wedergeboren is! Hij gaat geestelijk dood door het leven, vol van Satans natuur, op weg naar een onvermijdelijke fysieke dood waar hij enorm bang voor is; en, of hij het zich nu realiseert of niet, hij zal ooit de ergste dood van alles ervaren, de eeuwige dood, terwijl hij in de poel van vuur wordt geworpen om voor altijd te lijden.

Het is uiterst belangrijk dat we begrijpen dat geestelijke, fysieke en eeuwige dood allemaal manifestaties zijn van Gods toorn over de zondige mensheid, en dat Satan daar een rol in speelt. Satan heeft van God toestemming gekregen om beperkt te regeren over het koninkrijk van de duisternis en over allen die 'liever in de duisternis zijn (Johannes 3:19). In feite komt het erop neer, dat God tegen Satan zei: "Ik geef u beperkte macht om degenen gevangen te houden die Mij niet toe behoren." Satan werd een ondergeschikt instrument van Gods toorn op menselijke rebellen. Omdat allen gezondigd hebben, zijn allen onder de macht van Satan, vervuld met zijn natuur in hun geest en gevangengehouden om zijn wil te doen, (Lees 2 Timoteüs2: 26).

De losprijs voor onze gevangenschap

We kunnen God echter danken dat Hij genade had met de mensheid en vanwege Zijn genade hoeft niemand in die ellendige en geestelijke dodelijke toestand te blijven! Omdat de plaatsvervangende dood van Jezus voldeed aan de eisen van Goddelijke gerechtigheid, kunnen allen die in Christus Jezus geloven, ontkomen aan de geestelijke dood en de gevangenschap van Satan, omdat ze niet langer onder de toorn van God zijn. Wanneer we ons geloof in Jezus stellen, komt de Heilige Geest in onze geest en vernietigt Satans natuur ervan, onze geest wordt opnieuw geboren, wij worden door de kracht van de heilige Geest uit God geboren (lees Johannes 3: 1-16) en daardoor ontvangen wij Zijn Goddelijke natuur (Lees 2 Petrus1: 4).

Nu terug naar onze oorspronkelijke vraag. Toen de schrijver van Hebrëeën zei dat Jezus, door Zijn dood, hem die de macht over de dood had, de duivel, zou onttrenen. Bedoelde hij hiermee dat de macht van de geestelijke dood, welke satan heeft over alle ongeredde personen, verbroken werd over allen die nu in Christus Jezus zijn. Wij zijn geestelijke levend in Christus Jezus; omdat Jezus de losprijs betaalde voor onze zonden.

Omdat we bovendien niet langer geestelijk dood, en onder de heerschappij van Satan zijn, hoeven we niet langer bang te zijn voor de fysieke dood, omdat we weten wat ons te wachten staat - een heerlijke erfenis in de hemel. Sommigen van ons zullen zelfs aan de fysieke dood ontkomen - als we nog leven wanneer Jezus terugkomt (Lees 1 Korintiërs15: 51; 1 Thessalonicenzen. 4: 13 -18).

Ten slotte zijn we door Jezus verlost van de tweede dood, dat is de poel van vuur (de hel).

Heeft Jezus de duivel aan het kruis overwonnen?

Nee, dat deed Hij niet, de reden is, omdat er geen strijd was tussen Jezus en Satan.

Jezus heeft Satan machteloos gemaakt met betrekking tot Satans macht over de geestelijke dood, waardoor hij niet-geredde mensen gevangenhoudt in hun zonden.

Satan bezit nog steeds de macht van de geestelijke dood over niet-geredde mensen, maar wat betreft degenen die in Christus Jezus zijn, is Satan machteloos. Daarom lezen we in Openbaring 12:11: *"En zij [de gelovigen] hebben hem [Satan] overwonnen door het bloed van het Lam en door het woord van hun getuigenis, en zij hebben hun leven niet liefgehad, tot in de dood."*

Omdat Jezus Zijn bloed aan het kruis vergoot, hebben we Satan overwonnen.

De overheden en machten ontwapend

Dit helpt ons ook om de woorden van Paulus in Colossenzen 2: 13 -15 te begrijpen:

Ook u heeft Hij, hoewel gij dood waart door uw overtredingen en onbesnedenheid naar het vlees, levend gemaakt met Hem, toen Hij al onze overtredingen kwijtschold, door het bewijsstuk uit te wissen, dat door zijn inzetten tegen ons getuigde en ons bedreigde. En dat heeft Hij weggedaan door het aan het kruis te nagelen. Hij heeft de overheden en machten ontwapend en openlijk tentoongesteld en zo over hen gezegevierd.

Paulus gebruikt voor de hand liggende metaforische taal in deze tekst. In het eerste deel vergelijkt hij onze schuld met een 'schuldbewijs'. Wat wij niet konden betalen, werd door Christus Jezus voor ons betaald, die onze zondenschuld naar het kruis bracht.

Daar werd onze schuld volledig betaald.

In het tweede deel, net zoals oude koningen hun verslagen vijanden van hun wapens ontdeden en triomfantelijk door hun stadsstraten paradeerden, zo was de dood en de opstanding van Jezus Christus een triomf over 'overheden en machten', de lagere rangen van demonen die over opstandige mensen heersen, en ze gevangenhouden.

Kunnen we niet op basis van deze tekst zeggen dat Jezus Christus Satan versloeg?

Misschien, maar met enige beperking. We moeten niet vergeten dat Paulus in deze tekst metaforisch schreef. En elke metafoor, geschreven of gesproken, heeft een punt waarop de overeenkomsten veranderen in verschillen.

Als ik bijvoorbeeld tegen mijn vrouw zeg: "Je ogen zijn als poelen", dan bedoel ik dat haar ogen diep, donker, blauw en uitnodigend zijn. Maar ik bedoel niets meer, want dat zijn de enige overeenkomsten tussen de ogen van mijn vrouw en de poelen. Ik bedoel niet dat vissen in haar ogen zwemmen, of dat ze bevrozen in de winter, of dat eenden erop willen landen. Elke metafoor is zo. Het bereikt een punt waar, als het voorbij de beoogde overeenkomsten wordt geduwd, het begrip zou verduisteren in plaats van het te verlichten, zoals metaforen verondersteld worden te doen. (Dit wordt vaak gedaan door mensen die een betekenis proberen te vinden in elk klein detail van de gelijkenissen van Jezus, terwijl Jezus meestal slechts één belangrijk punt probeerde duidelijk te maken.)

Bij het interpreteren van Paulus 'metaforen in Colossenzen 2: 13 -15 moeten we dus evenzo voorzichtig zijn. Het is duidelijk dat er geen echt "schuldbewijs" is waarop al onze zonden zijn geschreven en die aan het kruis zijn genageld. Dat alles is echter symbolisch voor wat Jezus **heeft** volbracht.

Evenzo werden de demonen die heersten over de niet-geredde mensheid niet letterlijk ontwapend van hun zwaarden en schilden en paradeerden ze niet met Jezus aan het hoofd in het openbaar door de straten. De taal die Paulus gebruikt, is symbolisch voor wat Jezus voor ons **heeft** volbracht.

Wij werden gevangengehouden door die boze geesten. Maar doordat Jezus voor onze zonden stierf aan het kruis, heeft Jezus ons uit onze gevangenschap bevrijd. Jezus vocht niet letterlijk tegen die boze geesten en zij voerden geen oorlog met Hem. Ze hielden ons, met Gods rechtvaardige toestemming, ons hele leven in hun macht. Hun 'bewapening' als het ware, was niet op Christus gericht, maar op ons.

Jezus 'ontwapende' ze echter door onze bewijslast uit te wissen.

Nu kunnen ze ons niet meer langer gevangen houden.

Laten we niet denken dat er een eeuwenlange strijd was tussen Jezus en de boze geesten van Satan, en eindelijk won Jezus de strijd aan het kruis. Als we gaan zeggen dat Jezus de duivel heeft overwonnen, laten we dan zeker zijn dat we begrijpen dat Jezus de duivel voor **ons** heeft overwonnen, en niet voor zichzelf. Jezus hoefde de duivel niet voor zichzelf te overwinnen.

Jezus zei in Johannes 14: 30 de overste van de wereld (de duivel) komt maar heeft aan mij niets.

In mijn voortuin heb ik ooit een kleine hond weggejaagd die mijn dochttertje bang maakte. Ik zou kunnen zeggen dat ik die kleine hond heb verslagen, maar ik hoop dat je begrijpt dat die hond

nooit een bedreiging voor mij was, alleen voor mijn dochter. Het was hetzelfde met Jezus en Satan. Jezus heeft een hond van ons weggejaagd die Hem helemaal niet lastigviel.

Hoe verjoeg Jezus die Satan-hond? Hij deed het door de straf voor onze zonden op Zich te nemen, ons te bevrijden van onze schuld tegenover God, en ons zo te verlossen van Gods toorn, en daarom hebben de boze geesten die met toestemming van de rechtvaardige God, niet langer het recht om ons tot slaaf te maken. Prijs God daarvoor!

Mythe # 1: In het verleden was God met Satan in een grote oorlog.

En die strijd is er ook vandaag nog.

Dit vinden we niet terug in de Bijbel, we kunnen God dankbaar zijn dat Satan in het verleden zonder strijd uit de hemel is gegooid. God zal op een dag door een engel Satan binden en hem gedurende duizend jaar inactief maken. In de tussentijd is de macht van Satan om mensen door middel van de geestelijke dood gevangen te houden verbroken over al diegenen die **in Christus Jezus** zijn. Satan is niet langer onze geestelijke vader en heer, als wij wederom geboren zijn is God onze Vader.

Wat betreft de geestelijke oorlog: God Zelf is dat niet, nooit geweest, en zal ook nooit in een gevecht met Satan zijn. God alleen is almachtig. De satan is een schepsel.

Dit leidt ons naar een geschikte plaats om een tweede gerelateerde mythe te onderzoeken.

Sommigen beweren dat God Satan nu niet kan stoppen omdat Satan het gezag van Adam heeft overgenomen en nu het vroegere recht dat Adam bezat om over de aarde te regeren heeft, een recht dat God niet kan intrekken. Dit is een mythe over Satan die we in het derde hoofdstuk zullen onderzoeken.

Openbaringen 12:10: *'En ik hoorde een luide stem in de hemel, zeggen:'*

Nu is verschenen het heil en de kracht en het koningschap van onze God en de macht van Zijn Gezalfde; want de aanklager van onze broeders, die hen dag en nacht aanklaagde voor onze God, is nedergeworpen

Toen Satan oorspronkelijk uit de hemel werd gegooid, waren er nog geen broeders om aan te klagen.

Mythe # 2: Er zijn voortdurend gevechten in het geestelijke rijk tussen Gods engelen en Satans engelen. Onze 'geestelijke oorlogvoering' kan de uitkomst van die gevechten bepalen."

In het vorige hoofdstuk hebben we uit het boek Openbaring geleerd dat er ooit een oorlog in de hemel zal zijn tussen Michaël en zijn engelen en Satan en zijn engelen. Anders dan dat, is er slechts één andere engelenstrijd die de Schrift noemt, en die is te vinden in Daniël hfst. 10.

Daniël vertelt ons dat hij gedurende drie volle weken met rouw bedrijven doorbracht in het derde jaar van de regering van Cyrus, koning van Perzië, toen een engel hem verscheen aan de rivier de Tigris. Het doel van het bezoek van de engel was hem inzicht te geven in de toekomst van Israël. Tijdens hun gesprek zei de naamloze engel tegen Daniël: *“vrees niet, Daniël, want van de eerste dag af, dat gij uw hart erop gezet hadt om inzicht te verkrijgen en om u voor uw God te verootmoedigen, zijn uw woorden gehoord, en ik ben gekomen op uw woorden. Maar de vorst van het koninkrijk der Perzen stond eenentwintig dagen tegenover mij; doch zie, Michaël, een der voornaamste vorsten, kwam mij te hulp, zodat ik daar, bij de koning der Perzen de overhand hield.* (Daniël 10: 12 -13).

Daniël vernam dat zijn gebed al drie weken eerder was gehoord, maar dat het de engel drie weken had gekost om bij hem te komen. De reden voor deze vertraging van de engel was omdat "de prins van het koninkrijk Perzië" hem had weerstaan. Hij kon echter doorbreken toen Michaël, "een van de voornaamste vorsten", hem kwam helpen.

Toen de engel op het punt stond van Daniël te vertrekken, zei hij tegen hem:

Toen zeide hij: Weet gij, waarom ik tot u gekomen ben? Terstond moet ik terugkeren om met de vorst der Perzen te strijden, en zodra ik uitgegaan ben, zie, dan zal de vorst van Griekenland komen; nochtans zal ik u mededelen wat geschreven staat in het boek der waarheid. En niet één staat mij vastberaden tegen hen terzijde, behalve uw vorst Michaël (Daniël 10: 20-21).

Uit deze Schrifttekst kunnen verschillende interessante feiten worden geleerd.

Wederom zien we dat Gods engelen niet almachtig zijn en dat ze daadwerkelijk betrokken kunnen zijn bij het bestrijden van boze engelen.

Ten tweede leren we dat sommige engelen (zoals Michaël) krachtiger zijn dan andere (zoals degene die met Daniël sprak).

We kunnen ons afvragen: "Waarom heeft God Michaël niet in de eerste plaats met de boodschap naar Daniël gestuurd zodat er geen vertraging van drie weken zou zijn?"

Het antwoord op die vraag weten we niet. Misschien was er iets dat God wilde dat die specifieke engel zou leren. Engelen zijn niet alwetend en zouden dus het vermogen hebben om meer kennis te vergaren als God het zou willen. De Bijbel vertelt ons dat ze nieuwsgierig zijn (zie 1 Petrus 1:12).

Of misschien wilde God dat Daniël doorzettingsvermogen in gebed leerde.

Het feit is echter dat de Bijbel ons niet vertelt waarom God een engel stuurde waarvan hij ongetwijfeld wist dat hij niet zonder de hulp van Michaël voorbij de 'prins van Perzië' zou kunnen passeren. In feite hebben we geen idee waarom God een engel zou gebruiken om een boodschap aan iemand over te brengen! Waarom ging Hij niet persoonlijk, of sprak hij hoorbaar tot Daniël, of bracht hij Daniël niet tijdelijk naar de hemel om het hem te vertellen?

De Bijbel geeft ons hier geen antwoorden op.

Maar bewijzen deze Schriftgedeelten dat er in het geestelijke rijk voortdurend gevechten zijn tussen de engelen van God en de engelen van Satan? Nee, het bewijst alleen dat er enkele duizenden jaren geleden een strijd van drie weken was tussen een van Gods engelen en een van Satans engelen genaamd 'de prins van Perzië', een strijd die, als God had gewild, nooit zou gebeurd zijn.

De enige andere engelen strijdt die in de hele Bijbel wordt genoemd, is de toekomstige oorlog in de hemel, vastgelegd in het boek Openbaring. Dat is alles. Er kunnen andere engelachtige oorlogen zijn geweest, maar het zou een veronderstelling van onze kant zijn om dit zo te concluderen.

Het is duidelijk dat het onderwerp van gevechten met engelen in het geestelijke rijk lang niet zo belangrijk is als sommigen beweren te zijn, zoals bewezen door het feit dat er in de Bijbel zo weinig wordt verwezen naar dat onderwerp. Hoe dit de primaire focus van een kerk of iemands bediening is geworden, is moeilijk te begrijpen.

Een mythe op basis van een mythe

Bewijst dit verhaal van Daniël en de prins van Perzië dat de geestelijke oorlogvoering de uitkomst van gevechten met engelen kan bepalen? Nogmaals, dit idee gaat ervan uit (op basis van enkele schrift gedeeltes) dat er regelmatig engelengevechten zijn! Maar laten we eens een sprong in het donker maken en zeggen dat, stel dat dit zo is. Bewijst dit verhaal over Daniël dan dat "geestelijke oorlogvoering" de uitkomst kan bepalen van engelachtige oorlogen die zich misschien voordoen?

De vraag wordt vaak gesteld door degenen die deze specifieke mythe promoten:

"Wat als Daniël het na een dag had opgegeven?"

Het antwoord op die vraag weet natuurlijk niemand, want het feit is dat Daniël niet ophield met God te zoeken in gebed totdat de naamloze engel arriveerde. De implicatie om deze vraag te stellen, is echter om ons te overtuigen dat Daniël door voortdurende geestelijke oorlogvoering

de sleutel was tot de doorbraak van de niet-genoemde engel in de hemelse gewesten. Als Daniël was gestopt met de geestelijke strijd, zou de engel waarschijnlijk nooit voorbij de prins van Perzië zijn gekomen. Ze willen dat we geloven dat wij, net als Daniël, in een geestelijke strijd moeten blijven doorgaan, anders kan een engel van de duivel triomferen over één van Gods engelen.

Allereerst wil ik erop wijzen dat Daniël geen "geestelijke oorlog voerde" – de Schrift zegt: hij bad tot God. Er is geen sprake van dat hij iets tegen demonische engelen zegt of hen bindt, of tegen hen "strijdt". Daniël, wist in feite niet eens dat er een engelachtige strijd gaande was tot de naamloze engel aan hem verscheen. Hij bracht die drie weken door met vasten en God zoekende.

Dus laten we de vraag herformuleren: als Daniël na één of twee dagen gestopt was met bidden en God te zoeken, zou die naamloze engel dan de boodschap van God aan hem niet hebben gegeven? We weten het niet. Maar mag ik er echter op wijzen dat de naamloze engel nooit tegen Daniël heeft gezegd: "Het is maar goed dat je bleef bidden, anders had ik het nooit gehaald."

Nee, de engel gaf Michaël de eer voor zijn doorbraak. Het was duidelijk dat het God was die de niet-genoemde engel en Michaël stuurde, en Hij stuurde hen in antwoord op het gebed van Daniël om te begrijpen wat er in de toekomst van Israël zou plaatsvinden.

Het zou een veronderstelling zijn om te denken dat als Daniël was gestopt met vasten of God te zoeken, dat God zou hebben gezegd: Ok jullie twee engelen, Daniël is gestopt met vasten en bidden, dus hoewel ik een van jullie stuurde om een boodschap naar hem te brengen op de eerste dag dat hij begon te bidden, vergeet het om die boodschap aan Daniël te brengen. Het lijkt erop dat er dan nooit een elfde of twaalfde hoofdstuk in boek Daniël zou bestaan.

Daniël bleef duidelijk volharden in gebed (niet in "geestelijke oorlogvoering") en God antwoordde door engelen te sturen. Ook wij zouden moeten volharden in gebed tot God, en als God dat wil, zou ons antwoord kunnen komen door een engel.

Engelen bestaan, gedeeltelijk, om God en ons te helpen (zie Hebr. 1: 13-14). Vergeet niet dat er tal van voorbeelden zijn van engelen die belangrijke boodschappen overbrengen aan mensen zoals we lezen in de Bijbel, waar geen melding wordt gemaakt van iemand die bidt, en zeker geen drie weken. We moeten hierover in evenwicht blijven. Verder zijn er tal van

voorbeelden van engelen die boodschappen gaven aan mensen, waaronder geen vermelding dat deze engelen eerst moesten strijden tegen satanische engelen.

Die engelen hebben misschien tegen satanische engelen moeten vechten om hun boodschappen over te brengen, maar we weten het niet, omdat de Bijbel het ons niet vertelt.

Een tekst die we ons zeker moeten herinneren, is een tekst die zeer geschikt is om dit hoofdstuk te beëindigen: *"De verborgen dingen zijn voor de Heer, onze God, maar de geopenbaarde zijn voor ons en onze kinderen voor altijd ..."* (Deut. 29:29).

Laten we wandelen in het licht van wat God ons in Zijn Woord heeft geopenbaard en de verborgen dingen zijn voor de Here. Gevechten tussen de engelen van God en de engelen van Satan zorgen voor een geweldige fictie, maar je moet je gebedsleven niet baseren op fictie.

Mythe # 2: "Er zijn constante gevechten in het geestelijk rijk tussen de engelen van God en de engelen van Satan. Het resultaat van die gevechten wordt bepaald door onze geestelijke oorlogvoering'."

De waarheid is, dat we slechts één engelenstrijd in het verleden kennen en één die in de toekomst zal plaatsvinden. Als er anderen zijn, is er geen Bijbels bewijs dat we 'geestelijke oorlogvoering' moeten voeren om Gods engelen te kunnen helpen hun conflicten te winnen. Wanneer onze gebeden in overeenstemming zijn met Gods wil, kunnen ze natuurlijk een groot verschil maken in wat er op deze aarde gebeurt. En als God bij het beantwoorden van onze gebeden besluit engelen te gebruiken, is dat Zijn zaak. Uit de zeer beperkte hoeveelheid Schriftgedeelten die aan het onderwerp zijn gewijd, is het duidelijk dat God niet wil dat onze focus op engelachtige oorlogvoering ligt.

Twee mogelijke bezwaren beantwoord:

(1) Judas noemt een geschil tussen Michaël en Satan over het lichaam van Mozes, maar er is geen sprake van een daadwerkelijke strijd. Judas vertelt ons in feite dat Michaël 'niet tegen hem [Satan] een smadelijk oordeel zou durven uitspreken, maar zei: 'De Heer straffe u' " (Judas 1: 9).

(2) Toen Elisa en zijn dienaar werden omringd door een Syrisch leger in de stad Dothan, bad Elisa tot God om de ogen van zijn dienaar te openen (2 Koningen 6: 15 -17). Bijgevolg zag zijn dienaar "vurige paarden en wagens" waarvan we aannemen dat ze waren bezet door een leger van engelen in het geestelijk rijk. Dit is echter geen duidelijke aanwijzing dat deze engelen betrokken waren of zouden worden in een strijd met demonische engelen. Engelen worden soms door God gebruikt om Zijn toorn tegen goddeloze mensen uit te voeren, een voorbeeld is de slachting van 185.000 Assyrische soldaten door één engel, in 2 Koningen 19: 35.

Zie bijvoorbeeld Matteüs 1:20; 2: 13,19; 4:11; Lucas 1: 11 - 20, 26 - 38.

Mythe 3: Toen Adam in zonde viel, ontving Satan de heerschappij over de aarde van Adam.

Wat gebeurde er precies met Satan bij de val van de mensheid? Sommigen denken dat Satan een grote promotie kreeg toen Adam in zonde viel. Ze zeggen dat Adam oorspronkelijk de god van deze wereld was, en bij Adams val verwierf Satan die positie, waardoor hij het recht kreeg om op aarde te doen wat hij wilde. Zelfs God was machteloos om hem vanaf dat moment te stoppen, omdat Adam het "wettelijke recht" had om zijn positie aan Satan te geven, en God moet Zijn overeenkomst met Adam eren die nu aan Satan toebehoort.

Satan bezit nu zogenaamd 'Adams positie', en God kan Satan niet stoppen totdat 'Adams positie is opgehouden'.

Is deze theorie waar? Heeft Satan bij de val van de mensheid "Adams positie" verkregen?

Absoluut niet. Satan verwierf niets bij de val van de mensheid behalve een vloek uit Gods eigen mond en een goddelijke belofte van zijn totale ondergang. Hij was al een extreme verliezer als iemand die eerder een plaats in de hemel bezat, maar buiten werd geworpen. Toen, bij de val van Adam, vervloekte God Satan en beloofde hem dat op een dag zijn kop zou worden verpletterd door het "zaad van de vrouw", dat wil zeggen door Jezus Christus. Satan was een verstotene die een vervloekte en ten ondergang gedoemde verliezer werd!

Laten we, in het licht van de Bijbel, die algemeen aangenomen mythe onderzoeken dat Satan de overhand kreeg in het heersen over de wereld bij de val van de mens en zelfs een autoriteit verwierf die buiten het gezag van God viel.

Ten eerste zegt de Bijbel nergens dat Adam de oorspronkelijke 'god van deze wereld' was.

Ten tweede zegt de Bijbel nergens dat Adam het wettelijke recht had om iemand anders zijn vermeende autoriteit over de wereld te geven. Je zult zo'n idee niet vinden dat door Paulus, Petrus, Jacobus, Johannes, Judas of Jezus werd onderwezen.

Ten derde zegt de Bijbel nergens dat Adam een autoriteit had die op een dag zou ophouden. Al deze ideeën zijn onschrijftuurlijk.

Welke autoriteit bezat Adam oorspronkelijk? We lezen in Genesis dat God tegen Adam en Eva zei: *Weest vruchtbaar en wordt talrijk; vervult de aarde en onderwerpt haar, heerst over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over al het gedierte, dat op aarde kruipt.*

(Genesis 1:28).

God zei niets tegen Adam over het zijn van een 'god' over de aarde, of dat hij over alles kon heersen, zoals het weer, en alle toekomstige mensen die zouden worden geboren, enzovoort. Hij gaf eenvoudig zowel Adam als Eva, als de eerste mensen, heerschappij over de vissen, **vogels en dieren** en beval hen de aarde te vullen en te onderwerpen.

Toen God het oordeel over de mens uitsprak, zei hij niets over Adam die zijn veronderstelde positie als "god van deze wereld" verloor. Bovendien zei hij niets tegen Adam of Eva over het verliezen van hun heerschappij over vissen, vogels en vee! Ik denk zelfs dat het duidelijk is dat de mensheid nog steeds heerst over de vissen en vogels en 'elk kruipend ding'. Het menselijk ras vult nog steeds de aarde en onderwerpt deze. Adam verloor niets van zijn oorspronkelijke, door God gegeven autoriteit bij de val.

Is Satan dan niet de 'god van deze wereld'?

Verwees Paulus niet naar Satan als de "god van deze wereld" en verwees Jezus niet naar hem als "heerser van deze wereld"? Ja, dat deden ze, maar ze maakten geen enkele aanwijzing dat Adam voorheen 'de god van deze wereld' was of dat Satan de titel van Adam kreeg toen hij in zonde viel.

Bovendien bewijst Satans titel als 'god van deze wereld' niet dat Satan alles kan doen op aarde wat hij wil en dat God machteloos zou zijn om hem te stoppen. Jezus zei: *Mij is gegeven alle macht in de hemel en op de aarde.* (Matteüs 28:18). zei Hij de waarheid? Als dat zo is, dan is dit het einde van elke theorie dat God Satan zou willen stoppen, maar dat niet kan omdat Satan 'Adams heerschappij' zou hebben. Als Jezus ALLE autoriteit op aarde heeft, kan Satan alleen iets ondernemen met Zijn uitdrukkelijke toestemming.

Wie gaf Jezus alle autoriteit in de hemel en op aarde? Het moet God de Vader zijn geweest, die het zelf bezat en het aan Jezus gaf. Daarom sprak Jezus over zijn Vader als '*Heer van hemel en aarde*' (Matteüs 11:25; Lucas 10:22). Alleen al deze twee Schriftgedeelten zouden voldoende moeten zijn om ons te overtuigen van "de denkfout" dat Satan autoriteit heeft buiten Gods heerschappij.

God heeft alle autoriteit over de aarde gehad sinds Hij haar schiep. Hij gaf in het begin een beetje autoriteit aan de mens die de mensheid nooit heeft verloren. De mens vervult nog steeds de aarde en onderwerpt deze en hij heerst nog steeds over het dierenrijk.

Wanneer de Bijbel spreekt over Satan als de god of heerser van deze wereld, betekent dit eenvoudig dat de mensen van de wereld (die niet wedergeboren zijn) Satan volgen. Hij is degene die ze dienen, of ze het zich realiseren of niet. Hij is hun god.

De Bijbel zegt ons dat er vanuit geestelijk perspectief slechts twee families van mensen zijn, de kinderen van God en de kinderen van de duivel (1 Johannes 3:10). Satan is de god en geestelijke vader van alle niet-wedergeboren mensen (Johannes 8:44, Efeziërs. 2: 2). Hij (de duivel) regeert alleen het koninkrijk van de duisternis, en dat met Gods toestemming. Het feit dat Satan 'de god van deze wereld' wordt genoemd, betekent niet dat hij alles op aarde kan doen wat hij wil, of dat hij niet onder Gods gezag zou staan.

Satans echte-aanbod?

Veel van de door Satan verworven theorie is gebaseerd op het verhaal van de verzoeking van Jezus door de duivel in de woestijn, opgetekend door Mattheüs en Lucas.

Laten we Lucas lezen om te zien wat we kunnen leren:

En hij voerde Hem op een hoogte en toonde Hem al de koninkrijken der wereld in een ogenblik tijds. En de duivel zeide tot Hem: U zal ik al deze macht geven en hun heerlijkheid, want zij is mij overgegeven, en ik geef haar wie ik wil. Indien Gij mij dan aanbidt, zal zij geheel van U zijn. En Jezus antwoordde en zeide tot hem:(ga weg van mij satan) er staat geschreven: gij zult de Here, Uw God, aanbidden en Hem alleen dienen. Lucas 4: 5 - 8.

Bewijst deze gebeurtenis dat Satan controle heeft over heel de wereld, of dat Adam het aan hem heeft overhandigd, of dat God machteloos zou zijn om de duivel te stoppen?

Neen, absoluut niet, en om een aantal goede redenen. Hoe kun je eigenlijk zoiets geloven.

Allereerst moeten we oppassen dat we onze theologie niet baseren op een uitspraak van iemand die door Jezus '*de vader der leugens*' genoemd werd (Johannes 8:44).

Wat Satan zei is kennelijk in flagrante tegenspraak met wat God heeft gezegd.

In Daniël hfst.4 vinden we het verhaal van de vernedering van koning Nebukadnessar. Nebukadnessar, vol trots op zijn positie en prestaties, kreeg van de profeet Daniël te horen dat hij de "geest van een dier" zou krijgen totdat hij erkende dat "*de Allerhoogste macht heeft over het koningschap der mensen en dat geeft aan wie Hij wil*" (Daniël 4:25). Vier keer wordt dezelfde verklaring gedaan in verband met dit verhaal, wat het belang ervan onderstreept (zie Daniël 4:17, 25, 32; 5:21). God wilde dat Nebukadnezar zou weten dat hij alleen een heerser was

omdat God hem had verhoogd, en dus had hij geen geldige reden om zo arrogant en trots te zijn.

Daniël zei dat "*de Allerhoogste macht heeft over het koningschap der mensen.*"

En dat God als enige heerschappij over de aarde heeft, toch?

We zien hier ook dat wat Daniël zei een directe tegenspraak lijkt te zijn van wat Satan tegen Jezus zei. Daniël zei: *God "schenkt het aan wie Hij wil"*, en Satan zei: "Ik geef het aan wie ik wil" (Lucas 4: 6).

Dus wie ga je geloven? Persoonlijk ga ik Daniël geloven.

Er is echter een mogelijkheid dat Satan op een bepaalde manier iets zei wat juist was - als we kijken naar wat hij zei vanuit een andere hoek.

Satan is 'de god van deze wereld', wat, zoals ik al heb gezegd, betekent dat hij regeert over het koninkrijk van de duisternis, dat mensen in elke natie omvat die in opstand zijn tegen God.

De Bijbel zegt dat '*de hele wereld in de macht van de boze ligt*' (1 Johannes 5:19). Toen Satan beweerde dat hij autoriteit kon geven over de koninkrijken van de aarde aan wie hij maar wenste, sprak hij alleen over zijn eigen domein, het koninkrijk van de duisternis, dat bestaat uit sub-koninkrijken. Ons wordt door de Bijbel verteld dat Satan verschillende rangen van boze geesten heeft waardoor hij zijn koninkrijk regeert (zie Efeziërs 6:12), en men zou kunnen aannemen dat hij degene is die die geesten in zijn gelederen promoot of degradeert, omdat hij de leider is. In dat geval bood Satan Jezus op legale wijze de positie van boze geest nummer twee aan - om hem te helpen zijn duistere koninkrijk te regeren. Alles wat Jezus moest doen was voor Satan knielen en hem aanbidden. We kunnen en moeten Jezus dankbaar zijn dat Hij deze duistere bevordering heeft geweigerd.

Wie heeft Satan zijn autoriteit gegeven?

Maar hoe zit het met Satans bewering dat het gezag van die koninkrijken aan hem was "gegeven"?

Nogmaals, Jezus noemde Satan de vader der leugen, en er is geen waarheid in hem Johannes 8: 44.

Merk ook op dat Satan niet zei dat Adam het hem had overhandigd. Zoals we al hebben gezien, had Adam het niet aan Satan kunnen overhandigen omdat Adam het nooit had ontvangen van God.

Adam heerste over vissen, vogels en runderen, niet over koninkrijken. (Er waren in feite geen koninkrijken van mensen om over te regeren toen Adam viel.) Bovendien, zoals we hebben

gezien, Satan bood Jezus aan te regeren over het koninkrijk van de duisternis, dat bestond uit alle boze geesten en uit niet-geredde mensen. Satan regeerde alleen over de gevallen engelen voordat Adam werd geschapen.

Satan heeft misschien bedoeld dat alle mensen in de wereld hem autoriteit over hun had gegeven, omdat ze niet aan God waren onderworpen en dus, bewust of onbewust, aan hem waren onderworpen.

Een betere mogelijkheid, die op dit moment voor u vreemd lijkt, maar die veel logischer zal zijn wanneer we gaan zien waarom God Satan toestaat om op aarde iets te doen, is dat God het toestond.

Het is heel goed mogelijk, in het licht van de Bijbel, dat God tegen Satan zei: "Jij en je boze geesten hebben Mijn toestemming om over iedereen te regeren die niet aan Mij is onderworpen." Nogmaals, dat lijkt misschien moeilijk voor je om nu te begrijpen, maar je zult later zien dat dit waarschijnlijk de beste uitleg is voor Satans bewering dat zijn autoriteit aan hem was gegeven. Als God de Allerhoogste "*macht heeft over het koningschap der mensen* (Daniël. 4:25), moet alle autoriteit die Satan over de mensheid heeft, door God zijn gegeven.

Satan regeert alleen over het koninkrijk van de duisternis, dat ook het 'koninkrijk van rebellie' kan worden genoemd. Hij regeerde over dat koninkrijk sinds de dag dat hij uit de hemel werd gegooid, en dat was vóór de val van Adam. Tot de val van Adam bestond het koninkrijk van de duisternis alleen uit engelachtige rebellen. Maar toen Adam zondigde, trad hij toe tot het koninkrijk van rebellie, en sindsdien omvatte Satans koninkrijk niet alleen rebellerende engelen, maar ook rebellerende mensen.

Satan had heerschappij over zijn duistere domein **voordat** Adam zelfs werd geschapen, en laten we dus niet denken dat toen Adam viel, Satan iets kreeg dat Adam eerder bezat. Nee, toen Adam zondigde, trad hij toe tot een koninkrijk van rebellie dat al enige tijd bestond, een koninkrijk geregeerd door Satan.

Was God verrast door de zondeval?

Een andere denkfout in de "Satans-verworven-theorie" is dat God beperkt zou zijn in wijsheid, alsof Hij overrompeld was door de gebeurtenissen van de zondeval en zich daardoor in een trieste situatie bevond. Wist God niet dat Satan, Adam en Eva zou verleiden en dat de val van de mens het gevolg zou zijn? Als God alwetend is, en Hij is het, dan moet Hij geweten hebben wat er ging gebeuren. Daarom zegt de Bijbel ons dat Hij plannen had gemaakt om de mensheid

te verlossen, zelfs voordat Hij de mensheid geschapen had (zie Matteüs 25:34; Handelingen 2: 2-23; 4: 27-28; 1 Korintiërs 2: 7-8; Efeziërs 3: 8-11; 2 Timoteüs 1: 8-10; Openbaring 13: 8).

God schiep Lucifer wetende dat hij zou zondigen en Hij schiep Adam en Eva wetende dat ze zouden zondigen. Er is absoluut geen mogelijkheid dat Satan God zou kunnen misleiden en iets zou hebben bemachtigd dat God liever niet had gewild!

Zeg ik nu dat het Gods wil is dat Satan 'de god van deze wereld' is?

Ja, zolang het past bij Zijn goddelijke doeleinden. Als God niet wilde dat Satan bepaalde dingen zou doen, zou Hij hem eenvoudig stoppen, zoals ons wordt gezegd in (Openbaring 20: 1- 2), dat Hij op een bepaald moment ook doet.

Ik zeg echter niet dat God wil dat iemand onder Satans heerschappij blijft.

God wil dat iedereen gered wordt en ontkomt aan de heerschappij van Satan (Handelingen 26:18; Kolossenzen 1:13; 1 Timoteüs 2: 3-4; 2 Petrus 3: 9). Toch staat God toe dat Satan regeert over iedereen die in de duisternis leeft (zie Johannes 3:19) - over diegenen die willens en wetens doorgaan in hun rebellie tegen God.

Kunnen wij iets doen om mensen te helpen aan het duistere koninkrijk van Satan te ontkomen?

Ja, we kunnen hen het goede nieuws van Jezus Christus vertellen (zoals Jezus ons heeft geboden). Als ze het evangelie geloven, zullen ze verlost worden van Satans macht. Maar om te denken dat we de boze geesten die mensen in hun greep houden kunnen "binden" of "neerhalen", is niet juist.

Als mensen in de duisternis willen blijven, zal God het hen toestaan. Jezus zei tegen zijn discipelen dat als mensen in bepaalde steden hun boodschap niet zouden ontvangen, ze het stof van hun voeten moeten afschudden en naar een andere stad moeten gaan (Matt 10:14). Hij zei niet dat ze moesten blijven om te bidden en de bolwerken over de stad neerhalen, zodat de mensen ontvankelijker zouden worden. God staat de boze geesten toe om degenen die weigeren zich te bekeren en volharden in de zonden in slavernij te houden.

Nog meer bewijs van Gods absolute autoriteit ook over Satan

Er zijn veel andere Schriftgedeelten die overvloedig bewijzen dat God de heerschappij over Satan nooit verloor bij de zondeval van de mens. De Bijbel bevestigt herhaaldelijk dat God altijd volledige controle over Satan heeft gehad en altijd zal hebben. De duivel kan alleen doen wat God toestaat. Laten we eerst enkele voorbeelden van dit feit bekijken uit het Oude Testament.

De eerste twee hoofdstukken van het boek Job bevatten een klassiek voorbeeld van Gods autoriteit over Satan. Daar lezen we over Satan, dat hij zich voor de Here kwam stellen, en Job aanklaagde.

Job gehoorzaamde God op dat moment meer dan welke andere persoon op aarde dan ook, en dus richtte Satan zich natuurlijk op hem. God wist dat Satan 'zijn zinnen' op Job had gezet (Job 1: 8,) en luisterde terwijl Satan Job beschuldigde God alleen te dienen vanwege alle zegeningen die hij genoot:

En de Satan antwoordde de Here: is het om niet, dat Job God vreest? Hebt Gij zelf niet hem en zijn huis en al wat hij bezit aan alle kanten beschut? Het werk zijner handen hebt Gij gezegend, en zijn bezit is zeer toegenomen in het land. Strek daarentegen Uw hand uit en tast alles aan wat hij bezit: of hij U dan niet openlijk vaarwel zal zeggen! En de Here zeide tot de Satan: Zie, al wat hij bezit, zij in uw macht; alleen tegen hemzelf zult gij uw hand niet uitstrekken. Toen ging de Satan van des Heren aangezicht heen (Job 1: 9-12).

Satan zei dat God een beschutting om Job heen had geplaatst en vroeg aan God om Jobs zegeningen weg te nemen. God stond Satan vervolgens toe Job in beperkte mate te treffen.

Aanvankelijk kon Satan het lichaam van Job niet treffen. Later liet God echter toe dat Satan het lichaam van Job aantastte, maar verbood Satan hem te doden (Job 2: 5-6). Dit deel uit de Schrift bewijst duidelijk dat Satan zonder Gods toestemming niets kan ondernemen.

Hij kon zelfs de bezittingen van Job niet aanraken totdat God het hem toestond. Hij kon Jobs gezondheid niet stelen totdat God hem het toestond. En hij kon Job niet doden omdat God het niet heeft toegestaan.

God heeft totale heerschappij over Satan, zelfs van voor de val van Adam.

Sauls boze geest 'Van God' gezonden

Er zijn verschillende voorbeelden dat God boze geesten gebruikt als middel van Zijn toorn in het Oude Testament. We lezen in (1 Samuël 16:14): "*Maar van Saul was de Geest des Heren geweken, en een boze geest, die van de Here kwam, joeg hem angst aan*"

Deze situatie deed zich duidelijk voor vanwege Gods tucht over de ongehoorzame koning Saul.

De vraag is, wat wordt bedoeld met de uitdrukking "een boze geest van God"?

Betekent het dat God een boze geest stuurde die met Hem in de hemel leefde, of betekent het dat God soeverein een van Satans boze geesten toestond Saul te kwellen? Ik denk dat de meeste christenen geneigd zijn om de tweede mogelijkheid te accepteren in het licht van de rest van wat de Bijbel leert. De reden dat de Bijbel zegt dat de boze geest "van God" was, was

omdat de kwelling van die boze geest een direct gevolg was van Gods goddelijke discipline van Saul.

Zo zien we dat ook de boze geesten onder Gods soevereine heerschappij staan.

In (Richteren 9:23) lezen we dat 'God een boze geest stuurde tussen Abimelech en de burgers van Sichem', zodat Gods oordeel over hen zou komen voor hun boze daden. Opnieuw, deze boze geest kwam niet uit Gods hemel, maar uit het rijk van Satan, en het was met goddelijke toestemming om boze plannen uit te werken tegen Abimelech en de burgers. Boze geesten kunnen hun kwaadaardige plannen niet tegen iemand uitwerken zonder Gods toestemming. Want als dat niet waar is, dan is God niet almachtig. Zo kunnen we opnieuw veilig concluderen dat toen Adam viel, Satan geen autoriteit kreeg die buiten Gods heerschappij lag.

De verslinder van Maleachi

In het laatste boek van het Oude Testament berispte God Israël voor het achterhouden van hun tienden en offers, maar beloofde dat als zij zich zouden bekeren, "*Dan zal Ik, u ten goede, de afvreter dreigen, opdat hij de vrucht van uw land niet verderve en opdat de wijnstok op het veld voor u niet zonder vrucht zij*" (Mal. 3:11).

Blijkbaar leden de Israëlieten een mislukte oogst als gevolg van 'de afvreter'. Wie was de afvreter? Niemand kan het met zekerheid zeggen. Sommigen denken dat de afvreter een zwerm sprinkhanen was of iets dergelijks. Anderen vermoeden dat de afvreter de duivel of een boze geest was.

Als het Satan of een boze geest was, dan geeft dit aan dat God de macht heeft om een einde te maken aan Satans boze werken.

Nieuwtestamentische voorbeelden van Gods almacht over satan

Het Nieuwe Testament biedt aanvullend bewijs dat de "Satan verworven" theorie weerlegt.

We lezen bijvoorbeeld in (Lucas 9: 1) dat Jezus zijn twaalf discipelen "*macht en gezag over alle boze geesten*" gaf. Bovendien zei Jezus in (Lucas 10:19): "*Zie, ik heb u macht gegeven om op slangen en schorpioenen te treden, en tegen de gehele legermacht van de vijand; en niets zal u enig kwaad doen*".

Jezus gaf hun autoriteit over alle macht van Satan, dan moet Jezus wel eerst die absolute autoriteit zelf hebben. Satan staat onder het gezag van God daar is geen twijfel mogelijk.

Later in het evangelie van Lucas lezen we over Jezus die tegen Petrus zei: "*Simon, Simon, zie, Satan heeft verlangd ulieden te ziften als de tarwe*" (Lucas 22:31). Volgens een aantekening in

de marge van mijn Bijbel zou een alternatieve vertaling van het oorspronkelijke Grieks luiden: "Satan heeft 'verkregen' door te vragen u te ziften als tarwe." Hoe dan ook, de tekst geeft aan dat Satan Petrus niet kon ziften zonder eerst toestemming van God te verkrijgen. Dus nogmaals, Satan staat volledig onder Gods heerschappij.

God heerst over de verzoeking

Paulus vertelt ons in (1 Korintiërs 10:13),

Gij hebt geen bovenmenselijke verzoeking te doorstaan. En God is getrouw, die niet zal gedogen, dat gij boven vermogen verzocht wordt, want Hij zal met de verzoeking ook voor de uitkomst zorgen, zodat gij er tegen bestand zijt.

Hier wordt ons beloofd dat God niet zal toestaan dat wij boven ons vermogen verzocht zullen worden. God bepaalt de mate van verzoeking waarmee we worden geconfronteerd. Opnieuw een bewijs dat God de volledige controle heeft over Satan, de verleider.

De duizendjarige gevangenisstraf van Satan

Als we lezen over het binden van Satan door één engel in (Openbaring 20), wordt er geen melding gemaakt van Adams overgedragen heerschappij. De reden die wordt gegeven voor zijn gevangenschap is heel eenvoudig: "dat hij de naties niet langer zou misleiden" (Openbaring 20: 3).

Interessant is dat nadat Satan 1000 jaar gevangen is gezet, hij zal worden vrijgelaten en "*hij zal uitgaan om de volkeren aan de vier hoeken der aarde te misleiden*" (Openbaring 20: 8). Die misleide naties zullen dan hun legers verzamelen om Jeruzalem aan te vallen, van waaruit Jezus op dat moment regeert. Wanneer ze de stad hebben omringd, zal vuur uit de hemel neerdalen en hen '*verslinden*' (Openbaring 20: 9).

Zou iemand zo dwaas zijn om te zeggen dat Adams heerschappij na die 1000 jaar nog een korte periode omvatte, en dat God daarom verplicht was Satan om die reden vrij te laten? Zo'n idee is absurd.

Nee, wat we opnieuw uit dit gedeelte van de Bijbel leren is dat God de volledige heerschappij over de duivel heeft en hem alleen toestaat zijn misleidingen uit te voeren om Gods doeleinden te vervullen.

Tijdens de toekomstige 1000-jarige heerschappij van Jezus zal Satan buiten werking gezet zijn, niet in staat iemand te misleiden. Er zullen echter mensen op aarde zijn die alleen uiterlijk

gehoorzaam zijn aan de heerschappij van Christus, maar die innerlijk graag zouden willen zien dat Hij omvergeworpen wordt.

Toch zullen ze niet proberen een staatsgreep te plegen in de wetenschap dat ze geen kans hebben om degene omver te werpen die "met een ijzeren staf zal regeren" (Openb. 19:15).

Maar wanneer Satan wordt vrijgelaten, zal hij degenen kunnen misleiden die, in hun hart, Christus haten, en zij zullen als dwazen het onmogelijke proberen. Omdat Satan is toegestaan potentiële rebellen te misleiden, zal dat wat in het "verborgen des harten" is openbaar worden, en dan zal God rechtvaardig oordelen over degenen die ongeschikt zijn om in Zijn koninkrijk te leven.

Dat is natuurlijk één van de redenen waarom God Satan vandaag toestaat mensen te misleiden.

We zullen Gods volledige doeleinden voor Satan in een later hoofdstuk bespreken, maar het volstaat voor nu om te zeggen dat God niet wil dat iemand misleidt blijft. God wil echter wel weten wat er in de harten van mensen leeft. Satan kan degenen die de waarheid kennen en geloven niet misleiden. Maar God staat de duivel toe diegenen te misleiden die vanwege hun ongevoelige harten de waarheid verwerpen.

Over de tijd van de antichrist gesproken, schreef Paulus;

Dan zal de wetteloze zich openbaren; hem zal de Here Jezus doden door de adem zijnsmonds en machteloos maken door Zijn verschijning, als Hij komt. Daarentegen is diens komst naar de werking des Satans met allerlei krachten, tekenen en bedrieglijke wonderen, en met allerlei verlokkende ongerechtigheid, voor hen, die verloren gaan, omdat zij de liefde tot de waarheid niet aanvaard hebben, waardoor zij hadden kunnen behouden worden. En daarom zendt God hun een dwaling, die bewerkt, dat zij de leugen geloven, opdat allen worden geoordeeld, die de waarheid niet geloofd hebben, doch een welgevallen hebben gehad in de ongerechtigheid.

(2 Tessalonicenzen 2: 8 -12)

We lezen hier dat God degene is die het krediet krijgt voor het sturen van een "*misleidende dwaling zodat zij de leugen geloven.*" Maar zie je ook, dat deze mensen die misleid zullen worden, mensen zijn die **'de liefde tot de waarheid niet aanvaarden'**, wat aangeeft dat ze een oprechte kans hadden, maar het evangelie verwierpen. God zal Satan toestaan de antichrist te bekrachtigen met valse tekenen en wonderen dat zij die Jezus afwijzen misleid zullen worden,

en het uiteindelijke doel van God is dat "ze allemaal kunnen worden geoordeeld". Om dezelfde reden staat God vandaag Satan toe mensen te misleiden.

Als God geen reden had om Satan toe te staan op de aarde zijn, had hij hem gemakkelijk naar een andere plaats in het universum kunnen verbannen toen hij uit de hemel gegooid werd.

Ons wordt verteld in (2 Petrus 2: 4) *Want indien God engelen, die gezondigd hadden niet gespaard heeft, maar hen, door hen in de afgrond te werpen, aan krochten der duisternis heeft overgegeven om hen tot het oordeel te bewaren.*

Onze almachtige God had hetzelfde kunnen doen met Satan en met elk van zijn engelen als dat Gods doeleinden zou dienen. Maar voor een nog bepaalde tijd heeft God goede redenen om Satan en zijn engelen toe te staan op de aarde te zijn.

De angst van de demonen voor kwelling/pijniging

Als we onze studie van deze specifieke mythe afsluiten, is een laatste voorbeeld uit de Schrift het verhaal van de demonen van Gadarene:

Nadat Hij aan de overkant in het land der Gadarenen was gekomen, kwamen Hem twee bezeten uit de grafsteden tegemoet, zeer gevaarlijke, zodat niemand langs die weg kon voorbijgaan. En zie, zij schreeuwden, zeggende: Wat hebt Gij met ons te maken, Zoon van God? Zijt Gij hier gekomen om ons vóór de tijd te pijnigen? (Matteüs 8: 28 - 29).

Dit verhaal wordt vaak gebruikt door de voorstanders van de Satan-verkregen-theorie om hun ideeën te ondersteunen. Ze zeggen: "Zie je, die demonen deden een beroep op Jezus gerechtigheid.

Ze wisten dat Hij niet het recht had om hen te kwellen voor de tijd dat Adams' rentmeesterschap vervalt, de tijd waarin zij en Satan in de poel van vuur zullen worden geworpen om dag en nacht voor altijd te worden gepijnigd.

Maar eigenlijk is het tegenovergestelde waar. Ze wisten dat Jezus de macht en het recht had om hen te pijnigen wanneer Hij maar wilde, daarom smeekten ze Hem om genade. Ze waren duidelijk erg bang dat de Zoon van God hen veel eerder naar die plaats van pijniging zou sturen. Lucas vertelt ons dat ze Hem smeekten "*hen niet te bevelen naar de afgrond te vertrekken*" (Lucas 8:31).

Als Jezus dat recht niet had vanwege een vermeend wettelijk recht van de duivel, zouden ze zich helemaal geen zorgen hebben gemaakt.

Die demonen wisten dat ze volledig overgeleverd waren aan Jezus, zoals ze toonden door hun smeken om niet uit het land te worden gestuurd (Marcus 5:10), maar om hen in de nabijgelegen

kudde varkens te zenden (Marcus 5:12), hun smeekbede om niet "in de afgrond" te worden geworpen (Lucas 8:31), en hun smeken tot de Here Jezus Christus niet te worden gepijnigd vóór hun "tijd".

Mythe # 3: "Toen Adam viel, kreeg Satan de erfpacht van Adam om over de wereld te heersen."

Dit is absoluut niet waar want, Adam heeft nooit een heerschappij gehad om over de wereld te heersen. Alles wat Adam had was de autoriteit om over het dierenrijk te regeren. Toen Adam in zonde viel, verloor hij dus ook geen heerschappij. **Satan verwierf niets bij de val van Adam behalve een vloek van God en een belofte van zijn ultieme, volledige ondergang.**

Satan regeerde over het koninkrijk van de duisternis voordat Adam werd geschapen, en toen Adam zondigde, schreef hij zich in voor het reeds bestaande duistere rijk van Satan. God heeft altijd en volledig gezag over de duivel. Jezus verwees naar zijn Vader als "Heer van hemel en aarde" (Matteüs 11:25). Jezus zei: "*Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde*" (Matt 28:18).

Hij is, zoals Paulus zei, "*Hij (Jezus) is het Hoofd over alle overheid en macht*" (Kolossenzen 2:10).

Dit hele Schriftgedeelte is ook het bewijs dat Job de deur naar Satan niet heeft geopend door zijn angst, een mythe die door sommigen wordt geloofd en geleerd.

God Zelf zei tegen Satan over Job in hfst.2: 3: "*En nog volhardt hij in zijn vroomheid, hoewel jij Mij tegen hem hebt opgezet om hem, zonder oorzaak in het verderf te storten.*"

Extra bewijs van Gods soevereiniteit over Satan, wordt gevonden in (Mattheüs 18: 23-35), de gelijkenis van de meedogenloze dienaar. Jezus gaf deze gelijkenis en zeide: dat de meedogenloze dienaar door zijn meester aan de folteraars werd overgedragen totdat hij zijn schuld had terugbetaald. Toen waarschuwde Jezus: "*Alzo zal ook mijn hemelse Vader u doen, indien jij niet, eenieder zijn broeder, van harte vergeeft*" (Matteüs 18:35). Wie zijn "de folteraars"? Het lijkt redelijk om te concluderen dat het boze geesten zijn. We lezen in (1 Korintiërs 5: 5) Paulus instructies voor het disciplineren van een gemeentelid door hem over te leveren aan "Satan tot verderf van zijn vlees."

Hier is dus een voorbeeld van goddelijke discipline, waar Satan wordt toegestaan dit uit te voeren.

Mythe 4: “Satan heeft als ‘god van deze wereld’ controle over alles op aarde, inclusief menselijke regeringen, natuurrampen en het weer.”

Over Satan wordt in de Schrift gesproken als zijnde "de god dezer eeuw" door de apostel Paulus (2 Korintiërs 4: 4) en "de overste dezer wereld" door Jezus (Johannes 12:31; 14:30; 16: 11).

Gebaseerd op deze titels voor Satan, hebben velen aangenomen dat Satan totale controle over de aarde heeft. Hoewel het vorige hoofdstuk voldoende Schriftgedeelten bevat om de foutieve gedachte van deze specifieke mythe aan het licht te brengen, is het goed om nog verder te bestuderen, zodat we een volledig begrip hebben van hoe beperkt de macht van Satan eigenlijk is.

Voordat we beginnen, zou het echter nuttig zijn om wat basisinformatie over de interpretatie van de Bijbel in te voegen, omdat een onjuiste interpretatie de meest voorkomende reden is voor een misleiding.

Een van de meest fundamentele regels voor het interpreteren van de Bijbel, is dat we alles wat we lezen in zijn context moeten lezen. Dat wil zeggen dat we geen geïsoleerde Schriftteksten uit de Bijbel moeten gebruiken om onze theologie te formuleren maar dat we elke zin moeten lezen binnen de context van de omringende zinnen, paragrafen, hoofdstukken en boeken. Laat me je een duidelijk voorbeeld geven van een schending van deze regel.

Ik hoorde eens een prediker preken over de noodzaak voor christenen om “gedoopt te worden in vuur”. Hij begon zijn preek met het voorlezen van de woorden van Johannes de Doper uit Matteüs 3:11: “Ik doop u met water tot bekering, maar Hij, die na mij komt, is sterker dan ik; en ik ben niet waardig Hem zijn schoenen na te dragen; die zal u dopen met (de) heilige Geest en met vuur.”

Op basis van dit ene vers bouwde hij een hele preek op. Ik herinner me dat hij zei: “Alleen omdat je gedoopt bent met de heilige Geest, is dat niet genoeg! Jezus wil je ook dopen met vuur, net zoals Johannes de Doper verkondigde!”. Hij legde verder uit dat als we eenmaal “met vuur gedoopt” waren, we vol ijver zouden zijn om voor de Heer te werken. Tot slot hield hij een altaar oproep voor mensen die gedoopt wilden worden in vuur.

Helaas had die prediker de klassieke fout gemaakt om een schrifttekst uit zijn context te halen.

Wat bedoelde Johannes de Doper toen hij zei dat Jezus met vuur zou dopen? Om het antwoord te vinden, hoeven we alleen maar de twee verzen voor dat vers te lezen, en één vers erna.

Laten we beginnen met de twee voorgaande verzen. Daar zei Johannes: in Matteüs 3: 9 -10

En beeldt u niet in, dat gij bij uzelf kunt zeggen: wij hebben Abraham tot vader, want ik zeg u, dat God bij machte is uit deze stenen Abrahams kinderen te verwekken. Reeds ligt de bijl aan de wortel der bomen: iedere boom die geen goede vruchten voortbrengt, wordt uitgehouwen en in het vuur geworpen.

We leren eerst dat ten minste een deel van Johannes' publiek die dag uit Joden bestond die dachten dat hun redding gebaseerd was op hun afkomst. Johannes' preek was dus evangelisch.

We leren ook dat Johannes waarschuwde dat mensen die niet gered zijn het gevaar lopen om in het vuur geworpen te worden. Het lijkt redelijk om te besluiten dat “het vuur” waarover Johannes in vers 10 sprak hetzelfde vuur is waarover hij in vers 11 sprak.

Dit feit wordt nog duidelijker als we vers 12 lezen: De wan is in zijn hand en Hij zal zijn dorsvloer geheel zuiveren en zijn graan in de schuur bijeenbrengen, maar het kaf zal Hij verbranden met onuitblusbaar vuur.

In zowel vers 10 als vers 12 was het vuur waarover Johannes sprak het vuur van de hel. In vers 12 zegt hij metaforisch dat Jezus de mensen in twee groepen zal verdelen - tarwe, die Hij “in de schuur zal verzamelen”, en kaf, dat Hij “met onblusbaar vuur” zal verbranden.

In het licht van de omringende verzen moet Johannes in vers 11 bedoelen dat Jezus mensen zal dopen met de Heilige Geest, als ze geloven, of met vuur, als ze ongelovig zijn. Aangezien dat het geval is, zou niemand tegen christenen moeten prediken dat ze in vuur gedoopt moeten worden!

Als we verder kijken dan de directe context van deze verzen, moeten we ook naar de rest van het Nieuwe Testament kijken. Kunnen we een voorbeeld vinden in het boek Handelingen waar Christenen “in vuur gedoopt” zouden zijn? Nee. Vinden we in de brieven een aansporing of instructie voor christenen om “in vuur gedoopt” te worden? Nee.

Daarom is het heel betrouwbaar om te concluderen dat geen enkele Christen naar een doop in vuur zou moeten streven.

Terug naar “de god van deze wereld”.

Ik weet zeker dat je nu ziet hoe belangrijk het is dat we de Schriften contextueel interpreteren. We moeten er daarom voor waken dat ons hele begrip van Satan niet gebaseerd is op slechts drie Schriftgedeelten die naar hem verwijzen als god, of heerser, van de wereld.

Naarmate we meer van de Schrift onderzoeken, ontdekken we dat Jezus niet alleen naar Satan verwees als 'heerser van deze wereld', maar ook verwees naar Zijn hemelse Vader als **'Heer van hemel en aarde'** (Matteüs 11:25; Lucas 10: 21). Bovendien verwees de apostel Paulus niet alleen naar Satan als "de god van deze wereld", maar hij, net als Jezus, verwees naar **God als "Heer van hemel en aarde"** (Handelingen 17:24). Dit bewijst ons dat noch Jezus noch Paulus zouden willen dat wij denken dat Satan volledige controle over de aarde heeft. Satans autoriteit is dus beperkt.

Een heel belangrijk verschil tussen deze contrasterende teksten is te vinden in de woorden **wereld** en **aarde**. Hoewel we deze twee woorden vaak synoniem gebruiken hebben ze in het oorspronkelijke Grieks meestal niet dezelfde betekenis. Als we eenmaal begrijpen hoe ze verschillen, in hun betekenis neemt ons begrip van de autoriteit van God en Satan op aarde dramatisch toe.

Jezus verwees naar *"God de Vader als Heer van de aarde"*. Het woord dat vertaald is als *aarde* is het Griekse woord *"ge"*. Het verwijst naar de **fysieke planeet** waarop we leven, en daaruit is het woord geografie afgeleid.

Jezus zei daarentegen dat Satan de god van deze **wereld** is. Het Griekse woord dat hier voor wereld wordt gebruikt is *"kosmos"* en het verwijst voornamelijk naar een ordening van dingen. Het spreekt van mensen in plaats van de fysieke planeet zelf. Daarom spreken we dikwijls over Satan als de 'god van het huidige wereldsysteem'.

Op dit moment heeft God niet de volledige controle over de wereld, omdat Hij niet de volledige controle heeft over alle mensen van de wereld. De reden hiervoor is dat Hij alle mensen de keuze heeft gegeven wie hun meester zal zijn, en velen hebben ervoor gekozen om trouw te blijven aan Satan. De vrije wil van de mensheid is natuurlijk een onderdeel van Gods plan.

Paulus gebruikte een ander woord voor wereld, het Griekse woord **"Aion"**, toen hij schreef over de "god van deze wereld". **Aion** betekent "een tijd", "een beperkte periode" dat wil zeggen een duidelijke tijdsperiode. Satan is de god van dit huidige tijdperk.

Wat betekent dit allemaal?

De aarde is de fysieke planeet waarop we leven. De wereld spreekt van de mensen die momenteel op aarde leven, en meer specifiek, degenen die Jezus niet kennen als hun persoonlijke Redder.

Ze dienen Satan en zijn gevangen in zijn perverse, zondige systeem. Wij, als christenen, worden gezegd *'in de wereld' te zijn, maar niet 'van de wereld'* (Johannes 17: 11,14).

Wij leven tussen de burgers van het rijk der duisternis, maar we zijn in het koninkrijk van het licht, het koninkrijk van God.

Dus nu hebben we ons antwoord. Simpel gezegd: **God is soeverein en heerst over de hele aarde**. Satan heeft, met Gods toestemming, beperkte controle over het 'wereldsysteem', dat is de heerschappij over degenen die burgers zijn van zijn duistere koninkrijk. Om deze reden schreef de apostel Johannes dat de 'hele wereld (niet de hele aarde) in het boze ligt' (1 Johannes 5:19).

Dit wil niet zeggen dat God geen autoriteit heeft over de hele wereld, of het wereldsysteem, of over de mensen van de wereld. Hij is, zoals Daniël zei, dat **"de Allerhoogste macht heeft over het koningschap der mensen en dat geeft aan wie Hij wil "** (Daniël 4:25). God kan nog steeds elke persoon die hij wenst, verhogen of vernederen. Als Allerhoogste over het rijk van de mensheid heeft hij Satan soeverein toegestaan te regeren over het deel van de mensheid dat in opstand is tegen Hem.

Satans aanbod aan Jezus

Dit onderscheid tussen de **aarde** en de **wereld** helpt ook bij het begrijpen van de verzoeking van Jezus in de woestijn. Daar liet Satan Jezus "alle koninkrijken van de wereld in een ogenblik zien." Zoals ik in het vorige hoofdstuk heb uitgelegd, kon Satan aan Jezus geen politieke positie bieden over menselijke regeringen, wat wij een president of premier zouden noemen. Satan is niet degene die menselijke heersers verhoogt of afzet. God alleen kan dit.

Integendeel, Satan moet Jezus alle sub-koninkrijken van zijn wereldwijde rijk der duisternis hebben getoond. Hij toonde Jezus de hiërarchie van boze geesten die in hun respectieve gebieden regeren in het rijk van de duisternis, evenals de rebellerende mensen die hun onderdanen zijn.

Satan bood Jezus controle over zijn domein - als Jezus zich bij Satans rebellie tegen God had gevoegd. Dan zou Jezus de tweede bevelhebber zijn geworden over het rijk van de duisternis.

Dit werd door Satan opgezet als een verleiding naar macht; dan zou Jezus controle hebben gehad over alle overheden, machten, wereldbeheersers van deze duisternis, en de boze geesten in de hemelse gewesten (zie Efeziërs 6:12) en over elk niet gered mens. s

Samengevat, God heeft de soevereine heerschappij en het eigendomsrecht over de aarde en de wereld, maar God heeft Satan toegestaan een beperkt gezag te hebben over 'de wereld' - die bestaat uit boze geesten en rebellerende mensen. Dit is wat Jezus en Paulus bedoelden toen ze Satan beschreven als de god of heerser van deze wereld. Of niet-geredde mensen het zich realiseren of niet, hun god is Satan. Ze geloven zijn leugens en dienen hem.

Gods heerschappij over menselijke regeringen

De misleidende leerstelling die we gaan ontmantelen, is het idee dat Satan als 'heerser van deze wereld' controle heeft over alles op aarde, inclusief menselijke regeringen, natuurrampen en het weer. Omdat we Satans titel van 'god van deze wereld' nauwkeuriger hebben gedefinieerd, kunnen we zien dat Satan geen absolute controle bezit. Laten we nog wat specifiek de grenzen van Satans gezag vaststellen door eerst de Schrift te onderzoeken die Gods autoriteit bevestigen over aardse en menselijke regeringen. Satan heeft beperkte autoriteit in menselijke regeringen en dat alleen over niet-geredde mensen, en regeringen worden meestal geregeerd door goddeloze mensen.

Maar uiteindelijk is God soeverein over menselijke regeringen en kan Satan ze alleen manipuleren in de mate die God toestaat.

We hebben in het vorige hoofdstuk al gezien wat Daniël zei tegen koning Nebukadnezar, maar omdat het zo verhelderend is, laten we er nog eens kort bij stilstaan.

De grote koning Nebukadnessar was hoogmoedig vanwege zijn macht en prestaties, en daarom besloot God dat hij tot nederigheid zou worden teruggebracht, zodat hij zou leren dat "de Allerhoogste" heerser is over het rijk der mensen, en het schenkt aan wie Hij wil, en er de nederigste der mensen over stelt" (Daniël 4:17). Het is duidelijk dat God de eer verdiende voor Nebukadnessars opkomst tot politieke grootheid.

Dit principe geldt voor elke aardse leider (ook vandaag). De apostel Paulus, die over aardse heersers sprak, zei dat "er geen autoriteit is behalve van God, en die bestaan, zijn door God vastgesteld" (Romeinen 13: 1).

God is de originele en hoogste autoriteit van het hele universum.

Als iemand enige autoriteit heeft, kan dit alleen zijn omdat God iets van Zichzelf heeft gedelegeerd of iemand de toestemming heeft gegeven.

Maar hoe zit het met slechte heersers? Bedoelde Paulus dat zelfs zij door God zijn aangesteld?

Ja, dat deed Hij. Eerder in dezelfde brief schreef Paulus: "*Want het Schriftwoord zegt tot Farao: Daartoe heb Ik u doen opstaan, opdat Ik in u Mijn kracht zou tonen en Mijn naam verbreid zou worden over de gehele aarde*" (Romeinen 9:17).

God stelde de hardhartige Farao aan met het doel Zichzelf te verheerlijken. God zou Zijn grote kracht laten zien, door Zijn grote wonderen – aan een koppige man die volharde in zijn boosheid, God onderstreepte op een bepaald moment enkel wat in Farao zijn hart was. Dus, de bewuste keuze die hij steeds weer maakte door niet aan God te gehoorzamen.

Is dit feit ook niet duidelijk in het gesprek van Jezus met Pilatus? Verbaasd dat Jezus zijn vragen niet beantwoordde, zei Pilatus tegen Jezus: '*Spreekt Gij niet tot mij? Weet Gij niet, dat ik macht heb U los te laten, maar ook macht om U te kruisigen?*' (Johannes 19:10).

Jezus antwoordde: "*Gij zoudt geen macht tegen Mij hebben, indien het u niet van boven gegeven ware*" (Johannes 19:11). Omdat God het lafhartig karakter van Pilatus kende, had God hem in die positie gezet, zodat Zijn voorbestemd plan voor Jezus om aan het kruis te sterven zou worden voltooid.

Alleen al een vluchtige lezing in het Oude Testament laat zien dat God soms slechte menselijke heersers gebruikt als instrumenten van Zijn toorn over boze en goddeloze mensen.

Nebukadnessar werd door God gebruikt om Gods oordeel over veel oudtestamentische naties te brengen.

God vernedert deze en verhoogt een andere

Overdenk ook deze drie Schriftgedeelten:

Psalm 75: 6 -7 in de Living Bible staat "*Want promotie en macht komt van nergens op de aarde, maar alleen van God. Hij stelt iemand aan of zet iemand af.*"

Daniël zei: "*Geprezen zij de naam Gods van eeuwigheid tot eeuwigheid, want Hem behoort de wijsheid en de kracht! Hij toch veranderd tijden en stonden, Hij zet koningen af en stelt koningen aan, Hij verleent wijsheid aan wijzen en kennis aan hen die inzicht hebben*"

(Daniël 2: 20 -21)

“Hij (God) heeft een krachtig werk gedaan door zijn arm, en Hij heeft hoogmoedigen in de overlegging huns harten verstrooid; Hij heeft machtigen van de troon gestort en eenvoudigen verhoogt (Lucas 1: 51 - 52).

Er zijn talloze voorbeelden van heersers die door God waren aangesteld of afgezet in de Bijbel. In het Nieuwe Testament lezen we over Herodes, die er niet in slaagde God te eren toen sommige van zijn onderdanen voor hem uitriepen: *"De stem van een god en niet van een mens!"* (Handelingen 12: 22).

Het resultaat? *"En onmiddellijk sloeg een engel van de Heer hem ... en hij werd opgegeten door wormen en stierf"* (Handelingen 12: 23).

Houd in gedachten dat Herodes zeker een onderdaan van Satans koninkrijk was, maar hij was niet buiten de heerschappij van God. Het is dus duidelijk dat God elke (ook) huidige aardse leider kan afzetten als Hij dat wenste.

Het persoonlijke getuigenis van God

Laten we ten slotte lezen wat God Zelf ooit door de profeet Jeremia heeft gezegd met betrekking tot Zijn soevereiniteit over aardse, menselijke koninkrijken.

Zal Ik niet met u kunnen doen zoals deze pottenbakker, o huis Israëls? Luidt het woord des Heren. Zie, als leem in de hand van de pottenbakker, zo zijt gij in mijn hand, huis Israëls! Het ene ogenblik doe Ik over een volk en een koninkrijk de uitspraak, dat ik het zal uitrukken, afbreken en verdelgen; maar bekeert zich dit volk waarover Ik een uitspraak deed, van zijn boosheid, dan zal Ik berouw hebben over het kwaad dat Ik hun dacht aan te doen. Het andere ogenblik doe Ik over een volk en een koninkrijk de uitspraak, dat Ik het zal bouwen en planten; maar, doet het wat kwaad is in mijn ogen door niet naar mijn stem te horen, dan zal Ik berouw hebben over het goede waarmee Ik had gezegd hun te zullen weldoen.

Jeremia 18: 6-10

Zie je dat Satan, toen hij Jezus in de wildernis verzocht, op geen enkele legale manier Jezus de aanbidding kon doen om te regeren over aardse, menselijke of politieke koninkrijken?

Alles wat hij Jezus had kunnen aanbieden, was de controle over zijn koninkrijk der duisternis.

Maar heeft Satan invloed op menselijke regeringen? Ja, maar alleen omdat hij de geestelijke heer is van niet-geredde mensen, en niet-geredde mensen zijn betrokken bij menselijke regeringen.

Maar hij heeft slechts zoveel invloed als God hem toestaat te hebben, en God kan elk van Satans plannen verhinderen wanneer Hij maar wil. De apostel Johannes schreef over Jezus als "*de overste van de koningen der aarde*" (Openbaring 1: 5).

Veroorzaakt Satan natuurrampen en slecht weer?

Omdat Satan 'de god van deze wereld' is, hebben velen ook aangenomen dat hij het weer beheerst en degene is die alle natuurrampen veroorzaakt, zoals droogte, overstromingen, orkanen, aardbevingen, epidemieën, pandemieën enzovoort. Maar is dit wat de Schrift ons leert?

Opnieuw, we moeten oppassen dat we onze hele theologie over Satan niet baseren op één tekst zoals bijvoorbeeld: "*de dief komt niet dan om te stelen, en te slachten en te verdelgen...*" (Johannes 10: 10). Hoe dikwijls heb ik mensen dit vers horen citeren als bewijs dat alles dat steelt, doodt of vernietigt van Satan is. Wanneer we echter beter in de Bijbel kijken, leren we dat God zelf, soms doodt en vernietigt.

Laten we eens kijken naar slechts drie voorbeelden uit de vele mogelijke voorbeelden:

Eén is wetgever en rechter, Hij, die de macht heeft om te behouden en te verderven ...
(Jakobus 4:12).

Jezus zegt:

Ik zal u tonen, wie gij vrezen moet. Vreest Hem, die, nadat Hij gedood heeft, macht heeft in de hel te werpen. Voorwaar Ik zeg u, vreest Hem (Lucas 12: 5)

"En weest niet bevreesd voor hen, die wèl het lichaam doden, maar de ziel niet kunnen doden; weest veeleer bevreesd voor Hem, die beide, ziel en lichaam, kan verderven in de hel"
(Matteüs 10:28).

Hier zien we al dat als we zeggen dat alles wat te maken heeft met doden of vernietigen het werk van Satan is, we ons wel degelijk vergissen. Er zijn in de Bijbel talloze voorbeelden van God die doodt en vernietigt.

We zouden onszelf moeten afvragen, toen Jezus sprak over de dief die komt om te stelen, te slachten en te verdelgen, sprak hij eigenlijk wel over de duivel? Opnieuw, alles wat we moeten doen is zijn uitspraak contextueel lezen. Een vers voorafgaand aan Zijn uitspraak over de dief die komt doden, stelen en vernietigen, zei Jezus: "*Allen die voor Mij kwamen, zijn dieven en rovers, maar de schapen hebben naar hen niet gehoord*" (Johannes 10: 8). Als we Jezus 'hele toespraak lezen in Johannes 10: 1-15 waarin staat dat Hij de goede Herder is, wordt het nog

duidelijker dat Zijn termen dief en dieven verwijzingen zijn naar valse leraren en religieuze leiders.

Hoe moeten wij slecht weer en natuurrampen verstaan

Wanneer een orkaan of aardbeving toeslaat, roept dit een theologische vraag op in het denken van mensen die in God geloven: "Wie veroorzaakt dit?" Er zijn slechts twee mogelijkheden voor Bijbelgelovige christenen: God of Satan veroorzaakt het.

Sommigen kunnen bezwaar maken: "door te zeggen! God is niet de schuldige! Mensen zijn de schuldige. God oordeelt hen voor hun zonden.

Ik ben het er volledig mee eens als God orkanen en aardbevingen veroorzaakt vanwege Zijn oordeel over zonde, dan kunnen we zeker de schuld op rebellerende mensen leggen, in plaats van op God, maar toch draagt God verantwoordelijkheid, omdat de natuurrampen niet zouden plaatsvinden zonder Zijn besluit.

Of, als het waar is dat God Satan toestaat orkanen en aardbevingen te sturen om Zijn oordeel over zondaars te brengen, dan zouden we kunnen zeggen dat Satan hen veroorzaakt, maar toch draagt God verantwoordelijkheid. De reden is omdat Hij degene is die Satan heeft toegestaan de vernietiging te veroorzaken en omdat die rampen plaatsvinden als gevolg van Zijn reactie op zonde.

Sommigen zeggen dat noch God, noch Satan verantwoordelijk zijn voor orkanen en aardbevingen, maar dat ze gewoon een 'natuurlijk fenomeen zijn in onze in zonde gevallen wereld. Op een vage manier proberen ze ook de schuld te geven aan de mensheid voor natuurrampen, maar missen nog steeds het punt. Deze uitleg laat God niet uit het beeld want als orkanen eenvoudigweg een natuurlijk fenomeen in onze zondige gevallen wereld zou zijn, wie heeft dat dan toe gestaan?

Het is duidelijk dat orkanen niet door de mens zijn gemaakt.

Dat wil zeggen, orkanen ontwikkelen zich niet wanneer een bepaald volume leugens in de atmosfeer worden gesproken. Aardbevingen komen niet voor wanneer een bepaald aantal mensen overspel plegen.

Nee, als er een verband bestaat tussen orkanen en zonde, dan is God erbij betrokken, omdat orkanen een manifestatie zijn van Zijn oordeel over zonde. Zelfs als ze willekeurig voorkomen,

zou het God moeten zijn die heeft besloten dat ze willekeurig zouden gebeuren, en dus is Hij erbij betrokken.

Zelfs als er geen verband is tussen zonde en natuurrampen, en God heeft een blunder gemaakt toen Hij de wereld ontwierp, zodat er fouten in de aardkorst zijn die soms verschuiven en weersystemen die soms woest worden, toch zou God de verantwoordelijkheid dragen voor aardbevingen en orkanen omdat Hij de Schepper is en Zijn blunders mensen treft.

Er bestaat ook geen 'moeder natuur'

We hebben dus maar twee mogelijke antwoorden op de vraag over natuurrampen.

God of Satan is verantwoordelijk. Voordat we naar specifieke Schriftgedeelten gaan kijken om te zien welk antwoord juist is, laten we eens nadenken over deze twee mogelijke antwoorden.

Als Satan degene is die natuurrampen veroorzaakt, dan kan God Satan wel of niet stoppen. Als God kan voorkomen dat Satan natuurrampen veroorzaakt maar dat niet doet, dan draagt Hij opnieuw enige verantwoordelijkheid. Dan zou de ramp nooit hebben plaatsgevonden zonder Zijn toestemming.

Laten we het nu eens zien van een andere kant. Laten we aannemen dat God Satan niet kan stoppen, maar Hij zou het wel willen. Zou dat een mogelijkheid kunnen zijn?

Als God niet kan voorkomen dat Satan een natuurramp veroorzaakt, dan is Satan machtiger dan God, of Satan is slimmer dan God. Dit is in feite wat aanhangers van de theorie "dat Satan heerschappij over de wereld heeft gekregen bij de zondeval van Adam" zeggen.

Ze beweren dat Satan een wettelijk recht heeft om op aarde te doen wat hij maar wil, omdat hij Adams rentmeesterschap heeft gestolen. Nu, veronderstel, God zou de Satan willen stoppen, maar kan dat niet omdat hij Adams rentmeesterschap moet respecteren die Satan nu bezit.

Met andere woorden, God kon niet voorzien wat er zou gebeuren bij de zondeval, maar Satan, die intelligenter is dan God, heeft nu macht gekregen die God wenste dat hij niet had.

Persoonlijk zou ik niet willen zeggen dat Satan intelligenter is dan God.

Hopelijk ben je in het vorige hoofdstuk gaan beseffen dat de Satan-verworven-theorie een onschriftuurlijk idee is. Als het waar was, zouden we willen weten waarom Satan niet meer aardbevingen en orkanen veroorzaakt dan hij nu doet, en waarom hij zich niet richt op grote populaties christenen. (Als je zegt "omdat God hem niet toestaat zich op christenen te focussen, dan heb je gewoon toegegeven dat Satan niets kan doen zonder Gods toestemming.)

Wanneer we het nu specifiek bekijken, zijn de enige twee mogelijke antwoorden op onze vraag: Ofwel (1) God veroorzaakt aardbevingen en orkanen of (2) Satan doet het met Gods toestemming. Er is absoluut geen mogelijkheid dat Satan ze veroorzaakt zonder de toestemming van God, omdat dat hetzelfde zou zijn als zeggen dat Satan machtiger of intelligenter is dan God.

Zie je dat ongeacht welk antwoord juist is, God degene is die uiteindelijk verantwoordelijk is? Wanneer mensen zeggen: "God stuurde die orkaan niet - Satan deed dat met Gods toestemming", laten ze God niet helemaal "buiten spel", zoals ze misschien hopen. Als God kon voorkomen dat Satan de orkaan veroorzaakte, ongeacht of God dat wilde of niet, dan draagt God de verantwoordelijkheid. Opstandige mensen zouden ook de schuldigen kunnen zijn vanwege hun zonde (als de orkaan door God is gezonden of door God is toegestaan als oordeel), maar het is niet juist om te zeggen dat God op geen enkele manier betrokken of verantwoordelijk is.

Wat zegt de Bijbel

Wat zegt de Schrift specifiek over "natuurrampen"? Leert de Bijbel dat God of de duivel hen veroorzaakt? Laten we eerst eens naar de vele aardbevingen kijken, in de Bijbel.

Volgens de Bijbel kunnen aardbevingen plaatsvinden als gevolg van Gods oordeel over zondaars die van geen bekering willen weten. We lezen in Jeremia: "*Doch de Here is de waarachtige God, Hij is de levende God en een eeuwig Koning; voor Zijn toorn heeft de aarde en de volken kunnen zijn gramschap niet verdragen*" (Jeremia 10:10).

Jesaja waarschuwt:

Gij zult door de Here der heerscharen bezocht worden met donder, aardbeving en geweldig gedreun, wind, storm en verterende vuurvlam (Jesaja 29: 6).

In deze Schriftgedeelten krijgt God de eer voor de aardbeving. Misschien gebeurde het, omdat God Satan toestond het te veroorzaken, maar niemand, kan na dit te hebben gelezen, zeggen dat Satan, onafhankelijk van God handelde, en deze specifieke aardbeving stuurde! Als een aardbeving een manifestatie van Gods oordeel is, dan is God erbij betrokken.

U herinnert zich misschien dat tijdens de dagen van Mozes de aarde zich opende en Korach en zijn opstandige volgelingen inslikte (zie Numeri 16: 23-34). Dit was duidelijk een daad van Gods oordeel. Andere voorbeelden van Gods oordeel door aardbevingen zijn te vinden in Ezechiël 38:19; Psalm 18: 8; 77:19; Haggai 2: 7; Lucas 21:11; Openbaring 6:12; 8: 5; 11:13; 16:18.

Sommige aardbevingen die in de Bijbel staan zijn niet noodzakelijkerwijs handelingen van Gods oordeel, maar werden toch door God veroorzaakt. Volgens het evangelie van Mattheüs was er een aardbeving toen Jezus stierf (Mattheüs 27: 51, 54), en één toen Hij werd opgewekt (Mattheüs 28: 2). Zou Satan deze veroorzaakt hebben denk je?

Toen Paulus en Silas om middernacht God loofden in een Filipijnse gevangenis, *'doch plotseling kwam er een zware aardbeving, zodat de grondvesten der gevangenis schudde; en terstond gingen alle deuren open en de boeien van allen raakten los'* (Handelingen 16:26). Heeft Satan die aardbeving veroorzaakt? Ik denk het niet. Zelfs de gevangenvaarder werd gered, nadat hij getuige was geweest van Gods kracht. En dit is niet de enige door God veroorzaakte aardbeving in het boek Handelingen (zie Handelingen 4:31).

Ik las onlangs over enkele goedbedoelende christenen die, bij het horen van een voorspelling van een aardbeving in een bepaald gebied, naar de plaats reisden om 'geestelijke oorlogvoering' tegen de duivel te voeren. Zie je de fout in hun denken? Het zou Schriftuurlijk voor hen zijn geweest om tot God te bidden voor Zijn genade voor de mensen die in dat gebied woonden. En als ze dat hadden gedaan, was het niet nodig hun tijd en geld te verspillen aan reizen naar de potentiële aardbevingslocatie - ze hadden tot God kunnen bidden waar ze woonden. Maar vechten tegen de duivel om een aardbeving te stoppen is onbijbels en daarom zinloos.

Hoe zit het met orkanen?

Het woord orkaan komt niet voor in de Bijbel, maar we kunnen hier zeker enkele voorbeelden vinden van sterke winden. Bijvoorbeeld:

Er waren er, die met schepen de zee bevoeren, die handel dreven op de grote wateren. Zij zagen de werken des Heren en Zijn wonderen in de diepte. Hij sprak en deed een stormwind opsteken, die haar golven omhoog hief; (Psalm 107: 23-25).

Maar de Here wierp een hevige wind op de zee en er ontstond een zware storm op de zee, zodat het schip dreigde te worden stuk geslagen (Jona 1: 4).

Daarna zag ik vier engelen staan aan de vier hoeken der aarde, die de vier winden der aarde vasthielden, opdat er geen wind zou waaien over de aarde, of over de zee, of over enige boom.

(Openbaring 7: 1).

Het is duidelijk dat God de wind kan laten beginnen en stoppen. Andere Schriftgedeelten die bewijzen dat God de wind onder controle heeft, zijn: Genesis 8:11; Exodus 10: 13,19; 14:21; 15:10; Numeri 11: 31; Psalm 48: 7; 78:76; 135: 7; 147: 18; 148: 8; Jesaja 11:15; 27: 8; Jeremia 10:13; 51:16; Ezechiël 13: 11,13; Amos 4: 9,13; Jona 4: 8; Haggai 2:17. In veel van deze voorbeelden gebruikte God de wind als een middel tot oordeel.

In de hele Bijbel is er maar één tekst die ons zegt dat Satan een wind stuurde. Het was tijdens Jobs beproevingen, toen een boodschapper tegen hem zei: "*daar stak een zware storm op van over de woestijn, greep het huis bij de vier hoeken aan, en het viel op de jonge mensen zodat zij stierven;*" (Job1:19).

We weten uit het lezen van het eerste hoofdstuk van het boek Job dat het Satan was die Jobs tegenslagen veroorzaakte. We mogen absoluut niet vergeten dat Satan niets kon doen om Job of zijn kinderen schade toe te brengen zonder Gods toestemming.

Dus opnieuw, we zien dat God soeverein is over de wind.

De storm op de zee van Galilea

Hoe zit het dan met de "hevige storm" die Jezus en Zijn discipelen teisterde toen ze eens met een boot over het Meer van Galilea voeren? Het moet Satan geweest zijn die die storm veroorzaakte, want God zou nooit een wind sturen die een boot met Zijn eigen Zoon zou doen kapseizen. "Een koninkrijk dat tegen zichzelf verdeeld is, zal vallen", dus waarom zou God ooit een wind sturen die Jezus en de twaalf discipelen zou kunnen schaden?

Dit zijn goede argumenten, maar laten we even nadenken. Als God de storm niet heeft gestuurd en Satan wel, dan moeten we nog steeds toegeven dat God Satan toestemming heeft gegeven om de storm te sturen. Dus dezelfde vraag moet nog steeds worden beantwoord: Waarom zou God toestaan dat Satan een storm stuurt die mogelijk Jezus en de twaalf discipelen kan schaden?

Is er een antwoord? Misschien leerde God de discipelen iets over geloof. Misschien was Hij ze aan het testen. Misschien testte Hij Jezus, die *'in alle dingen verzocht moest worden zoals wij, maar zonder te zondigen'*. *Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan medevoelen met onze zwakheden, maar één, die in alle dingen op gelijke wijze (als wij) is verzocht geweest, doch zonder te zondigen* (Hebreeën 4:15). Om volledig op de proef gesteld te worden, moest Jezus de gelegenheid krijgen om tot angst verleid te worden. Misschien wilde God Jezus verheerlijken. Misschien wilde Hij al het bovenstaande doen.

God leidde de kinderen van Israël naar de rand van de Rode Zee en wist heel goed dat ze gevangen zaten door het oprukkende leger van Faraó. Maar was God niet Israëls verlosser? Werkte Hij toen niet tegen Zichzelf door hen naar een plaats te leiden waar ze zouden worden afgeslacht?

Is dit geen voorbeeld van een 'koninkrijk dat verdeeld is tegen zichzelf'?

Absoluut niet, omdat God niet van plan was de Israëlieten te laten afslachten. En Hij was niet van plan, toe te staan dat Satan een storm op de Zee van Galilea zou veroorzaken, om Jezus en de twaalf discipelen te laten verdrinken.

Hoe dan ook, de Bijbel zegt niet dat Satan die storm op de Zee van Galilea heeft veroorzaakt, en er staat ook niet dat God dat deed. Sommigen zeggen dat het Satan moest zijn, omdat Jezus de storm bestrafte. Misschien, maar dat is geen waterdicht argument. Jezus bestrafte de duivel niet - Hij bestrafte de wind. God de Vader had hetzelfde kunnen doen. Dat wil zeggen, hij had de wind met een woord kunnen aanwakkeren en het dan kunnen kalmeren door het te bestraffen. Alleen omdat Jezus de storm bestrafte, is geen bewijs dat Satan het heeft veroorzaakt.

Opnieuw, we moeten onze hele theologie niet baseren op één vers en die verheffen tot de gehele waarheid. Ik heb al verwezen naar tientallen Schriftgedeelten die bewijzen dat God soeverein de controle heeft over de wind, en God wordt meestal gezien als de veroorzaker ervan. Mijn belangrijkste punt is dat Satan, hoewel hij 'god van deze wereld' is, absoluut geen onafhankelijke controle heeft over de wind of het recht om een orkaan te veroorzaken wanneer of waar hij maar wil.

Daarom, wanneer orkanen optreden, moeten we het niet zien als iets dat buiten Gods controle ligt, iets dat Hij zou willen stoppen maar niet kan. Jezus bestraffing van de storm op de Zee van Galilea zou voldoende bewijs moeten zijn, dat God een orkaan kan stoppen als Hij dat wenst.

En als God een orkaan zendt (of toestaat), dan moet Hij een reden hebben, en het meest intelligente antwoord waarom Hij een storm zou sturen of toestaan die wijdverspreide catastrofale verwoesting veroorzaakt, is dat Hij ongehoorzame mensen krachtig waarschuwt en oordeelt.

"Maar orkanen treffen soms ook christenen!"

Maar hoe zit het met christenen die getroffen zijn door natuurrampen?

Wanneer een orkaan toeslaat, vernietigt het niet alleen de huizen van niet-christenen.

Zijn christenen dan niet vrijgesteld van Gods toorn vanwege de offerdood van Jezus?

Hoe kunnen we dan zeggen dat God degene is die uiteindelijk achter natuurrampen staat, terwijl ze heel goed zijn eigen kinderen kunnen schaden?

Dit zijn inderdaad moeilijke vragen. We moeten ons echter realiseren dat de antwoorden niet eenvoudiger zijn, als we ze baseren op het verkeerde uitgangspunt dat Satan natuurrampen veroorzaakt. Als Satan alle natuurrampen veroorzaakt, waarom staat God hem dan toe dingen te veroorzaken die Gods eigen volk kunnen schaden? We worden nog steeds geconfronteerd met hetzelfde theologische probleem.

De Bijbel zegt duidelijk dat degenen die in Christus zijn "*niet bestemd zijn tot toorn*" (1 Tessalonicenzen 5: 9). Tegelijkertijd zegt de Bijbel dat '*de toorn van God blijft*' op degenen die Jezus niet gehoorzamen (Johannes 3: 36). Maar hoe kan Gods toorn op de zondaars blijven zonder de verlost des Heren te raken? Het antwoord is dat dit dikwijls niet kan, en dat moeten we onder ogen zien.

In de dagen van de uittocht woonden alle Israëlieten samen op één locatie, en de plagen die God als oordeel over de Egyptenaren zond, schaadde hen niet (zie Exodus 8: 22-23; 9: 3-7; 24 - 26; 12:23). Maar vandaag leven en werken wij zij aan zij met de 'Egyptenaren'.

Als God hen oordeelt door middel van een natuurramp, hoe kunnen wij dan ontkomen?

Ontkomen is absoluut het sleutelwoord om het antwoord op deze vraag te begrijpen. Hoewel Noach aan Gods toorn ontkwam toen God de aarde onder water zette, ondervond Noach het effect ervan, omdat hij moest werken om de ark te bouwen en vervolgens een jaar aan boord moest doorbrengen met een veelheid aan dieren. (Overigens geven zowel het Oude als het Nieuwe Testament God het krediet voor de vloed van Noach, niet Satan; zie Genesis 6:17; 2 Petrus 2: 5).

Lot ontkwam met zijn leven toen Gods oordeel op Sodom en Gomorra viel, maar hij verloor alles wat hij had in de vernietiging van het vuur en de zwavel. Gods oordeel over slechte mensen heeft een rechtvaardig man getroffen.

Jaren van tevoren had Jezus de gelovigen in Jeruzalem gewaarschuwd, om te vluchten toen ze hun stad omringd zagen door legers, omdat dat er "dagen van vergelding" zouden zijn (Lucas 21: 22-23) - duidelijk duidend op Gods toorn om de Romeinse belegering van Jeruzalem toe te staan in 70 n.Chr. God zij geprezen dat de christenen toen luisterden naar de waarschuwing van Jezus met hun leven zijn ontkomen, maar zij hebben alles verloren wat ze moesten achterlaten in Jeruzalem.

In alle drie de bovenstaande voorbeelden zien we dat Gods volk heeft te lijden tot op zekere hoogte wanneer het oordeel van God op de goddelozen valt. We kunnen daarom niet tot de conclusie komen, dat God niet verantwoordelijk is voor natuurrampen, omdat deze soms christenen treffen.

Maar hoe zit het met baby's en kinderen die lijden?

Een soortgelijk argument dat wordt gebruikt om te bewijzen dat God op geen enkele manier verantwoordelijk is voor natuurrampen, is dat kinderen en baby's vaak nadelige gevolgen ondervinden. Maar opnieuw, dat argument houdt volgens de Bijbel geen steek. Toen God bijvoorbeeld in Noachs tijd de aarde overstroomde, verdrongen ook de baby's en de kinderen. Dat is slechts één van de vele Bijbelse voorbeelden toen Gods oordeel over boze mensen resulteerde in de dood van kinderen.

Maar welk alternatief heeft God, wanneer Hij boze mensen oordeelt die toevallig ook ouders zijn? Zou het beter zijn geweest voor Jozua en de Israëlieten, in plaats van elke man, vrouw en kind in het beloofde land te doden zoals God had bevolen, om de kinderen gespaard te hebben en ze vervolgens zelf op te voeden? Hoe zouden die kinderen hebben gereageerd op de opvoeding door de mensen die hun ouders hebben gedood? En op welke leeftijd zou de beslissing zijn tussen degenen die zijn gedood en degenen die zijn gespaard? Je kunt zien dat als God een zondige en goddeloze populatie volwassenen vernietigt, zoals Hij deed in Sodom en Gomorra, dat kinderen en baby's zullen lijden - ongeacht of ze leven of sterven.

Het beste alternatief van die twee vreselijke alternatieven is dat de kinderen sterven. Ik ben ervan overtuigd dat alle kinderen onder de zogenaamde "leeftijd van verantwoordelijkheid" onmiddellijk bij de Heer zijn en getroost en goed verzorgd worden in de hemel.

We moeten durven onder ogen zien dat het onmogelijk is om ouders te straffen zonder hun kinderen aan te tasten. Wanneer een vader bijvoorbeeld een misdrijf pleegt en vijf jaar in de gevangenis belandt, heeft dit gevolgen voor zijn kinderen. Wanneer dat gebeurt, beschuldigt niemand de regering ervan oneerlijk of wreed te zijn. De overheid vervult alleen haar plicht om de samenleving te beschermen tegen boosdoeners. De schuldige voor het lijden van het kind is de vader die de wet heeft overtreden.

Evenzo, wanneer de morele Rechter van het universum een ouder oordeelt en dat oordeel zijn kinderen treft, is het niet God die de schuld draagt. In werkelijkheid worden de zondige daden van ouders als nog zondiger, omdat ze heel goed weten dat door hun eigen zonden, hun eigen onschuldige kinderen heel goed de gevolgen zouden kunnen ondervinden. Wanneer onschuldige kinderen schade ondervinden van een natuurramp, hebben de boze volwassenen daar schuld aan. Mijn belangrijkste punt is dat we niet kunnen concluderen dat God niet verantwoordelijk zou zijn voor natuurrampen omdat die rampen ook kinderen treffen.

Wat zullen we dan doen?

We leven in een wereld die door God vervloekt is, een wereld die voortdurend de toorn van God ervaart. Paulus schreef dat "*de toorn van God wordt geopenbaard* [niet "zal worden geopenbaard "] *uit de hemel tegen alle goddeloosheid en ongerechtigheid van mensen* '(Romeinen 1:18). Als degenen, die in een slechte door God vervloekte wereld leven, kunnen we niet volledig ontkomen aan de gevolgen van Gods toorn daarop, ook al is die toorn niet specifiek op ons gericht.

Dit wetende, wat moeten we doen? Eerst moeten we God vertrouwen. Jeremia schreef:

Gezegend is de man die op de Heer vertrouwt, wiens betrouwen de Here is; hij toch zal zijn als een boom, aan het water geplant, die zijn wortels tot aan een beek uitslaat, en het niet merkt, als er hitte komt, maar welks loof groen blijft, die in een jaar van droogte geen zorg heeft en niet nalaat vrucht te dragen. (Jeremia 17: 7- 8).

We zien dat Jeremia niet zei dat de man die op de Heer vertrouwt, nooit met droogte zal worden geconfronteerd. Er staat, wanneer de hitte en de droogte komen, is de man die op de Heer vertrouwt als een boom die zijn wortels verlengt tot aan een stroom. Hij heeft een andere bevoorradingsbron, zelfs terwijl de wereld om hem heen wegwijnt. Het verhaal van Elisa dat tijdens de hongersnood in Israël door raven werd gevoed, komt in gedachte als een voorbeeld (zie 1 Koningen 17: 1-6). David schreef over de rechtvaardigen: "*In dagen van hongersnood zullen zij verzadigd worden*" (Psalm 37:19b).

Maar worden hongersnoden dan niet veroorzaakt door de duivel? Niet volgens de Bijbel. God neemt altijd de verantwoordelijkheid en bij hongersnood wordt vaak gesproken als een gevolg van Zijn toorn over mensen die van geen bekering willen weten en volharden in hun zonden.

Bijvoorbeeld:

Daarom zegt de Here der heerscharen aldus: Zie, ik zal bezoeking over hen doen; de jonge mannen zullen sterven door het zwaard, hun zonen en dochters zullen sterven door de honger.
(Jeremia 11: 22).

Zo zegt de Here der heerscharen: Zie, Ik zend het zwaard, de honger en de pest onder hen en Ik maak hen als afschuwelijke vijgen, zo slecht dat zij niet te eten zijn (Jeremia 29:17)

"Mensenkind, wanneer een land tegen Mij gezondigd heeft door ontrouw te worden, en Ik mijn hand daartegen uitstrek, het de staf des broods verbreek en er hongersnood zend en daar mens en dier uitroei..." (Ezechiël 14: 13).

Gij hebt op veel gerekend, maar zie, het liep op weinig uit, en toen gij het binnengehaald had, blies Ik erin. Waarom dat? Luidt het woord des Heren der heerscharen. Om Mijn huis, dat verwoest ligt, terwijl gij draaft, ieder voor zijn eigen huis. Daarom heeft de hemel over u de dauw ingehouden en de aarde haar opbrengst. Ook riep Ik een droogte over het land en de bergen, over het koren, de most, de olie en wat de aardbodem voortbrengt, over mens en dier en alle arbeid der handen.

Haggai 1: 9 -11.

In het vierde voorbeeld hierboven lezen we dat de Israëlieten de schuld voor de droogte kregen vanwege hun zonde, maar toch, God claimde de verantwoordelijkheid om het te zenden. Voor aanvullende verwijzingen naar God die hongersnood veroorzaakt, zie Deuteronomium 32:

23-24; 2 Samuël 21: 1; 24: 12-13; 2 Koningen 8: 1; Psalm 105: 16; Jesaja 14:30; Jeremia 14: 12,15-16; 16: 3-4; 24:10; 27: 8; 34:17; 42:17; 44: 12-13; Ezechiël 5: 12,16-17; 6:12; 12:16; 14: 21; 36:29; Openbaringen 6: 8; 18: 8).

Jezus Zelf zei: *dat God de zon laat opgaan over bozen en goeden en laat het regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen"* (Matteüs 5:45). God heerst over de zon en de regen.

Als God een hongersnood stuurt naar zondige mensen, en wij toevallig tussen die zondige mensen wonen, dan moeten we God vertrouwen dat Hij in onze behoeften zal voorzien. Paulus bevestigde dat hongersnood ons niet kan scheiden van de liefde van Christus: *"Wie zal ons*

scheiden van de liefde van Christus? Verdrukking of benauwdheid, of vervolging of honger, of naaktheid, of gevaar, of het zwaard?' (Romeinen 8:35). Paulus zei hier niet dat christenen nooit geconfronteerd zullen worden met een hongersnood, maar eerder zei dat dit wel zou kunnen, hoewel hij, als kenner van de Schrift, wist dat hongersnoden door God kunnen worden gezonden om de goddelozen te oordelen.

Gehoorzaam en wees verstandig

Ten tweede moeten we gehoorzaam zijn en Goddelijke wijsheid gebruiken om te voorkomen dat we getroffen worden door Gods toorn die gericht is op de wereld. Noach moest zijn ark bouwen, Lot moest de heuvels in, de Jeruzalem-christenen moesten vluchten uit hun stad.

Al dezen moesten God gehoorzamen om te voorkomen dat zij getroffen zouden worden in Gods oordeel over de goddelozen.

Als ik in een orkaangebied zou wonen, zou ik ervoor zorgen dat ik een orkaanverzekering had.

Als ik in de buurt van een aardbeuk zou wonen, zou ik verhuizen of een aardbevingsverzekering afsluiten. En ik zou bidden.

Elke christen moet bidden en waakzaam blijven door te luisteren naar de Heilige Geest die Jezus heeft beloofd "*en de toekomst zal Hij aan u verkondigen*" (Johannes 16:13), zodat je Gods toorn over de wereld kan vermijden.

We lezen in Handelingen 11 van de profeet Agabus die waarschuwde voor een hongersnood die mogelijk rampzalig zou kunnen zijn voor christenen die in Judea wonen. Daarom ontvingen Paulus en Barnabas een offer om hun te steunen (Handelingen 11: 28-30).

Kunnen zulke dingen vandaag gebeuren? Zeker, omdat de Heilige Geest niet is veranderd, noch is Gods liefde afgenomen. Het is echter jammer dat sommigen in het lichaam van Christus niet openstaan voor dergelijke gaven en manifestaties van de Heilige Geest, en daarom, *omdat ze "de Geest uitdoven"* (1 Tessalonicenzen. 5:19-20), iets van Gods beste mislopen.

In zijn autobiografie vertelt de overleden president en oprichter van de Full Gospel Businessmen, Demos Shakarian, hoe God door een ongeletterde jonge profeet sprak tot de christenen die eind 1800 in Armenië woonden.

Hij waarschuwde hen voor een naderende holocaust, en als gevolg daarvan vluchtten duizenden pinksterchristenen die in dergelijke bovennatuurlijke manifestaties geloofden, het land uit, inclusief de grootouders van Shakarian. Kort daarna was er een Turkse invasie in Armenië die meer dan één miljoen Armeniërs afslachtte, inclusief die christenen die weigerden gehoor te geven aan Gods waarschuwing.

We zouden verstandig zijn om open te staan voor de Heilige Geest en gehoorzamen aan God, of anders is het heel goed mogelijk dat we een dosis van Gods toorn ervaren die Hij echt niet wil dat we meemaken. Elisa heeft eens een vrouw de opdracht gegeven: *Maak u gereed en ga heen, gij en uw gezin, en vertoef in den vreemde, waar gij maar kunt, want de Here heeft een hongersnood opgeroepen.* En deze is inderdaad over het land gekomen, zeven jaar lang.

(2 Koningen 8: 1).

Wat als die vrouw niet naar de profeet had geluisterd?

In het boek Openbaring lezen we een interessante waarschuwing aan Gods volk om uit "Babylon" te komen, anders worden ze ook getroffen in Gods oordeel over haar:

En ik hoorde een andere stem uit de hemel zeggen: "Gaat uit van haar, mijn volk, opdat gij geen gemeenschap hebt aan haar zonden en niet ontvangt van haar plagen. Want haar zonden hebben zich opgehoopt tot aan de hemel en God heeft aan haar ongerechtigheid gedacht. 8 Daarom zullen haar plagen op één dag komen: dood en rouw en hongersnood, en zij zal met vuur verbrand worden; want sterk is de Here God, die haar geoordeeld heeft.

(Openbaring 18: 4 - 5, 8).

Kortom, God is soeverein over het weer en natuurrampen. God heeft zich herhaaldelijk bewezen als Heer over de natuur in de Bijbel, van het veroorzaken van veertig dagen regen tijdens de dag van Noach tot het regenen van hagelstenen en het sturen van andere natuurlijke plagen op de vijanden van Israël, tot het aanwakkeren van de wind tegen Jona's boot, en Hij bestraft de storm in de Zee van Galilea. Hij is, zoals Jezus zei, "*Heer van hemel en aarde*" (Matteüs 11:25). Zie Jozua voor extra specifiek Schriftuurlijk bewijs van Gods heerschappij over de natuur. Jozua 10:11; Job 38: 22-38; Jeremia 5:24; 10:13; 31: 35; Psalm 78: 45 - 49; 105: 16; 107: 33 - 37; 135: 6 - 7; 147: 7-8,15-18; Matteüs 5: 45; Handelingen 14:17.

Zegt de oorspronkelijke taal eigenlijk niet dat God deze dingen "toestaat"?

Een veel voorkomende uitleg om het liefdevolle karakter van God te 'verdedigen', is dat de oorspronkelijke taal van de Bijbel verkeerd is vertaald. Ze willen graag dat we geloven dat wanneer de Bijbel zegt dat God 'een hongersnood zond', het Hebreeuws zegt dat Hij 'een hongersnood toestond' enz...

Zelfs als dit waar was, dan nog kunnen we God hier niet buiten laten zoals sommigen hopen.

Als God een hongersnood toestaat, dan draagt Hij uiteraard nog steeds enige verantwoordelijkheid, omdat het zonder zijn toestemming niet had kunnen gebeuren.

We moeten ons bewust worden van het feit dat we de slogan "God buiten spel laten" niet kunnen verantwoorden. Hij is wie Hij is, en Hij handelt altijd in overeenstemming met Zijn volmaakte karakter. Het echte probleem is dat te veel christenen het karakter van God helemaal niet begrijpen, omdat ze denken dat Hij alleen maar liefde is en dus nooit boos of toornig wordt. Het feit is echter dat God niet alleen volmaakt is in liefde, maar ook in heiligheid, rechtvaardigheid en oordeel, die eigenschappen zijn, die voortkomen uit Zijn volmaakte liefde. De Bijbel staat vol met voorbeelden van Gods rechtvaardige toorn.

In feite, tenzij wij begrijpen dat God toornig is, zullen we nooit begrijpen wat Jezus aan het kruis voor ons deed.

Jezus betaalde de straf voor onze zonden en nam daarmee ook de toorn van God op Zich die wij verdienden.

Zijn de vele Hebreeuwse en Griekse werkwoorden die spreken over Gods daden verkeerd vertaald in de Bijbel? Zegt de oude Hebreeuwse of Griekse taal eigenlijk dat God bepaalde dingen eerder toestond dan veroorzaakt? Zeker niet, en als je die vragen aan Hebreeuwse of Griekse geleerden stelt, zullen ze je hetzelfde antwoord geven. God doet soeverein wat Hij doet, en het is niet nodig dat we proberen Hem er beter uit te laten zien door te beweren dat Hij echt niet verantwoordelijk is voor bepaalde dingen waarvoor Hij zelf de verantwoordelijkheid claimt.

Bovendien, zelfs in gevallen waarin God Satan toestaat schade te berokkenen aan opstandige mensen, God wil dat we weten dat het niet de duivel is die hen straft, maar Hijzelf.

God is de heilige; Satan is de oorspronkelijke zondaar.

Enkele vragen beantwoord

Als God mensen oordeelt door hongersnoden, overstromingen en aardbevingen, is het dan verkeerd voor ons, als vertegenwoordigers van God, om het lijden van degenen die God straft te helpen? Absoluut niet. We moeten ons realiseren dat God een God van liefde is, ook wanneer Hij mensen veroordeelt.

Hoe vreemd het ook mag lijken, Zijn oordeel door natuurrampen is eigenlijk een indicatie van zijn liefde. Hoe moeten wij dat begrijpen? Door de ontberingen en moeilijkheden die natuurrampen veroorzaken, waarschuwt God mensen van wie Hij houdt dat Hij heilig is en oordeelt, en dat er gevolgen zijn voor de zonden. God staat tijdelijk lijden toe om mensen te

helpen wakker te worden om hun nood aan een Heiland/Redder/Verlosser te zien - zodat ze aan het eeuwige lijden kunnen ontkomen.

Dat is liefde!

Zolang mensen nog ademen, toont God hen nog steeds Zijn onverdiende genade en is er tijd voor hen om zich te bekeren. Door ons medelijden en assistentie kunnen we Gods liefde tonen voor mensen die zijn tijdelijke toorn ervaren, maar die verlost kunnen worden van Zijn eeuwige toorn. Natuurrampen zijn kansen om de wereld te bereiken waarvoor Jezus stierf. Ik ken een kerk die tientallen mensen voor Christus heeft gewonnen toen ze tijdens de nasleep van een orkaan Zijn opofferende liefde op praktische manieren lieten zien.

Is het niet het belangrijkste in dit leven om mensen met het evangelie te bereiken? Wanneer we een eeuwig perspectief hebben, is het lijden van mensen die getroffen zijn door natuurrampen niets in vergelijking met het lijden van degenen die de eeuwigheid in de hel zullen doorbrengen.

Het is een feit dat de mensen over het algemeen ontvankelijker worden voor het evangelie als ze lijden. Er zijn talloze Bijbelse voorbeelden van dit fenomeen, van de bekering van Israël tijdens de onderdrukking van naburige naties tot het verhaal van Jezus over de verloren zoon. Christenen moeten natuurrampen zien als tijden waarin de oogst mogelijk erg rijp is.

Laten we de waarheid vertellen

Maar wat moet onze boodschap zijn voor diegenen die hun leven terug proberen op te pakken na een orkaan of aardbeving? Hoe zullen we antwoorden als ze om een theologisch antwoord op hun hachelijke situatie vragen? We moeten hun de waarheid vertellen, de waarheid zoals de Bijbel het ons verteld, en geen humane theorie. Kun je zien hoe onwaarschijnlijk onze boodschap klinkt wanneer we lijdende mensen vertellen, 'God heeft deze orkaan niet gestuurd, omdat God van je houdt. Hij zou nooit iets sturen dat zoveel mensen zoveel zou laten lijden. Hij wil echter dat u zich bekeert van uw zonden en Jezus ontvangt.

"Wat zal er met mij gebeuren als ik Jezus niet ontvang?"

"God zal je naar de hel sturen, waar jij en iedereen zoals jij een eeuwigheid zult doorbrengen met lijden terwijl je in een poel van vuur brandt."

Waarom is het zo moeilijk voor ons om te geloven dat God een orkaan zou sturen als we geloven dat Hij miljoenen mensen naar de hel zal sturen om voor altijd te lijden?

Laten we eerlijk zijn met wat de Bijbel leert, en mensen vertellen dat God heilig is en dat hun zonden dramatische gevolgen heeft. Laten we hen vertellen dat het woeste geluid van de orkaan slechts een kleine greep is van de macht die de almachtige God bezit, en de angst die ze voelden toen hun huis schudde, is niets in vergelijking met de verschrikking die hen in de hel te wachten staat.

En laten we hen vertellen dat, hoewel we het allemaal verdienen om de eeuwigheid in de hel door te brengen, God de wereld zo liefhad dat Hij Jezus stuurde om de straf voor onze zonden aan het kruis te betalen, en door Hem, kunnen wij worden verlost van Gods toorn.

"Maar we moeten de mensen toch niet bang maken voor God?" vragen sommigen.

Het antwoord is te vinden in de Bijbel: "*De vreze des Heren is het begin der kennis*" (Spreuken 1: 7). Totdat mensen God vrezen, hebben ze totaal geen besef.

Ik denk dat velen van ons jammerlijk hebben gefaald in het overbrengen van het ware evangelie naar de wereld om ons heen. Gods oordeel komt elke dag over ons heen en we vertellen mensen een leugen waarom zulke dingen gebeuren - dat het - het werk van de duivel is. En dat vindt Satan "de vader der leugens" goed, hij houdt van christenen die hem helpen zijn leugens te verspreiden!

Wat als mensen boos worden op God?

Maar zouden mensen niet boos kunnen worden op God vanwege hun lijden?

Misschien zullen ze dat doen, maar we moeten ze voorzichtig helpen hun trots in te zien.

Niemand heeft het recht om bij God te klagen we moeten er ons goed van bewust zijn dat God geen verantwoording schuldig is, niet aan mij of aan iemand anders, omdat we het allemaal verdienen om nu in de hel te zijn. In plaats van God te vervloeken voor het onheil, zouden mensen Hem moeten danken omdat Hij zoveel van hen houdt om hen te waarschuwen. God heeft het volste recht om iedereen te negeren en hun zelfzuchtige wegen naar de hel te laten volgen. God hoeft zich niet te rechtvaardigen voor wat Hij doet. Van mijn kant moet ik Hem ook niet zeggen wat Hij kan doen of niet dat zou op zijn zachts gezegd heel arrogant zijn. Maar God is genadig en roept hen elke dag. Hij roept ze stilletjes door de bloei van appelbomen, de liederen van vogels, de majesteit van bergen het machtige heelal en de wonderbare schepping van alles wat leeft.

Hij roept tot hen door hun geweten, door zijn lichaam de kinderen Gods en door zijn Heilige Geest. Maar vele, vele mensen negeren zijn oproep.

Het is zeker niet Gods wil dat mensen moeten lijden, maar wanneer ze Hem blijven negeren, houdt Hij genoeg van hen om drastischere maatregelen te nemen om hun aandacht te trekken, zodat ze de eeuwigheid niet in de hel zullen moeten doorbrengen. Orkanen, aardbevingen, overstromingen en hongersnoden zijn enkele van die meer ingrijpende maatregelen.

Is God oneerlijk in zijn oordeel?

Als we God en onze wereld vanuit een Bijbels perspectief bekijken, dan en alleen dan beginnen we op de juiste manier te denken. Het Bijbelse perspectief is dat iedereen het verdient om nu in de hel te zijn, maar God is genadig. Wanneer lijdende mensen zeggen dat ze een betere behandeling van God verdienen, moet Hij zeker zuchten.

Als we eenmaal Gods perspectief begrijpen, twijfelen we niet meer aan Zijn rechtvaardigheid. Iedereen ontvangt veel meer genade dan hij of zij verdient. De persoon wiens huis is verwoest door een aardbeving heeft niet het recht om boos te zijn op God. Hij zou God moeten danken dat hij nog leeft. Degenen wiens huizen nog steeds staan, moeten twee keer zo dankbaar zijn voor de nog grotere genade die hen is getoond.

In overeenstemming met dit thema gaf Jezus ooit een reactie op twee toenmalige rampen. We lezen in het evangelie van Lucas:

Terzelfder tijd kwamen enigen tot Hem met het bericht over de Galileeërs, wier bloed Pilatus met hun offers vermengd had. En Hij antwoordde en zeide tot hen: Meent gij, dat deze Galileeërs groter zondaars waren dan alle andere Galileeërs, omdat zij dit lot hebben ondergaan? Neen, zeg Ik u, maar als gij u niet bekeert, zult gij allen evenzo omkomen. Of meent gij, dat die achttien, op wie de toren bij Siloam viel en die erdoor gedood werden, schuldiger waren dan alle andere mensen, die in Jeruzalem wonen? Neen, zeg Ik u, maar als gij u niet bekeert, zult gij allen evenzo omkomen. (Lucas 13: 1-5).

De Galileeërs die gestorven waren door de hand van Pilatus konden niet zeggen: "God heeft ons oneerlijk behandeld door ons niet te verlossen van Pilatus!" Nee, het waren zondaars die het verdienden te sterven. En volgens Jezus is het verkeerd om te concluderen dat de overigen minder zondig waren dan hun vermoorde medemensen. Ze hadden geen grotere gunst van God verdiend - ze hadden grotere genade gekregen.

De boodschap van Jezus was duidelijk: "Jullie zijn allemaal zondaars. Zonde heeft consequenties. Momenteel leef je vanwege Gods genade. Dus bekeer u voordat het ook voor u te laat is. '

Jezus sloot zijn opmerkingen over die tragedies af met een gelijkenis over Gods genade:

En Hij begon deze gelijkenis te vertellen: „Iemand bezat een vijgenboom, die in zijn wijngaard was geplant; en hij kwam om vrucht daaraan te zoeken en vond er geen. En hij zeide tot de wijngaardenier: 'Zie, het is nu al drie jaar, dat ik vrucht aan deze vijgenboom kom zoeken en ik vind ze niet. Hak hem om! Waarom zou hij de grond nutteloos beslaan?

Hij antwoorde en zeide tot Hem: Heer laat hem nog dit jaar staan, ik zal er eerst nog eens omheen graven en er mest bij brengen, en indien hij in het komende jaar vrucht draagt, (dan is het goed) maar anders, dan moet gij hem omhakken (Lucas 13: 6-9).

Hier worden de gerechtigheid en genade van God geïllustreerd. Gods gerechtigheid roept: "Hak de waardeloze boom om!" Maar Zijn genade pleit: "Nee, geef het meer tijd om vrucht voort te brengen." Elke persoon die zonder Christus is, is als die boom.

Kunnen wij orkanen en overstromingen bestraffen?

Nog een laatste vraag over natuurrampen. Is het niet zo dat als we genoeg geloof hebben, we de natuurrampen kunnen bestraffen en zo onheil kunnen voorkomen?

Geloof hebben betekent geloven in Gods geopenbaarde wil. Geloof moet daarom gebaseerd zijn op Gods eigen woord, of het is helemaal geen geloof, maar eerder hoop of veronderstelling. Er is geen voorbeeld in de Bijbel waar God ons de belofte geeft dat we orkanen kunnen bestraffen en kalmeren, er is dus geen enkele manier waarop iemand geloof kan hebben om dit te doen (afgezien van het feit dat God iemand soeverein geloof geeft).

Laat me het verder uitleggen. De enige manier waarop iemand geloof kan hebben om een orkaan te bestraffen, is als hij zeker was dat God niet wilde dat die orkaan een bepaald geografisch gebied zou treffen. Zoals we uit de Schrift hebben geleerd, is God degene die de wind controleert en dus verantwoordelijk is voor orkanen. Daarom zou het onmogelijk zijn voor iemand om zelfverzekerd te geloven dat hij een orkaan zou kunnen stoppen wanneer God Zelf het ontstaan ervan heeft bepaald. De enige uitzondering hierop zou zijn als God van gedachten zou veranderen over de orkaan, wat Hij zou kunnen doen als reactie op iemands gebed dat Hij genade betoont, of als reactie op de bekering van de mensen die Hij op het punt stond te oordelen (het verhaal van Ninevé in Jona's dagen is een voorbeeld). Maar zelfs als God van gedachten zou veranderen, zou niemand geloof kunnen hebben om een orkaan te bestraffen en

te kalmeren, tenzij die persoon wist dat God van gedachten was veranderd en ook wist dat God wilde dat hij de storm bestrafte en kalmeerde.

De enige persoon die ooit een hevige wind bestrafte en kalmeerde, was Jezus. De enige manier waarop iemand van ons dit zou kunnen doen, is als God ons de 'gave van het geloof' (of de gave van 'speciaal geloof' zoals het soms wordt genoemd), een van de negen gaven van de Geest in 1 Korintiërs 12: 7-11 geeft. Zoals met alle gaven van de Geest, werkt de gave van het geloof niet zoals wij zouden willen, maar alleen zoals de Geest het wil (1 Korintiërs 12:11). Daarom moet u, tenzij God u speciaal geloof geeft om een tegemoetkomende orkaan te bestraffen, niet op zijn pad blijven, zogenaamd in geloof handelen. Je moet uit de weg gaan! Ik zou ook willen voorstellen dat je om Gods bescherming bidt en Hem vraagt om genade te hebben met de mensen die hij veroordeelde, en Hem te vragen hun leven te sparen, zodat ze meer tijd zouden hebben om zich te bekeren.

Merk op dat toen Paulus met een boot op weg was naar Rome die twee weken door stormwinden werd geteisterd, hij deze storm niet bestrafte (zie Handelingen 27: 14 - 44). De reden dat hij dat niet deed is, omdat hij het niet kon. Merk ook op dat God genadig was met elke persoon aan boord, omdat alle 276 van hen de schipbreuk overleefden (zie Handelingen 27: 24, 34, 44). Ik denk dat God genadig met hen was, omdat Paulus bad dat God genade met hen zou hebben.

Mythe # 4: "Satan, als 'de god van deze wereld "heeft controle over alles op aarde, inclusief menselijke regeringen, natuurrampen en het weer."

Dit is absoluut nietwaar, God, die 'Heer van hemel en aarde' is, heeft soevereine controle over het hele universum en de aarde, inclusief menselijke regeringen, natuurrampen en het weer. Satan heeft alleen Gods toestemming om te regeren over het rijk der duisternis, wat omvat boze geesten op de aarde en niet-geredde mensen. Zodra iemand Christus als Heer en Redder ontvangt, wordt hij uit het koninkrijk en gezag van Satan gehaald en in Gods koninkrijk geplaatst, omdat Jezus aan het kruis de straf voor onze zonde betaalde en de macht van Satan over ons verbrak. Kolossenzen 1: 13 – 14.

Voetnoten

7. Betekent dit dat we niet voor regeringsleiders moeten bidden of bij verkiezingen moeten stemmen, wetende dat God iedereen aanstelt die Hij over ons wil hebben? Nee, want in een democratie is Gods toorn zo goed als ingebouwd. We krijgen voor wie we stemmen, en slechte mensen kiezen meestal andere slechte mensen. Om deze reden moeten de rechtvaardigen hun

stem uitbrengen. (En we moeten ons realiseren en God danken dat Hij ons heeft toegestaan onder een democratische regeringsvorm te leven. Dat is op zichzelf al een indicatie van Zijn genade met ons.)

Bovendien worden we zowel in het Oude als het Nieuwe Testament opgeroepen om te bidden voor onze regeringsleiders (Jeremia 29: 7; 1 Timoteüs 2: 1 - 4), wat aangeeft dat we God kunnen beïnvloeden als Hij bepaalt wie zal regeren. Omdat het oordeel van God soms komt in de vorm van zondige regeringsleiders, en omdat onze natie momenteel Gods oordeel verdient, kunnen we beter God vragen om Zijn genade, zodat ons land niet alles krijgt wat het verdient.

8. Dit wil niet zeggen dat Satan niet kan worden omschreven als een dief of als iemand die doodt, steelt en vernietigt, of dat valse leraren niet door Satan worden gemotiveerd, maar eenvoudig dat, toen Jezus zijn statement over de dief in Johannes 10 vers: 10, Hij niet dacht aan Satan of boze geesten - maar aan misleidende menselijke leraars.

9. Voor een verder onderwijs van dit vaak verwaarloosde onderwerp, zie mijn boek *God's Tests*.

10. Er zijn helaas genoeg zelfbenoemde profeten die altijd voorspellen dat Californië op een bepaalde datum door de oceaan overspoeld zal worden, of een andere ramp. Ik zou geen enkele aandacht besteden aan een profeet, tenzij hij een bewezen profetische bediening heeft met een nauwkeurige trackrecord of tenzij God zijn bediening bekrachtigt door een overtuigend begeleidend teken, zoals Hij deed in het geval van de ongeletterde jongensprofeet over wie Demos Shakarian schreef. Zie zijn boek "De gelukkigste mensen op aarde," pp. 19-22 voor de details.

11. En het lijkt erop dat we hier in de Verenigde Staten veel mogelijkheden hebben om mensen te dienen in de nasleep van natuurrampen. Richard Hallgren, uitvoerend directeur van de American Meteorologist Society, zegt dat "de Verenigde Staten meer zwaar weer en overstromingen hebben dan enig ander land ter wereld". Volgens statistieken verzameld door de National Oceanic and Atmospheric Administration kunnen de Verenigde Staten in een gemiddeld jaar "ongeveer 10.000 hevige onweersbuien, 5.000 overstromingen, meer dan 800 tornado's en verschillende orkanen verwachten." (Bron: *Why All the Crazy Weather?*, Reader's Digest, December 1993, blz. 96.) Stuur God hiermee de Verenigde Staten een boodschap?

12. Ik heb twee andere boeken geschreven, getiteld Christ's Incredible Cross, and The Great Gospel Deception, die het probleem aanpakken van de vele onschriftuurlijke "evangelies" die vandaag de dag worden verkondigd.

Mythe5: Kunnen wij demonische bolwerken neerhalen door geestelijke oorlogsvoering.

Volgens de Bijbel is er geen twijfel dat Satan heerst over een hiërarchie van boze geesten die de hemelse gewesten bewonen en die hem helpen het rijk van de duisternis te regeren. Dat die boze geesten 'territoriaal' zijn, heersend over bepaalde geografische gebieden, is een concept dat ook in de Bijbel is opgenomen (zie Daniel 10:13, 20 - 21; Marcus 5: 9 -10).

Dat christenen de autoriteit hebben om demonen uit te werpen bij mensen en de verantwoordelijkheid hebben om de duivel te weerstaan is Schriftuurlijk.

(zie Marcus 16:17; Jacobus. 4: 7; 1 Petrus 5: 8 - 9).

Maar de vraag is, kunnen christenen boze geesten over steden neerhalen?

Het antwoord is, dat ze dat niet kunnen en dat het een verspilling van tijd is.

Voordat we de denkfout van deze specifieke mythe aan het licht brengen, zou het nuttig zijn om nog eens de beginregel van een goede Bijbelinterpretatie te overwegen.

Laten we beginnen met een voorbeeld van enkele christenen in de Bijbel te bekijken die, vanwege een veronderstelling, van een uitspraak die Jezus ooit had gemaakt verkeerd begrepen.

Ons voorbeeld is te vinden in het Evangelie van Johannes en vond plaats na de opstanding van Jezus. Toen hij van Jezus hoorde over de toekomstige vervolging die hij zou ondergaan, ondervroeg Petrus de Heer over zijn mede-discipel, Johannes:

Toe hij deze zag, zeide Petrus tot Jezus: Here, maar wat zal met deze gebeuren? Jezus zeide tot hem: indien Ik wil, dat hij blijft, totdat Ik kom, wat gaat het u aan? Volg gij mij. Dit gerucht ging dan uit onder de broeders, dat die discipel niet sterven zou; doch Jezus had niet tot hem gezegd, dat hij niet zou sterven, maar: indien ik wil, dat hij blijft, totdat Ik kom, wat gaat het u aan? (Johannes 21: 21-23).

Hier is een klassiek voorbeeld van sommige christenen die de woorden van Jezus verkeerd hebben geïnterpreteerd, omdat ze meer in zijn antwoord lazen dan Hij bedoelde. Jezus heeft nooit gezegd dat Johannes niet zou sterven; Hij zei alleen dat als Hij wilde dat Johannes zou leven bij zijn terugkeer, het zijn eigen zaak was en niet die van Petrus!

Ik weet zeker dat je nu kunt zien hoe gemakkelijk het is om in de woorden van Jezus iets te lezen en aan te nemen zoals, dat Johannes niet zou sterven. Maar we moeten oppassen dat wij geen soortgelijke denkfout maken als we iets van Gods Woord uitleggen. We moeten voorzichtig zijn met het maken van elke veronderstelling, die niet duidelijk kan worden bewezen op basis van wat de gehele Bijbel zegt, anders kan ook ons overkomen dat we iets geloven dat niet waar is.

Dit soort verkeerde interpretaties wordt echter dikwijls door veel christenen gemaakt. Alleen omdat we demonen uit mensen kunnen werpen, moeten we er niet van uitgaan dat we boze geesten over steden kunnen neerhalen. Er zijn talloze voorbeelden in de Bijbel van mensen die bevrijd worden van demonen, maar je kunt geen voorbeeld vinden waarin iemand een boze geest neerhaalde die heerste over een stad of een geografische Oppervlakte?

Kun je ergens in de brieven één instructie zien over onze verantwoordelijkheid om boze geesten uit de hemelse gewesten neer te halen? Neen, want die zijn er niet.

Om deze reden hebben we geen Bijbelse basis om te geloven dat we geestelijke oorlogvoering kunnen of moeten voeren tegen boze geesten in de lucht.

Veronderstellingsfouten worden vaak gerechtvaardigd door het argument: "Ik kan misschien niet bewijzen dat wat ik doe correct is volgens de Bijbel, maar je kunt ook niet bewijzen dat het onjuist is." Bewerend dat er een enorm verschil is tussen wat onbijbels is en wat bijbels is, rechtvaardigen ze hun praktijk, verklarend als niet noodzakelijk ondersteund door de Bijbel, maar ook niet weerlegd door de Bijbel.

Dit is een heel zwak argument. Want als God wil dat we iets moeten weten of iets doen, maakt Hij dat heel duidelijk in de Bijbel. Waarom zou iemand een vorm van geestelijke oorlogvoering willen beoefenen waarvoor er geen enkele instructie of voorbeeld in de Bijbel staat? Waarom niet liever datgene oefenen dat duidelijk wordt geopenbaard als Gods wil in de Schrift, zoals demonen uitdrijven bij mensen, het Evangelie prediken, discipelen maken en Schriftuurlijk bidden?

Elke leerstelling moet een Bijbels fundament hebben en door Jezus geleerd zijn, al wat buiten de Bijbel geleerd word is mogelijk een misleiding waar Jezus voor waarschuwde zoals met het concept van het neerhalen van territoriale geesten.

Parabels/gelijkenissen te ver doordrijven

Meer betekenis in de Bijbel lezen dan God bedoelde, is een fout die christenen dikwijls maken als ze schriftteksten lezen die metaforische taal bevatten. De Bijbel staat vol met vergelijkingen, omdat ze ons helpen geestelijke concepten te begrijpen. Toen Jezus zei: "Het koninkrijk der hemelen is als", zei Hij iets wat zijn luisteraars wel begrepen om iets uit te leggen dat zij niet begrepen. Metaforen zijn uiterst nuttig bij het ondersteunen van het leerproces.

We moeten echter niet vergeten dat elke vergelijking geen letterlijke weergave is, omdat de twee vergeleken dingen meestal niet in elk opzicht identiek zijn. Een metafoor wordt gedefinieerd als een vergelijking van dingen die in wezen anders zijn, maar met enkele opvallende overeenkomsten. Om deze reden moeten we voorzichtig zijn dat we geen betekenis afdwingen aan een metafoor die God nooit heeft bedoeld. Jezus zei bijvoorbeeld:

Evenzo is het Koninkrijk der hemelen gelijk aan een sleepnet, neergelaten in de zee, dat allerlei bijeenbrengt. Wanneer het net vol is, haalt men het op de oever, en zet zich neer en verzamelt het goede in vaten, doch het ondeugdelijke werpt men weg. (Matteüs 13: 47 - 48).

Wat bedoelde Jezus in deze vergelijking? Zoals de meeste van zijn gelijkenissen, wilde Hij één punt overbrengen. In dit geval wilde Hij ons laten weten dat niet iedereen automatisch het Koninkrijk van de hemel zal binnengaan, maar dat er een scheiding zal zijn in twee categorieën, goed en slecht. Dat is waar de overeenkomsten tussen Zijn verhaal van de verzamelde vis en het koninkrijk van de hemel eindigt.

Jezus probeerde ons zeker niet te leren dat het koninkrijk der hemelen uit vissen zal bestaan! Of dat de goede vissen in de hemel in containers worden geplaatst! Of, als je slim genoeg bent om te beseffen dat de vissen in het verhaal mensen vertegenwoordigen, wil Jezus niet dat we denken dat die mensen in een groot sleepnet worden gevangen of dat hun oordeel door God op een strand zal plaatsvinden! Bovendien probeerde Jezus ons niet als 'goede vis' te leren dat onze goede werken onze redding verdient. Elk van deze conclusies zou meer lezen in Zijn gelijkenis dan Hij bedoelde.

Maar hoe dikwijls wordt dit gedaan door sommigen die proberen een betekenis te lezen in elk klein detail van Jezus 'langere en gedetailleerde gelijkenissen'. Ze raken in de war, omdat ze zich niet realiseren dat bij elke vergelijking overeenkomsten op een bepaald moment verschillen.

Omdat de Schrift zo vaak metaforische taal bevat, moeten we oppassen dat we niet in die val trappen, zoals helaas veel mensen die bijvoorbeeld over “geestelijke oorlogvoering” onderwijzen, hebben gedaan. Satan is een meester in het verdraaien van de Schrift (Lees Matteüs 4: 5 - 7). Hij houdt ervan als we verkeerd interpreteren wat God zegt.

“Het neerhalen van Bolwerken”

De Bijbel gebruikt soms militaire terminologie om de verantwoordelijkheid van de christen te beschrijven. Maar in al die gevallen moeten we ons afvragen of we 'de gelijkenissen niet te verduwen', zoals reeds gezegd, door meer in metaforische taal te lezen dan is bedoeld.

Een klassieke tekst die vaak verkeerd wordt geïnterpreteerd, is,

Want al leven wij in het vlees, wij trekken niet ten strijde naar het vlees, want de wapenen van onze veldtocht zijn niet vleselijk, maar krachtig voor God tot het slechten (met de grond gelijkmaken) van bolwerken, zodat wij de redeneringen en elke schans, die opgeworpen wordt tegen de kennis van God, slechten, elk bedenksel als krijgsgevangenen brengen onder de gehoorzaamheid aan Christus, en gereed staan zodra uw gehoorzaamheid volkomen is, alle ongehoorzaamheid te straffen. (2 Korintiërs 10: 3 - 6).

De NBG 1951 vertaling zegt in plaats van “we vernietigen veronderstellingen” dat we “bolwerken neerhalen”. Uit deze ene metaforische zin is praktisch een hele leerstelling gebouwd om het idee van geestelijke oorlogvoering te verdedigen om 'de bolwerken' neer te halen die zouden bestaan uit boze geesten in de hemelse gewesten.

Maar zoals we hier duidelijk lezen, spreekt Paulus niet over boze geesten in de hemelse gewesten, maar over bolwerken van verkeerde overtuigingen en argumentaties die in de gedachten van mensen bestaan, dat was wat Paulus slechte (met de grond gelijk maken), en geen boze geesten in de hemelse gewesten.

Dit wordt nog duidelijker als we contextueel lezen. Paulus zei: "We vernietigen redeneringen en elk verheven ding opgeworpen tegen de kennis van God, en we nemen elke gedachte gevangen om te brengen onder de gehoorzaamheid aan Christus". De strijd waarvan Paulus symbolisch schrijft, is een strijd tegen gedachten of denkbeelden die in strijd zijn met de ware kennis van God.

Met behulp van militaire metaforen legt Paulus uit dat we in een strijd zijn, een strijd om de gedachten van mensen die de leugens van Satan hebben geloofd. Ons primaire wapen in deze strijd is de waarheid, “het Woord van God “daarom hebben we de opdracht gekregen om de

hele wereld in te gaan en het Evangelie te prediken, vijandelijk gebied binnen te dringen met een boodschap die gevangenen kan bevrijden. De forten die we vernietigen zijn gebouwd met bouwstenen van leugens, verbonden door de mortel van bedrog/misleidingen.

Als je de tijd neemt om het hele tiende hoofdstuk van Paulus zijn tweede brief aan de Korintiërs te lezen, zul je zien dat hij daar nergens schrijft over boze geestelijke machten, ook al weten wij (en hij wist) dat boze geesten betrokken zijn bij het verspreiden van leugens. Daarom waren boze geesten in deze specifieke tekstgedeelte niet de 'bolwerken' waaraan Paulus dacht toen hij schreef. Om te zeggen dat de woorden van Paulus in 2 Korintiërs 10: 3 - 6 bewijzen dat we kunnen en moeten boze geesten in de hemelse gewesten neerhalen, is een voor de hand liggende misleiding van wat Paulus eigenlijk bedoelde.

Als Paulus bedoelde dat we boze geesten in de hemelse gewesten moeten neerhalen, zouden we ons dan niet moeten afvragen waarom hij zelf nooit in praktijk heeft gebracht wat hij predikte, omdat er nergens iets geschreven staat dat hij dit ooit heeft beoefend in zijn bediening zoals het opgeschreven is in het boek Handelingen.

De hele wapenrusting van God

Een andere Schriftgedeelte van Paulus die vaak verkeerd wordt geïnterpreteerd, staat in Efeziërs: *Voorts, weest krachtig in de Here en in de sterkte Zijner macht. Doet de wapenrusting Gods aan, om te kunnen standhouden tegen de verleidingen des duivels; want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten. Neemt daarom de wapenrusting Gods, om weerstand te kunnen bieden in de boze dag en om, uw taak geheel vervuld hebbende, stand te houden. Stelt u dan op, uw lendenen omgord met de waarheid, bekleed met het pantser der gerechtigheid, de voeten geschoeid met de bereidvaardigheid van het Evangelie des vredes; neem bij dit alles het schild des geloofs ter hand, waarmede gij al de brandende pijlen van de boze zult kunnen doven; en neemt de helm des heils aan en het zwaard des Geestes, dat is het woord van God (Efeziërs 6: 10 -17).*

In eerste instantie wil ik er op wijzen dat, hoewel deze tekst zeker gaat over de strijd van de christen met de duivel en boze geesten, er geen sprake is van het neerhalen van boze geesten over steden. Als we deze tekst aandachtig bestuderen, wordt het duidelijk dat Paulus in de eerste plaats schrijft over de verantwoordelijkheid van elk individu om Satans misleidingen in zijn eigen persoonlijke leven te weerstaan door de waarheid van Gods Woord toe te passen.

Let op de duidelijke metaforische taal van deze hele tekst. Paulus sprak kennelijk niet letterlijk over een, materiële wapenrusting die christenen zouden moeten aantrekken. Het pantser waarover hij spreekt is eerder figuratief. Die stukken wapenrusting vertegenwoordigen de verschillende Schriftuurlijke waarheden die christenen moeten gebruiken voor bescherming tegen de duivel en boze geesten. Door te weten, te geloven en te handelen naar Gods Woord, zijn christenen figuurlijk gesproken gekleed in Gods beschermende wapenrusting.

Laten we dit Schriftgedeelte in Efeziërs vers voor vers onderzoeken, terwijl we ons afvragen: wat Paulus ons echt probeert te leren?

De bron van onze geestelijke kracht

Ten eerste wordt ons gezegd *‘Voorts, weest krachtig in de Here en in de sterkte Zijner macht* (Efeziërs 6:10).

De nadruk ligt op het feit dat we onze kracht niet moeten zoeken in onszelf, maar in God.

Dit wordt verder naar voren gebracht in de volgende zin van Paulus: *"Doet de wapenrusting Gods aan* (Efeziërs 6: 11a).

Dit is Gods wapenrusting, niet de onze. Paulus zegt niet dat God zelf een wapenrusting draagt, maar dat wij de wapenrusting nodig hebben die God voor ons heeft voorzien.

Waarom hebben we deze wapenrusting nodig die God heeft voorzien?

Het antwoord is: "om te kunnen standhouden tegen de verleidingen de duivels"

(Efeziërs 6: 11b). Dat is de reden. Dit pantser is voornamelijk bedoeld voor defensief en niet voor offensief gebruik. Het is niet zo dat we naar buiten kunnen gaan en boze geesten over steden neerhalen of binden, maar dat we standvastig kunnen staan tegen Satans misleidingen.

We leren dat de duivel kwaadaardige plannen heeft om ons aan te vallen, en tenzij we het pantser dragen dat God voorziet, zijn we kwetsbaar. Merk ook op dat het onze verantwoordelijkheid is om de wapenrusting aan te trekken, niet die van God.

Laten we doorgaan:

Want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten (Efeziërs 6:12).

Hier wordt het glashelder dat Paulus het niet over een fysieke, materiële strijd heeft, maar over een geestelijke. We vechten tegen een regime van verschillende rangen van boze geesten die Paulus opsomt.

De meeste Bijbelstudenten gaan ervan uit dat Paulus die boze geesten opsomde omdat ze van onder naar boven worden gerangschikt, waarbij 'heersers' de laagste klasse zijn en geestelijke krachten van goddeloosheid in de hemelse gewesten' de hoogste rangen.

Hoe kunnen wij vechten tegen geestelijke wezens? Die vraag kan worden beantwoord door te vragen: hoe kunnen geestelijke wezens ons aanvallen?

Ze vallen ons vooral aan met verleidingen, gedachten, suggesties, gevoelens en denkbeelden die Gods Woord en wil tegenspreken.

Daarom is onze verdediging het kennen, geloven en gehoorzamen van Gods Woord.

“Neem daarom de wapenrusting Gods, om weerstand te kunnen bieden in de boze dag en om, uw taak geheel vervuld hebbende, stand te houden” (Efeziërs 6:13).

Het doel van Paulus is, ons toe te rusten om tegen de aanvallen van Satan stand te houden. Zijn doel is niet ons toe te rusten om erop uit te gaan en Satan aan te vallen en boze geesten uit de lucht te halen. Drie keer in deze tekstgedeelte zegt Paulus dat we standvastig moeten zijn. Onze positie is verdedigend, niet aanvallend.

Dit wil niet zeggen dat we nooit een aanvallend standpunt innemen, maar dat deze tekst in de eerste plaats gaat over het handhaven van een sterke verdediging. Als wij bijvoorbeeld het Evangelie verkondigen, vallen we absoluut "vijandelijk gebied binnen" op een offensieve manier.

Maar het is onze verantwoordelijkheid het pantser op te nemen en stand te houden.

God zal het niet voor ons doen.

Waarheid – is onze/de belangrijkste verdediging

Stelt u dan op, uw lendenen omgord met de waarheid ... (Efeziërs 6: 14a).

Dit is wat ons pantser op zijn plaats houdt - de waarheid. Wat is de waarheid?

Jezus zei tegen zijn Vader: "*Uw woord is de waarheid*" (Johannes 17:17).

We kunnen niet met succes standhouden tegen Satan, tenzij we de waarheid kennen waarmee we zijn leugens kunnen weerstaan.

Jezus demonstreerde dit prachtig tijdens zijn verzoeking in de woestijn toen hij op elke suggestie van Satan reageerde met: "Er staat geschreven ..."

Paulus vervolgde:

“... bekleed met het pantser der gerechtigheid... (Efeziërs 6: 14b).

Als christenen moeten we bekend zijn met twee soorten gerechtigheid. Ten eerste is ons de gerechtigheid Gods door Jezus gegeven (zie 2 Korintiërs 5:21). Zijn rechtvaardigheid wordt toegerekend aan hen die in Christus Jezus geloven en hun zonden belijden.

Die rechtvaardige status heeft ons verlost van Satans heerschappij.

Ten tweede moeten we rechtvaardig leven en de geboden van Jezus gehoorzamen, en dat is waarschijnlijk wat Paulus in gedachten had met betrekking tot de "borstplaat van gerechtigheid". Door gehoorzaamheid aan Christus geven we de duivel geen voet (zie Efeziërs 4: 26-27).

Standvastig staan in het evangelie

"... de voeten geschoeid met de bereidvaardigheid van het evangelie des vredes ..."

(Efeziërs 6:15)

Het kennen, geloven en handelen naar de waarheid van het Evangelie geeft ons een stevige basis om Satans aanvallen te weerstaan. De schoenen die Romeinse soldaten droegen, hadden spijkers in hun zool die hen een stevige greep op het slagveld gaven. Wanneer we weten dat Jezus is gestorven voor onze zonden en is opgestaan uit de dood om ons te rechtvaardigen, zijn de leugens van Satan niet in staat ons te misleiden en houden we krachtig stand.

Paulus verwijst hier specifiek naar 'het evangelie van de vrede'. Wij hebben nu 'vrede met God door onze Heer Jezus Christus' (Romeinen 5: 1). We zijn geen vijanden meer van God.

"... neemt bij dit alles het schild des geloofs ter hand, waarmede je al de brandende pijlen van de boze zult kunnen doven (Efeziërs 6:16).

Let hier nogmaals op de nadruk van Paulus, onze defensieve houding. Hij heeft het niet over het neerhalen van demonen over steden. Hij heeft het over ons gebruik van geloof in Gods Woord om de leugens van de duivel te weerstaan. Wanneer we geloven en handelen naar wat God heeft gezegd, is dat zoals een schild hebben dat ons beschermt tegen de leugens van Satan, figuurlijk weergegeven als de 'vurige pijlen van de boze'.

Ons geestelijk zwaard - Gods woord

"En neem de helm des heils aan en het zwaard des Geestes, dat is het woord van God"

(Efeziërs 6:17).

Redding, zoals de Bijbel het beschrijft, omvat onze verlossing uit de gevangenschap van Satan.

Hij (God) heeft ons verlost uit de macht der duisternis en overgebracht in het Koninkrijk van de Zoon Zijner liefde, in wie wij de verlossing hebben, de vergeving der zonden.

(Kolossenzen 1:13).

Dit wetende is als het hebben van een helm die onze gedachten beschermt tegen de leugen van Satan, dat we nog steeds onder zijn heerschappij zouden zijn. Satan is niet langer onze meester. Wij zijn nu Gods eigendom.

Bovendien moeten wij *'het zwaard van de Geest'* nemen dat zoals Paulus uitlegt, figuurlijk is voor het Woord van God. Zoals ik al zei, was Jezus het perfecte voorbeeld van een geestelijke krijger die vakkundig zijn geestelijk zwaard hanteerde. Tijdens Zijn verzoeking in de woestijn reageerde Hij telkens op Satan door rechtstreeks uit Gods Woord te citeren. Dus ook als wij de duivel in een geestelijke strijd willen verslaan, moeten we weten en geloven wat God heeft gezegd, anders worden we misleidt en door zijn leugens gevangen in onze gedachten.

Merk ook op dat Jezus "het zwaard van de Geest" defensief gebruikte. Sommigen beweren dat het pantser waarover Paulus schreef in de eerste plaats defensief is, en dat een zwaard absoluut een aanvalswapen is. Daarom proberen ze met een zeer zwak argument hun theorie te rechtvaardigen dat deze tekst in Efeziërs 6: 10 -12 van toepassing is op onze vermeende verantwoordelijkheid om offensief bolwerken van boze geesten in de hemelse gewesten neer te halen.

Bij het lezen van Paulus wordt het duidelijk waarom christenen Gods wapenrusting zouden moeten aantrekken (dat ze *"standvastig zijn tegen de plannen (listen) van de duivel"*), weten dat hij in de eerste plaats spreekt van een defensief gebruik van de wapenrusting. Bovendien, hoewel een zwaard kan worden beschouwd als een aanvalswapen, kan het ook worden beschouwd als een defensief wapen, omdat het blokkeert en beschermt tegen de stoten van het zwaard van de tegenstander.

Bovendien moeten we oppassen dat we niet de hele metafoor belasten, omdat we proberen de verschillende stukken pantserbetekenissen te ontleden die echt niet bestaan. Wanneer we beginnen te argumenteren over de defensieve en aanvallende aard van een zwaard, zijn we zeer waarschijnlijk te veel in "de parabel aan het zoeken", terwijl we een eenvoudige metafoor in stukken kappen en dat is nooit zo bedoeld.

Het belangrijkste is dat elk stuk van de wapenrusting dat Paulus beschreef op de een of andere manier verband houdt met de waarheid van het Woord van God. Weten, geloven en handelen naar Gods Woord zijn de manieren waarop we Satans plannen (listen) tegen ons overwinnen.

Heeft Jezus ons dan niet opgedragen 'de sterke man te binden'?

Drie keer in de evangeliën zien we dat Jezus melding maakt van 'de sterke man binden'.

In geen van die drie gevallen vertelde hij zijn discipelen dat "het binden van de sterke man" iets was dat ze moesten beoefenen. Laten we precies onderzoeken wat Jezus heeft gezegd, en laten we lezen wat hij contextueel heeft gezegd:

En de Schriftgeleerden die van Jeruzalem gekomen waren zeiden: Hij heeft Beëlzebul, en door de overste der boze geesten drijft Hij de geesten uit. En Hij riep hen tot Zich en sprak tot hen in gelijkenissen: Hoe kan de Satan de Satan uitdrijven? En indien een koninkrijk tegen zichzelf verdeeld is, kan dat koninkrijk zich niet staande houden. En indien een huis tegen zichzelf verdeeld is, zal dat huis niet kunnen bestaan. En indien de satan opstaat tegen zichzelf en verdeeld is, kan hij niet bestaan, doch is hij aan zijn einde. Maar niemand kan het huis van de sterke binnen gaan en zijn huisraad roven, als hij niet eerst die sterke heeft gebonden, en dan zal hij zijn huis plunderen. Voorwaar, Ik zeg u, dat alle zonden aan de kinderen der mensen zullen vergeven worden, ook de godslasteringen, welke zij gesproken mogen hebben; maar wie gelasterd heeft tegen de heilige Geest, heeft geen vergeving in eeuwigheid, maar staat schuldig aan eeuwige zonde. Immers, zij zeiden: Hij heeft een onreine geest. (Marcus 3: 22 - 30).

Let op dat Jezus zijn discipelen geen opdracht gaf om sterke mannen te binden. Hij reageerde eerder op de kritiek van de Schriftgeleerden van Jeruzalem met onbetwistbare logica en een duidelijke metafoor.

Zij beschuldigden Hem ervan demonen uit te werpen door demonische macht te gebruiken.

Jezus antwoordde dat Satan krankzinnig zou zijn om tegen zichzelf verdeeld te zijn.

Niemand kan dat betwisten.

Als het niet de macht van Satan was die Jezus gebruikte om demonen uit te werpen, wiens macht gebruikte hij dan? Het moest een macht zijn die sterker was dan die van Satan. Het kan alleen maar Gods macht zijn, de kracht van de Heilige Geest. Zo sprak Jezus metaforisch over Satan en vergeleek hem met een sterke man die zijn bezittingen bewaakte. De enige die in staat is om de bezittingen van de sterke man te roven, zou iemand zijn die nog sterker is, namelijk Jezus zelf.

Dit was de ware uitleg over hoe Hij demonen uitdreef.

Satan is de 'sterke man' en Jezus is degene die hem gebonden heeft om zijn huis te plunderen. Is dat niet precies wat Jezus deed door zijn offerdood? Hij verbrak Satans macht over al diegenen die in Jezus zouden geloven. Zijn uitwerpen van demonen was een voorafschaduw van een nog grotere verlossing die Hij tot stand zou brengen voor de gevangenen van Satan.

Jezus waarschuwde ook hiermee de Schriftgeleerden voor het grote gevaar waarin ze zich bevonden door het werk van de Heilige Geest aan satan toe te schrijven.

Deze tekst over 'de sterke', evenals de soortgelijke teksten in Mattheüs en Lucas, kan niet worden gebruikt om "de sterke te binden over steden" te rechtvaardigen. Bovendien, als we de rest van het Nieuwe Testament onderzoeken, vinden we geen voorbeelden van iemand die "de sterke bindt" in steden, noch instructies geeft om dat te doen. We kunnen dus veilig vaststellen dat het voor een christen onschriftuurlijk is om te proberen een vermeende 'sterke - boze geest' over een stad of een geografisch gebied te binden en machteloos te maken.

Hoe zit het met 'Binden op aarde en in de hemel'?

Slechts twee keer in de evangeliën vinden we de woorden van Jezus: "*en wat gij op aarde binden zult, zal gebonden zijn in de hemelen, en wat gij op aarde ontbinden zult, zal ontbonden zijn in de hemelen*". Beide voorbeelden lezen wij in het evangelie van Mattheüs.

Leerde Jezus ons dat we demonische geesten in de hemelse gewesten kunnen en moeten binden'?

Laten we eerst eens kijken naar Zijn woorden, binden en ontbinden. Jezus gebruikte deze woorden duidelijk metaforisch, omdat Hij zeker niet bedoelde dat zijn discipelen fysieke touwen zouden nemen en letterlijk iets binden of letterlijk iets ontbinden/los maken dat gebonden was. Jezus moet de woorden binden en ontbinden dus figuurlijk hebben gebruikt.

Wat bedoelde Hij dan?

Voor het antwoord moeten we kijken naar Zijn gebruik van de woorden binden en ontbinden in de context waarover Hij het destijds had. Sprak Hij over het onderwerp boze geesten? Als dat zo is, kunnen we ervan uitgaan dat Zijn woorden over binden van toepassing zijn op het binden van boze geesten.

Laten we de eerste tekst onderzoeken waar Jezus het binden en ontbinden noemde:

Maar Hij (Jezus) zeide tot hen: Maar gij, wie zegt gij, dat Ik ben? Simon Petrus antwoordde en zeide: Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God! Jezus antwoordde en zeide: Zalig zijt gij, Simon Barjona, want vlees en bloed heeft u dat niet geopenbaard, maar Mijn Vader, die in de hemelen is. En Ik zeg u, dat gij Petrus zijt, en op deze petra zal Ik mijn gemeente bouwen en de poorten van het dodenrijk zullen haar niet overweldigen. Ik zal u de sleutels geven van het Koninkrijk der hemelen, en wat gij op aarde binden zult, zal gebonden zijn in de hemelen, en wat gij op aarde ontbinden zult, zal ontbonden zijn in de hemelen. (Matteüs 16: 15-19).

De reden waarom deze tekst op zoveel manieren is geïnterpreteerd, is ongetwijfeld dat deze ten minste vijf metaforische uitdrukkingen bevat: (1) "vlees en bloed", (2) "rots", (3) "poorten van Hades" (4) "Sleutels van het Koninkrijk der hemelen" en (5) "binden/ontbinden".

Al deze uitdrukkingen zijn figuratief en spreken over iets anders.

De poorten van Hades

Ongeacht de precieze betekenis van de metaforen, kunt u zien dat Jezus in deze tekst geen boze geesten vernoemde. De dichtste benadering was de vermelding van de 'poorten van het dodenrijk', die natuurlijk symbolisch is, want er is geen enkele manier dat de poorten van Hades op een letterlijke wijze iets kunnen doen om de gemeente te belemmeren.

Wat vertegenwoordigen de "poorten van Hades"?

Misschien zijn ze symbolisch voor de macht van Satan en bedoelde Jezus dat de macht van Satan niet kan verhinderen dat Zijn Gemeente gebouwd zou worden. De Bijbel associeert de macht van Satan echter niet met Hades (of de hel) zoals wij dikwijls doen. Satan woont momenteel niet in Hades of regeert niet in de hel, zoals hij soms wordt afgebeeld in tekenfilms. De Bijbel leert dat zijn terrein voornamelijk het rijk van de wereld is. Satan zal op een dag in de poel van vuur worden geworpen, maar het zal niet zo zijn dat hij daar kan regeren, maar zodat hij daar dag en nacht zal gepijnigd worden (zie Openbaring 20:10). Kort nadat Satan in de poel van vuur is geworpen, zal Hades daar ook in worden geworpen (zie Openbaring 20:14).

Dus nogmaals, de "poorten van Hades" zijn geen symbool voor Satans macht of autoriteit.

Het lijkt er meer op dat Jezus bedoeld, dat de Gemeente die Hij zou bouwen, mensen zou redden van de eeuwige bestemming om achter de poorten van Hades te worden opgesloten. Die vreselijke poorten, die voor eeuwig mensen gevangen houdt, die stierven zonder Christus. Maar vanwege Jezus Christus verzoenend en verlossend werk aan het kruis en vanwege het

feit dat Zijn Gemeente gebouwd wordt, zullen daardoor minder mensen voor eeuwig opgesloten zijn.

We zien hier ook dat Jezus verwijst naar twee soorten poorten: de poorten van Hades en de poorten naar de hemel, kennelijk doordat Hij Petrus de "sleutels van het Koninkrijk der hemelen" gaf.

Dit contrast ondersteunt verder het idee dat de uitspraak van Jezus over de poorten van Hades typisch is voor de opdracht van de Gemeente om het evangelie van redding en verlossing te brengen.

Houd in gedachten dat het niet Satan was die poorten in Hades bouwde, maar het is God.

Niettemin, zelfs als Jezus bedoelde dat "alle macht van Satan Zijn Gemeente niet zou overweldigen", kunnen we niet tot de conclusie komen dat Zijn gezegde over "binden en ontbinden" instructies zijn over wat we moeten doen met boze geesten over steden, want om de eenvoudige reden dat we geen voorbeelden kunnen vinden in de evangeliën of Handelingen van iemand die boze geesten over steden bindt, noch kunnen we instructies vinden in de brieven om zoiets te doen. Hoe we ook de woorden van Christus over binden en ontbinden interpreteren, onze interpretatie moet contextueel worden ondersteund binnen de rest van het Nieuwe Testament. In het licht van het ontbreken van een Schriftuurlijk voorbeeld, is het verbazingwekkend hoe dikwijls we dingen zeggen als: "Ik bind de duivel in Jezus naam" of "Ik ontbind de engelen over die persoon," of "ik ontbind Gods genade in die situatie" enzovoort. Nergens in het Nieuwe Testament vindt u zo een uitspraak. De nadruk in Handelingen en in de brieven ligt niet op het spreken tegen de duivel of in het binden van boze geesten, maar op het evangelie van het Koninkrijk Gods te prediken en tot God te bidden.

Toen Paulus bijvoorbeeld voortdurend werd geteisterd door een engel des Satans probeerde hij deze niet te 'binden'. Hij bad tot God hierover (zie 2 Korintiërs 12: 7-10).

De sleutels van het Koninkrijk der hemelen

Laten we verder kijken naar de onmiddellijke context van Jezus woorden over 'binden en ontbinden'. Voordat Jezus het binden en ontbinden noemde, zei Hij tegen Petrus dat Hij de "*sleutels tot het koninkrijk der hemelen*" zou geven. Petrus kreeg nooit enige letterlijke sleutels tot de poorten van de hemel, en dus moeten de woorden van Jezus ook hier metaforisch worden opgevat. Wat vertegenwoordigen "sleutels"?

Sleutels vertegenwoordigen de toegang tot iets dat is vergrendeld. Iemand die de sleutels heeft, heeft middelen die anderen niet hoeven te gebruiken om bepaalde deuren te openen.

Als we naar de bediening van Petrus kijken in het boek Handelingen, wat doet hij dan precies dat hij deuren opent die voor anderen gesloten zijn.

In de eerste plaats zien we hem het evangelie verkondigen, het evangelie dat de deuren van de hemel opent voor iedereen die gelooft (en het evangelie dat de poorten van Hades sluit).

In die zin bezitten wij allemaal als discipelen van Jezus de 'sleutels tot het koninkrijk der hemelen', zodat we allemaal het goede nieuws kunnen en moeten delen dat de deur van de hemel voor iedereen opent. De sleutels tot het Koninkrijk der hemelen kan alleen het evangelie van Jezus Christus zijn. Het was pas nadat Jezus was opgewekt dat Petrus begreep dat Jezus was gestorven voor de zonden van de wereld aan het kruis, en pas toen had hij een evangelie om te verkondigen dat de deuren van de hemel kon openen.

En nu, binden en ontbinden

Ten slotte, na de belofte om Petrus de sleutels van het koninkrijk der hemelen te geven, sprak Jezus over binden en ontbinden, dit is Zijn vijfde metaforische uitdrukking in dit paragraaf.

Wat bedoelde Jezus in de context van de tekst die we al hebben onderzocht? Hoe is Petrus 'binden en ontbinden' van toepassing op Jezus die Zijn Gemeente bouwt, op het redden van mensen en op de verkondiging van het evangelie?

Ik kan slechts twee mogelijkheden bedenken voor wat de uitdrukking, binden en ontbinden vertegenwoordigt, waarbij de ene een striktere interpretatie is en de andere minder strikt.

Eerst bekijken we de striktere: misschien bedoelde Jezus dat als Petrus de sleutels van het Koninkrijk niet zou gebruiken door het evangelie van het Koninkrijk te verkondigen, mensen gebonden zouden blijven door Satan. Maar als Petrus het evangelie verkondigde, zouden de mensen van Satans greep worden losgemaakt.

Jezus wilde Petrus (en ons) benadrukken dat we een grote verantwoordelijkheid hebben. Niemand kan gered worden tenzij we het evangelie prediken (zie Romeinen 10:14). Wij hebben de sleutels tot het Koninkrijk der hemelen. Het is onze verantwoordelijkheid om het evangelie te verspreiden - de enige boodschap die de deuren van de hemel kan openen (en de poorten van Hades kan sluiten). God zal die deuren niet openen (of sluiten) zonder ons. Wij hebben de sleutels.

In overeenstemming met hetzelfde thema zei Jezus tegen Petrus dat alles wat hij zou binden in de hemel gebonden zou zijn, en wat hij zou ontbinden, in de hemel zou worden ontbonden.

De verantwoordelijkheid van binden en ontbinden valt op ons, niet op God in de hemel. De hemel zal ons steunen, maar wij zijn de enige boodschappers van God met een evangelie dat mensen kan bevrijden.

Deze interpretatie van Jezus woorden past goed in de context van de rest van de Bijbel. In het boek Handelingen vinden we niemand die demonen over steden of iets anders bindt, maar we zien wel dat de discipelen van Jezus hun verantwoordelijkheid nemen om een evangelie te verkondigen dat mensen van Satan bevrijdt.

Als we het evangelie niet verkondigen en mensen gebonden laten door Satan, zal God hen gebonden laten. Als we echter het evangelie brengen, een evangelie dat, indien geloofd, mensen van zonde en Satan verlost, zal God in de hemel hen ontbinden.

Maar als dat is wat Jezus bedoelde, waarom zei Hij het dan niet gewoon op die manier? Ik weet het niet! Maar het feit is dat Jezus vaak krachtige beeldspraak gebruikte om ons aan te zetten tot nadenken en om Zijn punten onvergetelijk te maken. Zoals bijvoorbeeld, om ons duidelijk te maken hoeveel we van God moeten houden, heeft Hij ons ooit gezegd in (Lucas 14: 26).

Indien iemand tot Mij komt, en niet haat zijn vader en moeder en vrouw en kinderen en broeders en zusters, ja zelfs zijn eigen leven, die kan mijn discipel niet zijn.

Een soortgelijke verklaring

In een verklaring die vergelijkbaar is met wat Jezus zei over "binden en ontbinden, zien we Jezus tegen zijn discipelen zeggen: *Wie gij hun zonden kwijtscheldt, die zijn ze kwijtscholden; wie gij ze toerekent, die zijn ze toegerekend.* (Johannes 20: 23).

Het is duidelijk dat Jezus niet bedoelde dat zijn discipelen de autoriteit hadden om iemands zonden te vergeven of niet te vergeven. Alleen God heeft die autoriteit, en we zien nergens in de Bijbel dat de apostelen iemands zonden vergeven of toerekent.

We zien ze echter wel een boodschap verkondigen die mensen de vergeving van hun zonden biedt. We hebben het door God geschonken recht om iedereen die het evangelie gelooft te vertellen dat zijn zonden vergeven zijn. En we hebben het door God gegeven recht om iedereen die het evangelie verwerpt te vertellen dat zijn zonden niet zijn vergeven.

Dat moet zijn wat Jezus bedoelde, maar let op hoe Hij het zei. Wij vergeven de mensen niet van hun zonden, maar verkondigen een boodschap die hen Gods vergeving kan brengen.

We binden of ontbinden niemand, maar we verkondigen een boodschap die de mensen van zonden en Satan verlost of gebonden houdt.

Een minder strikte interpretatie

De tweede, minder strikte interpretatie vindt minder betekenis in de metaforische woorden, bindend en ontbinden. Misschien is het enige dat Jezus bedoelde, "Ik machtig je als vertegenwoordiger van de hemel. Vervul je verantwoordelijkheid op aarde en de hemel zal je steunen. "

Als een werkgever tegen zijn verkoper zou zeggen: "Wat u ook doet in China gebeurt ook in het thuishkantoor", hoe zou die verkoper de woorden van zijn baas interpreteren? Hij zou ervan uitgaan dat hij bevoegd is om zijn bedrijf in China te vertegenwoordigen. Misschien is het enige dat Jezus bedoelde, dat wij die Zijn eigendom zijn macht hebben ontvangen om Hem te vertegenwoordigen op aarde.

Deze minder strikte interpretatie van Jezus woorden sluit goed aan bij Zijn tweede gebruik van dezelfde uitdrukking, twee hoofdstukken verder na de eerste paragraaf in Matteüs:

Indien uw broeder zondigt, ga heen, bestraf hem onder vier ogen. Indien hij naar u luistert, hebt gij een broeder gewonnen. Indien hij niet luistert, neem dan nog een of twee met u mede, opdat op de verklaring van twee getuigen of van drie elke zaak vaststa. Indien hij naar hen niet luistert, zeg het dan aan de gemeente. Indien hij naar de gemeente niet luistert, dan zij hij u als de heiden en de tollenaar. Voorwaar, Ik zeg u, al wat gij op aarde bindt, zal gebonden zijn in de hemel, en al wat gij op aarde ontbindt, zal ontbonden zijn in de hemel. Wederom, (voorwaar) Ik zeg u, dat, als twee van u op de aarde iets eenparig zullen begeren, het hun zal ten deel vallen van mijn Vader, die in de hemelen is. Want waar twee of drie vergaderd zijn in mijn naam, daar ben Ik in hun midden (Matteüs 18: 15 -20).

In deze tweede tekst die binden en ontbinden noemt, is er absoluut niets in de tekst dat ons zou doen geloven dat Jezus sprak over het binden van boze geesten. Jezus sprak hier over binden en ontbinden direct nadat hij over het onderwerp gemeentediscipline had gesproken.

Dit lijkt erop te wijzen dat Jezus, in verband met binden en ontbinden in deze tekst, zoiets bedoelde als: "Ik geef u de verantwoordelijkheid om te bepalen wie er in de Gemeente mag zijn en wie niet. Het is uw verantwoording. Als je hierin uw verantwoordelijkheden opneemt, zal de hemel je ondersteunen.

In een bredere toepassing zei Jezus: 'U bent op aarde bevoegd als vertegenwoordigers van de hemel. Je hebt verantwoordelijkheden en terwijl je je verantwoordelijkheden op aarde vervult, zal de hemel je altijd ondersteunen.

Binden en ontbinden in context

Deze interpretatie past goed in de onmiddellijke context en in de bredere context van de rest van het Nieuwe Testament.

Wat de onmiddellijke context betreft, merken we op dat Jezus direct na zijn uitspraak over binden en ontbinden zei: "*Wederom (voorwaar) Ik zeg u, dat, als twee van u op aarde iets eenparig zullen begeren, het hun zal ten deel vallen van mijn Vader die in de hemelen is* (Matteüs: 18:19).

Hier zie je weer het thema van "wat je op aarde doet, zal in de hemel worden ondersteund." Wij op aarde zijn bevoegd en verantwoordelijk om te bidden. Als we dat doen, zal de hemel reageren. De woorden van Jezus: "*Wederom, voorwaar Ik zeg u ...*" lijken erop te wijzen dat Hij zijn eerdere uitspraak over binden en ontbinden uitbreidt.

Jezus 'laatste uitspraak in deze tekst: "*Want waar twee of drie vergaderd zijn in Mijn naam, daar ben Ik in hun midden*", ondersteunt ook het thema "de hemel zal je steunen als je handelt". Eerst moeten de gelovigen samenkomen; dan zal Jezus in hun midden zijn.

De kerk heeft verantwoordelijkheden

Het algemene idee dat in de tekst naar voren komt, is dat de kerk verantwoordelijkheid heeft. De kerk heeft de verantwoordelijkheid om te bepalen wie wel en wie niet als lid moet worden geaccepteerd. Het heeft de verantwoordelijkheid om te bidden. Het heeft de verantwoordelijkheid om samen te komen. De kerk zou nooit de houding moeten hebben van "wat er ook zal zijn, zal zijn" of denken dat Gods wil automatisch wordt gedaan, ongeacht wat we doen. Nee, we hebben een door God gegeven verantwoordelijkheid. Als we doen wat God ons heeft opgedragen, zal Hij ons ondersteunen.

Als we de bredere context van het hele Nieuwe Testament bekijken, vinden we deze interpretatie ruimschoots ondersteund. We zien dat de kerk bepaalde verantwoordelijkheden vervult en de hemel haar steunt. We zien dat de christenen samenkomen en dan is Jezus in hun midden door Zijn Heilige Geest. We zien dat ze niet alles accepteren wat er gebeurt als Gods wil, samen in gebed instemmen en God hun gebed beantwoordt. We zien dat ze de

mensen in de kerk disciplineren, niet wachten op God om te doen wat Hij hun heeft opgedragen. Paulus schreef ooit over de discipline van een kerklid in Korintiërs,

Ik schreef u reeds in mijn brief, dat gij niet moest omgaan met hoereerders; niet met de hoereerders uit deze wereld in het algemeen of met de geldgierige en oplichters of afgodendienaars, want dan zou men wel uit de wereld moeten gaan. Nu evenwel schrijf ik u, dat gij niet moet omgaan met iemand, die, al heet hij een broeder, een hoereerder, geldgierige, afgodendienaar, lasteraar, dronkaard, of oplichter is; met zo iemand moet gij zelf niet samen eten. Staat het soms aan mij, hen te oordelen, die buiten zijn? Oordeelt ook gij niet (alleen) hen, die in uw kring zijn? Hen, die buiten zijn, zal God oordelen. Doet, wie niet deugt, uit uw midden weg. (1 Korintiërs 6: 9 -13).

Hier lezen we dat Paulus aangaf dat het de verantwoordelijkheid van de kerk is om een valse/onechte broeder te excommuniceren, en niet die van God.

Als we beide teksten bekijken over “binden en ontbinden“, en als we aannemen dat in beide de betekenis van het binden en ontbinden de uitdrukking hetzelfde is, dan lijkt de beste interpretatie voor wat Jezus bedoelde, de minder strikte te zijn: “U bent Mijn ambassadeurs, Mijn bevoegde vertegenwoordigers. Doe je werk en de hemel zal je ondersteunen. Zelfs als je het helemaal niet eens bent met mijn interpretatie van de teksten in kwestie, zul je er hard aan moeten werken om een degelijk, Schriftuurlijk argument te presenteren dat Jezus sprak over binden van boze geesten over steden!

Gods goddelijke plan omvat inclusief Satan

Satan en zijn engelen zijn een rebellenleger, maar geen leger dat buiten Gods heerschappij is. Dit rebellenleger waren in het begin engelen geschapen door God (hoewel ze niet rebels waren toen ze voor het eerst werden geschapen). Paulus schreef:

Want in Hem [Christus] zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op aarde zijn, de zichtbaar en de onzichtbare, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten; alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen (Kolossenzen 1:16).

Jezus schiep elke engel van elke rang, inclusief Satan. Wist Hij dat sommigen zouden rebelleren? Natuurlijk wist Hij dat. God is alwetend. Waarom schiep Hij ze dan? Omdat Hij die rebellengeesten zou gebruiken om Zijn plan te helpen vervullen. Als Hij geen doel voor hen had, zou Hij hen gewoon hebben opgesloten, zoals ons wordt verteld dat Hij al heeft gedaan

met een aantal opstandige engelen (zie 2 Petrus 2: 4) en zoals Hij ooit met Satan zal doen (zie Openbaring 20: 2).

Mijn punt is dat God redenen heeft om Satan en elke boze geest op aarde te laten werken. Als Hij geen reden had, zouden ze volledig non-actief zijn. Wat zijn Gods redenen om Satan toe te staan op de aarde te werken? Ik denk niet dat iemand elke reden begrijpt, maar God heeft enkele van de redenen in Zijn Woord geopenbaard.

Ten eerste, staat God toe dat Satan beperkt op aarde werkt om Zijn plan te vervullen, en dat is, om mensen te testen. Satan dient als de alternatieve keuze voor de trouw van de mensheid. Of ze het zich realiseren of niet, mensen zijn onderworpen aan God of aan Satan. God stond Satan toe Adam en Eva te misleiden, twee mensen die een door God gegeven vrije morele wil hadden, om hen te testen. Ieder mens heeft een vrije morele wil die getest wordt om te openbaren wat er in hun hart zit, gehoorzaamheid of ongehoorzaamheid.

Ten tweede, staat God toe dat Satan beperkt op aarde werkt als een instrument van Zijn toorn op boosdoeners. Ik heb dit in een vorig hoofdstuk al laten zien door verschillende specifieke gevallen in de Bijbel, toen God oordeel bracht over mensen die het verdiende door boze geesten te sturen. Alleen al het feit dat God Satan heeft toegestaan over de niet-geredde mensen van de wereld te heersen, is een indicatie van zijn toorn op hen. God oordeelt groepen van boze/slechte mensen door goddeloze mensen over hen te laten regeren, en ook door boze geestelijke wezens, waardoor hun leven des te ellendiger wordt.

Ten derde, staat God toe dat Satan beperkt op aarde werkt waardoor God Zichzelf verheerlijkt. "Hiertoe is de Zoon van God geopenbaard, opdat Hij de werken des duivels verbreken zou" (1 Johannes 3: 8). Elke keer dat God een van Satans werken vernietigt, verheerlijkt het Zijn macht en wijsheid.

Momenteel is het Gods wil dat Satan en de boze geesten op de aarde werken.

Dit wil niet zeggen dat God wil dat iemand onder de heerschappij van Satan blijft of onderdrukt wordt door boze geesten.

Hij wil dat iedereen wordt gered en verlost. Maar zolang er mensen zijn die in opstand zijn tegen Hem, zal God Satan en boze geesten blijven gebruiken om Zijn plannen te vervullen.

Om deze reden is het dwaas te denken dat we territoriale geesten kunnen binden om op aarde te werken.

Jezus is het hoofd van de overheden en machten

Als christenen is het onze Schriftuurlijke verantwoordelijkheid om met Satan en boze geesten om te gaan, tweeledig: hen in ons eigen leven te weerstaan (Jacobus 4: 7) en hen uitwerpen van anderen die verlost willen worden (Markus 16:17). Elke christen die ervaring heeft met het uitwerpen van demonen bij andere mensen weet dat, als algemene regel, tenzij de gedemoniseerde persoon verlost wil worden, hij de demon niet kan uitwerpen. God eert ieders vrije wil, en als een persoon zich blijvend wil onderwerpen aan boze geesten, zal God hem het niet beletten.

Hier is nog een andere reden waarom we territoriale geesten over geografische gebieden niet neer kunnen halen. De boze geesten houden mensen in slavernij, want dat is wat die mensen hebben gekozen. En door hun het evangelie van het Koninkrijk te verkondigen, bieden we hun een keuze.

Als ze de juiste keuze maken, zal dit resulteren in hun vrijheid van Satan en boze geesten. Maar als zij de verkeerde keuze maken en ervoor kiezen zich niet te bekeren, zal God toestaan dat Satan hen gevangenhoudt.

In de Bijbel staat dat Jezus "*het hoofd is van alle overheid en macht*" (Kolossenzen 2:10). Hoewel de Griekse woorden voor heerschappij (arche) en autoriteit (exousia) soms worden gebruikt bij het beschrijven van menselijke politieke leiders, worden ze ook in het Nieuwe Testament gebruikt als titels voor demonische geestelijke heersers. De klassieke tekst voor de christenen om te strijden tegen heersers (arche) en machten (exousia) in Efeziërs 6:12 is een voorbeeld.

Als we contextueel lezen wat Paulus schreef over Jezus die het hoofd is van alle overheid en macht in Kolossenzen 2:10, is het duidelijk dat hij spreekt over geestelijke machten. Bijvoorbeeld, in dezelfde tekst slechts vier verzen later, schrijft Paulus over Jezus: "*Hij heeft de overheden en machten ontwapend en openlijk tentoongesteld en zo over hen gezegevierd*" (Kolossenzen 2:15).

Als Jezus het hoofd is van alle overheden en machten, dan is Hij soeverein over hen. Dit is een prachtige openbaring voor christenen die in heidense, animistische culturen leven, die hun vorige leven doorbrachten met het aanbidden van afgoden in angst voor de boze geesten die ze kenden en over hen heersten. Voor degenen onder ons die in "verlichte" culturen leven, waar wordt gedacht dat boze geesten niet bestaan, is de openbaring van Christus heerschappij over geestelijke overheden en machten niet zo opwindend.

Maar het zou zo moeten zijn, als we eenmaal ontdekken dat wij, net als die in meer primitieve samenlevingen, ook in de gevangenschap van boze geesten leven, dus zeker ook in het westen.

De enige manier om te ontkomen

De enige manier om aan de gevangenschap van boze geesten te ontkomen, is door berouw en bekering en te geloven in het evangelie van het Koninkrijk Gods. Dat is de weg die God heeft voorzien. Niemand kan de demonische machten over een stad binden en je bevrijden of je zelfs niet gedeeltelijk bevrijden.

Totdat iemand zich bekeert en het evangelie gelooft, blijft hij onder Gods toorn (Les Johannes 3: 36), wat inhoudt dat hij onder heerschappij blijft van de demonische machten.

Dat is de reden waarom er geen meetbare veranderingen zijn in de steden waar de grote geestelijke oorlogsconferenties en sessies hebben plaatsgevonden, omdat er niets is gebeurd dat de demonische hiërarchieën die in die gebieden heersen echt heeft beïnvloed. Christenen kunnen de hele dag en nacht roepen om overheden en machten te binden; ze kunnen proberen de duivel te kwellen door zogenaamde oorlogvoerende uitspraken; je kunt onophoudelijk zeggen "ik bind de boze geesten over deze stad"; ze doen zelfs deze dingen in vliegtuigen en op de bovenste verdiepingen van wolkenkrabbers; maar de enige manier waarop de boze geesten worden beïnvloed, is dat ze eens goed lachen om de dwaasheid van deze christenen.

Dit is een goede plek om dit hoofdstuk af te sluiten en ons voor te bereiden om de volgende mythe te onderzoeken, de mythe dat we de deur kunnen openen voor effectieve evangelisatie door geestelijke oorlog te voeren tegen territoriale geesten.

Mythe # 5: "Kunnen we demonische bolwerken in de hemelse gewesten neerhalen door geestelijke oorlogvoering."

Nee, dat kunnen we niet. God schiep hen en God staat hen toe daar te blijven, en zij zullen daar zijn totdat het niet langer past bij Gods goddelijke doeleinden. God kan ze nu (in een ogenblik) allemaal verwijderen als Hij dat wenste. In het Nieuw Testament is er geen voorbeeld van iemand die territoriale geesten neerhaalt, ook zijn er totaal geen instructies voor christenen om deze praktijk toe te passen.

Voetnoten:

13. Een laatste vraag die gesteld zou kunnen worden over die specifieke interpretatie is deze: als Jezus bedoelde dat we boze geesten moeten binden, bedoelde Hij dan ook dat we boze geesten zouden moeten ontbinden? Zo nee, wat moeten we dan ontbinden? Sommigen zouden kunnen beweren dat we Gods kracht moeten ontbinden, of zijn engelen, of zijn bescherming, enzovoort, zoals sommige christenen dikwijls proberen te doen. Maar waar kunnen we in het Nieuwe Testament iemand vinden die zulke dingen deed?

14. Dit concept wordt veel uitgebreider besproken in mijn boek *God's Tests*.

15. De uitzondering op deze regel zou zijn in het geval van mensen die zo door demonen worden overheerst dat ze geen manier hebben om hun verlangen naar vrijheid te communiceren.

In die gevallen zouden speciale gaven van de Geest nodig zijn om bevrijding te brengen, en gaven van de Geest werken zoals de Geest het wil.

Mythe # 6:

“Geestelijke oorlogvoering tegen territoriale geesten opent de deur voor effectieve evangelisatie.”

De drijfveer voor veel christenen die sterk betrokken zijn bij het voeren van geestelijke oorlog tegen territoriale geesten, is hun verlangen om Gods koninkrijk te zien groeien.

Hun motivatie is goed. Want elk christen zou moeten verlangen om meer mensen verlost te zien uit Satans greep en van een eeuwigheid in de hel.

Het is echter belangrijk dat we Gods methoden gebruiken om Gods koninkrijk te bouwen.

God weet wat werkt en wat tijdverspilling is. Hij heeft ons precies gezegd wat onze verantwoordelijkheden zijn met betrekking tot de uitbreiding van Zijn koninkrijk.

Te denken dat we iets kunnen doen dat niet in de Schrift te vinden is en dat het de effectiviteit van het evangelie zal vermenigvuldigen, iets dat Jezus, Petrus of Paulus nooit in hun bediening hebben gedaan, is dwaas.

Waarom denken zoveel christenen dat geestelijke oorlogvoering de deur kan openen voor effectieve evangelisatie? Hun redenering klinkt meestal als volgt: Satan heeft de geest van niet-geredde mensen verblind. We moeten daarom geestelijke oorlog voeren tegen Satan om te voorkomen dat hij hen verblindt. Zodra de oogkleppen zijn verwijderd, zullen meer mensen het evangelie geloven.

Is dit waar?

Het lijkt geen twijfel dat Satan de geest van niet-geredde mensen heeft verblind. Paulus schreef:

Indien dan nog ons evangelie bedekt is, is het bedekt bij hen, die verloren gaan, ongelovigen, wier overleggingen de god dezer eeuw met blindheid heeft geslagen, zodat zij het schijnsel niet ontwaren van het evangelie der heerlijkheid van Christus, die het beeld Gods is.

(2 Korintiërs 4: 3 - 4).

De vraag is, gaf Paulus dit stukje informatie aan de Korintische christenen met de bedoeling hen te motiveren om geestelijke oorlog te voeren en territoriale geesten neer te halen?

Het antwoord is nee, om verschillende voor de hand liggende redenen.

Ten eerste, omdat Paulus niet verder zei: "Daarom Korintiërs, omdat Satan de geest van ongelovigen heeft verblind, wil ik dat u geestelijke oorlogvoering voert en territoriale geesten neerhaalt zodat die 'blindheid' worden verwijderd. Integendeel, het volgende dat hij noemde, was zijn prediking van Christus Jezus, wat de enige Bijbelse manier is waardoor geestelijke blindheid wordt verwijderd.

Ten tweede, heeft Paulus in geen van zijn brieven de gelovigen opgedragen deel te hebben aan het neerhalen van bolwerken over hun steden, zodat evangelisatie-resultaten zouden kunnen toenemen.

Ten derde, weten we door het lezen van alle brieven van Paulus dat hij niet geloofde dat de verblinding van Satan de belangrijkste reden was waarom ongelovigen ongelovig bleven. De verblinding van Satan is een bijdragende factor, maar niet de belangrijkste of de enige factor. De belangrijkste reden dat mensen niet gered worden, is de hardheid van hun hart. Dit is duidelijk om de eenvoudige reden dat Satan niet in staat is om iemand blind te houden. Sommige mensen die de waarheid horen, geloven het, en verwerpen dus alle leugens die ze vroeger geloofden. Het is niet zozeer de verblinding van Satan die hun ongeloof veroorzaakt, maar het is hun ongeloof dat verblinding van de satan mogelijk maakt.

In zijn brief aan de Efeziërs legde de apostel Paulus nauwkeurig uit waarom de heidenen in ongeloof blijven:

Dit zeg Ik dan en betuig ik in de Here, dat gij niet langer moogt wandelen zoals ook de heidenen wandelen, in de ijdelheid van hun denken, verduisterd in hun verstand, vervreemd van het leven Gods om de onwetendheid, die in hen heerst, om de verharding van hun hart. Zij hebben zich immers in hun verdoving overgegeven aan de losbandigheid om gretig winst te slaan uit allerlei onreinheid. (Efeziërs. 4: 17-19).

Paulus zei dat de heidenen zijn uitgesloten van het leven van God vanwege 'de onwetendheid die in hen is'. Maar waarom zijn ze onwetend? Waarom is hun "verstand verduisterd"? Het antwoord is: "vanwege de hardheid van hun hart." Ze zijn "ongevoelig" geworden. *Dat is de kern en de belangrijkste reden waarom mensen niet-gered worden.* Zij dragen zelf de schuld. Satan levert alleen de leugens die ze willen geloven.

Jezus zijn gelijkenis van de zaaier en de grond illustreert dit concept perfect:

Een zaaier ging uit om zijn zaad te zaaien. En bij het zaaien viel een deel langs de weg en het werd vertrapt en de vogelen des hemels aten het op. Het zaad is het Woord Gods. Die langs de weg, zijn zij, die het gehoord hebben; daarna komt de duivel en neemt het woord uit hun hart weg, opdat zij niet zouden geloven en behouden worden. (Lucas 8: 5, 11-12).

Let op dat het zaad, dat het evangelie vertegenwoordigt, langs de weg viel en vertrapt werd. Het kon niet doordringen in de harde grond waar mensen dikwijls liepen. Zo was het gemakkelijk voor vogels, die de duivel vertegenwoordigen, om de zaden te stelen.

Het doel van de hele gelijkenis is om de toestand van het hart van mensen (en hun ontvankelijkheid voor Gods Woord) te vergelijken met verschillende soorten grond. Jezus legde uit waarom sommige mensen geloven en waarom anderen niet: het hangt allemaal van hen af.

Hoe past Satan in dit plaatje? Hij is alleen in staat om het Woord te stelen van mensen met een verhard hart. De vogels in de gelijkenis waren slechts een secundaire oorzaak waarom de zaden niet ontkiemen. Het belangrijkste probleem was met de grond; in feite was het de hardheid van de grond die de vogels in staat stelde de zaden te stelen.

Hetzelfde is waar met het evangelie. Het echte probleem is met de verharde harten van mensen die een vrije wil hebben. Wanneer mensen het evangelie verwerpen, kiezen ze ervoor om verblind te blijven. Ze geloven liever in leugens dan in de waarheid.

Zoals Jezus het verwoordde:

Dit is het oordeel, dat het licht in de wereld gekomen is en de mensen de duisternis liever gehad hebben dan het licht, want hun werken waren boos (Johannes 3:19).

De Bijbel leidt ons er niet toe te geloven dat mensen oprechte, goedhartige mensen zijn, die zeker het evangelie zouden geloven als Satan alleen maar zou ophouden hen te verblinden. Integendeel, de Bijbel schetst een heel donker beeld van het menselijke karakter, en God zal elk individu verantwoordelijk houden voor zijn zondige keuzes. Zittend op Zijn troon van oordeel, zal God het excuus van niemand accepteren die zegt "de duivel heeft het mij laten doen."

Hoe Satan de gedachten van mensen verblindt

Hoe verblindt Satan de gedachten van de mensen precies?

Beschikt hij over een mystieke geestelijke kracht die hij als een drankje in de hoofden van mensen giet om hun verstand te verdoven? Graaft een demon zijn klauwen in hun hersenen, waardoor zijn rationele denkprocessen effectief worden kortgesloten? Nee, Satan verblindt de gedachten van mensen door hen te voorzien met leugens om te geloven.

Het is duidelijk dat als mensen de waarheid echt geloofden dat Jezus de Zoon van God is die stierf voor hun zonden, als ze echt geloofden dat ze op een dag voor Hem moeten staan om verantwoording af te leggen over hun leven, dan zouden ze zich bekeren en discipels van Hem worden. Maar ze geloven deze dingen niet. Ze geloven echter wel iets. Ze kunnen geloven dat er geen God is, of dat er geen leven na de dood is. Ze geloven misschien in reïncarnatie, of dat God nooit iemand naar de hel zal sturen. Ze denken misschien dat hun goede werken hen naar de hemel zal brengen. Maar wat zij ook geloven, als het niet het evangelie is, kan het in één woord worden samengevat: leugens. Ze geloven de waarheid niet en dus houdt Satan hen verblind door leugens. Als zij echter nederig voor God zouden zijn en de waarheid geloven, zou Satan hen niet langer kunnen verblinden.

De leugens der duisternis

Satans koninkrijk wordt in de Bijbel het 'koninkrijk der duisternis' genoemd.

Duisternis vertegenwoordigt natuurlijk de afwezigheid van waarheid, de afwezigheid van licht. Wanneer je in het donker bent, navigeer je door je gedachten en stop je meestal met je teen tegen een stoelpoot of iets dergelijks. Dat is hoe het is in Satans koninkrijk der duisternis. Degenen die in de duisternis zijn navigeren hun leven door hun gedachten, en hun gedachten zijn vervuld met de leugens van Satan. Ze leven letterlijk in geestelijke duisternis.

Satans koninkrijk kan dan het best worden gedefinieerd, niet als een geografisch koninkrijk met duidelijk gedefinieerde grenzen, maar als een koninkrijk van geloof - dat wil zeggen, in leugens. Het koninkrijk van de duisternis bevindt zich op dezelfde plaats als het koninkrijk van het licht. Degenen die in de waarheid geloven, leven tussen degenen die in leugens geloven. Het is onze primaire taak om de waarheid te verkondigen aan mensen die in leugens geloven. Wanneer iemand de waarheid gelooft, verliest Satan een van zijn onderdanen omdat hij hem niet langer kan misleiden.

Zo bevrijden we ongelovige mensen van Satan, niet door boze geesten over hen te "binden", maar door de waarheid te verkondigen. Jezus zei: "*en gij zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken*" (Johannes 8:32). Geestelijke blindheid wordt enkel verwijderd door de waarheid.

In hetzelfde gedeelte zei Jezus tegen ongelovigen:

Gij hebt de duivel tot vader en wilt de begeerten van uw vader doen. Die was een mensenmoorder van den beginne en staat niet in de waarheid, want er is in hem geen waarheid. Wanneer hij de leugen spreekt, spreekt hij naar zijn aart, want hij is een leugenaar en de vader der leugen. Maar omdat ik u de waarheid zeg – Mij gelooft gij niet.
(Johannes 8: 44-45).

Let op het contrast dat Jezus maakte tussen Zichzelf en de duivel.

Jezus is de waarheid, Satan is de ultieme leugenaar.

We zien hier ook dat hoewel Jezus zijn toehoorders vertelde dat de duivel hun vader is, en hoewel Hij Satan als een leugenaar ontmaskerde, Hij nog steeds de verantwoordelijkheid op hen legde om de waarheid te geloven die Hij sprak. Het was niet de schuld van de duivel dat ze verblind waren - het was hun eigen schuld. Jezus hield hen verantwoordelijk. Satan helpt mensen die liever in de duisternis blijven door hen te voorzien van leugens om te geloven. Maar Satan kan niemand langer misleiden die de waarheid wil geloven.

Dus samengevat, de belangrijkste manier waarop we het koninkrijk van de duisternis kunnen terugdringen, is door het licht te verspreiden - de waarheid van Gods Woord. Dat is de reden waarom Jezus ons niet zei: "ga de hele wereld in en bind de duivel", maar eerder: "Ga de hele wereld in en predik het evangelie." Jezus vertelde Paulus dat het doel van zijn prediking zou zijn

om de ogen van mensen te openen, zodat zij zich van duisternis naar licht en van de heerschappij van Satan tot God kunnen keren (Handelingen 26:18). Dit maakt duidelijk dat mensen aan Satans heerschappij kunnen ontkomen wanneer ze de waarheid van het evangelie horen en dan een beslissing nemen om zich van de duisternis tot het licht te bekeren, dat wil zeggen, de waarheid aanvaarden en geloven in plaats van een leugen. De enige bolwerken die we kunnen 'neerhalen' zijn bolwerken van leugens die in de gedachten van mensen zijn gebouwd.

Dit is Gods plan

Vergeet niet dat God degene is die Satan uit de hemel op de aarde wierp. Hij had Satan overal in het universum kunnen plaatsen of hem voor altijd hebben opgesloten. Maar dat deed hij niet. Waarom? Omdat God Satan wilde gebruiken om Zijn ultieme doel te bereiken - het doel om op een dag een grote familie van vrije mensen te hebben die Hem lief zouden hebben, die ervoor gekozen hadden Hem te dienen en te gehoorzamen met hun vrije wil.

Als God een familie van kinderen wilde die van Hem zouden houden, dan waren twee dingen vereist. Ten eerste, moest Hij mensen met een vrije wil maken, omdat het fundament van liefde de vrije wil is. Robots kunnen niet van niemand houden.

Ten tweede, moest Hij hen testen in een omgeving waar ze zouden worden geconfronteerd met een keuze om te gehoorzamen of ongehoorzaam te zijn, Hem lief te hebben of te haten. Mensen met een vrije wil worden getest. En als er een test van trouw is, moet er een misleiding zijn tot ontrouw.

Zo beginnen we te begrijpen waarom God Satan op aarde plaatste. Satan zou dienen als de alternatieve keuze voor de trouw van de mensheid. Het zou hem (met bepaalde beperkingen) toegestaan worden om iedereen te beïnvloeden die ontvankelijk is voor zijn leugens.

Iedereen komt voor de keuze te staan: zal ik God of Satan geloven?

Zal ik God of Satan dienen?

Of mensen het zich realiseren of niet, ze hebben allemaal al een beslissing genomen. Het is onze taak om mensen die de verkeerde beslissing hebben genomen aan te moedigen om zich te bekeren en het evangelie te geloven, om de juiste beslissing te nemen.

Is dit niet wat er gebeurde in de Hof van Eden? God plaatste de boom van de kennis van goed en kwaad daar en verbood toen Adam en Eva ervan te eten. Als God niet wilde dat ze ervan aten, waarom plaatste Hij het daar dan? Het antwoord is dat het als een test diende.

We hebben ondertussen gezien dat Satan door God was toegestaan om Eva te misleiden. Nogmaals, als loyaliteit getest moet worden, moet er misleiding bestaan om ontrouw te zijn. Satan loog tegen Eva en zij geloofde hem, en dus besloot ze tegelijkertijd niet te geloven wat God had gezegd. Het resultaat?

De eerste mens met een vrije wil openbaarde de ontrouw die in hun harten zat.

Op dezelfde manier wordt elk mens met een vrije wil gedurende zijn of haar leven getest. God heeft Zichzelf geopenbaard door Zijn schepping, en dus kan iedereen zien dat er een ontzagwekkende God is die bestaat (zie Romeinen 1: 19 - 20). God heeft eenieder van ons een geweten gegeven en in ons hart kennen we goed en kwaad (zie Romeinen 2: 14 -16). Satan en zijn boze geesten mogen op een beperkte manier liegen en mensen misleiden. Het resultaat is dat elke mens wordt getest.

De trieste waarheid is dat elke mens in opstand is gekomen en 'de waarheid van God heeft ingeruild voor een leugen' (Romeinen1: 25). We kunnen God echter dankbaar zijn dat Hij heeft gezorgd voor de verlossing van onze zonden en een manier om in zijn gezin te worden geboren. Jezus 'offerdoed' is het enige en voldoende antwoord op ons probleem.

Satans misleiding, nu en later

We begrijpen dus ten minste één reden waarom de duivel en zijn rebellenleger op deze aarde mogen werken: dus, met als doel degenen die de duisternis liever hebben te misleiden.

Deze waarheid wordt verder ondersteund wanneer we bedenken dat, volgens het boek Openbaring, Satan op een dag zal worden gebonden door een engel en duizend jaar wordt opgesloten.

De reden voor zijn opsluiting? "Dat hij de naties niet langer zou misleiden" (Openbaring 20: 3). Tijdens dat millennium zal Jezus de wereld persoonlijk regeren vanuit Jeruzalem.

Maar na die duizend jaar zal Satan voor een korte periode worden vrijgelaten. Het gevolg? En hij zal uitgaan om de volkeren aan de vier hoeken der aarde te verleiden, Gog en Magog, om hen tot de oorlog te verzamelen, en hun getal is als het zand der zee" (Openbaring 20: 8).

Als God op dat moment niet wilde dat Satan mensen zou misleiden, waarom zou Hij hem dan vrijlaten? Vooral in het licht van het feit dat God hem oorspronkelijk heeft opgesloten "dat hij de naties niet langer zou misleiden"?

God zou natuurlijk liever hebben dat Satan nooit iemand misleidt. Maar Hij weet dat de enige mensen die Satan kan misleiden, degenen zijn die niet geloven wat God heeft gezegd. Satan kan alleen degenen misleiden die de waarheid verwerpen, en dat is waarom God hem nu toestaat te werken, en waarom Hij Satan dan zal toestaan te werken. Terwijl Satan mensen misleidt, worden de verborgenheden van het hart openbaar gemaakt, en dan zal God "het koren van het kaf/onkruid" scheiden (zie Matteüs 13: 24-30).

Dit is precies wat er aan het einde van het Millennium zal gebeuren wanneer Satan na die duizend jaar wordt vrijgelaten. Hij zal al diegenen misleiden die liever van de duisternis houden, en zij zullen dan hun legers verzamelen rond Jeruzalem in een poging de heerschappij van Christus omver te werpen. God zal precies weten wie Hem liefheeft en die Hem haat, en daarom zal Hij onmiddellijk "*vuur uit de hemel zenden dat hen zal verslinden*" (Openbaring 20:10). Satan zal dan Gods doeleinden dienen, net zoals nu.

Om deze reden is het onder andere dwaas te denken dat we 'territoriale geesten kunnen neerhalen'. God staat hen beperkt toe om te werken overeenkomstig Zijn Goddelijk plan.

Bijbelse Evangelisatie

Het is een feit dat noch Jezus, noch een van de nieuwtestamentische apostelen het soort geestelijke oorlogvoering beoefenden dat volgens sommigen vandaag de ontbrekende sleutel is tot effectieve evangelisatie. We zien Jezus, Petrus, Johannes, Stefanus, Filippus of Paulus "nooit bolwerken neerhalen of de sterke man binden" over de steden waarin zij predikten. In plaats daarvan zien we dat zij de Heilige Geest volgden met betrekking tot waar Hij wilde dat zij predikten; we zien dat ze het evangelie van het Koninkrijk Gods verkondigden, mensen opriepen tot bekering en geloof in Christus Jezus; en we zien dat ze genoten van een geweldige oogst.

En in die gevallen waarin ze predikten tot mensen die het evangelie verwierpen, dus niet wilden aanvaarden, zien we hen daarop ook geen geestelijke strijd voeren, zodat Satan niet in staat zal zijn hun gedachten te blijven verblinden. In plaats daarvan zien we hen "*het stof van hun voeten schudden*" zoals Jezus geboden had en naar de volgende stad gaan (Matteüs 10:14; Handelingen 13: 4 - 5).

Het is verbazingwekkend dat iemand zou kunnen beweren dat "het neerhalen van bolwerken" en "het binden van de sterke man" een voorwaarde is voor succesvolle evangelisatie wanneer er zoveel duizenden voorbeelden van grote opwekkingen in de kerkgeschiedenis zijn waar dergelijke "geestelijke oorlogvoering" nooit werd beoefend.

"Maar onze technieken werken!" zal iemand zeggen. "Sinds we dit soort geestelijke oorlogsvoering zijn begonnen, worden meer mensen gered dan ooit tevoren."

Als dat waar is, zal ik je vertellen waarom. Het is omdat er tegelijkertijd meer Schriftuurlijk gebed en evangelisatie is gedaan. Gebed en evangelisatie zullen een geestelijke oogst brengen, zelfs als onschriftuurlijke dingen zoals "bolwerken neerhalen" over steden samen gebeuren.

Wat zou je zeggen als een evangelist je zou vertellen: 'Vanavond, voordat ik predikte bij de opwekkingsdienst, deed ik privé eenenveertig push ups. En toen ik predikte, werden zestien mensen gered! Ik heb eindelijk het geheim van effectieve evangelisatie gevonden! Van nu af aan ga ik ervoor zorgen dat ik eenenveertig push ups maak voordat ik predik! '?"

Je zou toch tegen die evangelist zeggen: 'Je push ups hadden niets te maken met die zestien mensen die gered werden. De sleutel tot uw succes is dat u het evangelie predikte en dat er zestien mensen luisterden die ontvankelijk waren. '

God eert Zijn Woord. Als God een belofte doet en iemand aan de voorwaarden van die specifieke belofte voldoet, zal God zijn belofte houden, zelfs als die persoon andere dingen doet die onschriftuurlijk zijn.

God houdt zich altijd aan zijn beloften

Een voorbeeld, ik heb onlangs een van de meest misleidende evangelische campagnes bezocht die ik ooit heb bijgewoond in de vijftientig jaar dat ik christen ben. Het leek erop dat de evangelist elke truc gebruikte om geld te krijgen, van "God zei me dat er hier 100 mensen zijn die elk duizend dollar zouden moeten geven", tot "Er is nu een speciale zalving voor het geven, en als je nu vrijgevig geeft, zal je daad van geloof een extra zegen produceren, en zelfs sommige van je geliefden zullen worden gered. ' De evangelist blies dan op zijn team zodat ze zouden vallen "door de kracht van de Heilige Geest", en het was ongeveer net zo overtuigend als studio worstelen op televisie. Er was een ongelooflijke grote show, bedrog en hype, en ik kan me niet herinneren dat ik ooit heb gehoord dat Jezus aan het kruis stierf voor onze zonden.

Aan het einde van de dienst beweerde de evangelist het 'woord van kennis' in werking te hebben. Hij begon, zogenaamd door bovennatuurlijke kennis, algemene ziekten en kwalen die de mensen in de grote zaal hadden uit te roepen. Het is één ding wanneer een evangelist naar een persoon in een menigte wijst die hij niet kent en zegt: "De Heer laat me zien dat u een tumor in uw nier heeft, en iets anders wanneer hij naar een menigte van tienduizend verwijst en

zegt: "De Heer laat me zien dat er hier mensen zijn die rugklachten hebben!" Dergelijke 'woorden van kennis' zijn niet zo overtuigend bovennatuurlijk.

Deze specifieke evangelist moedigde vervolgens de menigte aan om hun genezingen te ontvangen en naar voren te komen en te getuigen van wat God voor hen had gedaan.

Verbazingwekkend genoeg waren sommige mensen echt genezen. Waarom? Was het omdat de evangelist zo gezalfd was door de Heilige Geest? Nee, het was omdat Jezus zei: "Daarom zeg Ik u, al wat gij bidt en begeert, gelooft, dat gij het hebt ontvangen, en het zal geschieden" (Marcus 11:24). Zieke mensen die aanwezig waren in die campagne deden wat Jezus zei te doen, en Jezus deed wat Hij beloofde dat Hij zou doen. Ze geloofden en Hij genas hen. Degenen die genazen hoefden niet naar de campagne te komen om te wachten op de "man van God" om hun ziekte uit te roepen; ze hadden hun genezing thuis kunnen ontvangen door God gewoon op Zijn Woord te vertrouwen. Maar ondanks alles wat de Heilige Geest beledigde tijdens die specifieke campagne, hield God nog steeds zijn Woord voor mensen die aan Zijn voorwaarden voldeden.

Zo is het ook met de huidige geestelijke oorlogspraktijken. Als je begint met het uitdelen van traktaten en het "binden van de sterke man" over je stad, zal een bepaald percentage mensen gered worden. En als je gewoon begint met het uitdelen van traktaten zonder de sterke man te binden, zal hetzelfde percentage mensen gered worden.

Hoe Schriftuurlijk bidden voor een geestelijke oogst

Hoe moeten we bidden voor niet-geredde mensen? Ten eerste moeten we begrijpen dat er geen instructie in het Nieuwe Testament is die ons zegt dat we moeten bidden dat God mensen zal redden, noch is er enig verslag van vroege christenen die op die manier baden. De reden is omdat vanuit Gods standpunt Hij alles heeft gedaan om iedereen in de wereld te redden. God verlangt dat mensen gered en verlost worden daarom dat Hij zijn Zoon gaf om aan het kruis te sterven.

Maar waarom is dan nog niet iedereen gered? Omdat niet iedereen het evangelie heeft geloofd. En waarom hebben ze niet geloofd? Er zijn slechts twee redenen:

- (1) Of ze hebben het evangelie nog nooit gehoord, of
- (2) ze hebben het evangelie gehoord en het verworpen.

De Schriftuurlijke manier om voor de niet-geredden te bidden is, om te bidden dat zij gelegenheden krijgen om het evangelie te horen. Jezus zei tegen ons:

“De oogst is wel groot, maar arbeiders zijn er weinig. Bidt daarom de Heer van de oogst, dat Hij arbeiders uitzende in Zijn oogst.” (Lucas 10: 2).

Om mensen het evangelie te laten horen en gered te worden, moet iemand hen het evangelie vertellen. Daarom moeten we bidden dat God mensen naar hen stuurt.

Toen de vroege kerk bad met betrekking tot een geestelijke oogst, baden zij: *"En nu, Here, let op hun dreigingen en geef uw dienstknechten met alle vrijmoedigheid uw woord te spreken, doordat Gij Uw hand uitstrekt tot genezing, en dat tekenen en wonderen geschieden door de naam van Uw heilige knecht Jezus.*" (Handelingen 4: 29 - 30).

Ze vroegen om (1) gelegenheden om het evangelie vrijmoedig te verkondigen of (2) de vrijmoedigheid om het evangelie te verkondigen tijdens de gelegenheden die ze wisten dat ze zouden hebben. Ze verwachtten ook dat God het evangelie zou bevestigen met genezingen, tekenen en wonderen. Dat zijn Schriftuurlijke gebeden en let op dat het doel was om mensen de gelegenheid te geven het evangelie te horen. God beantwoordde hun gebed:

"En terwijl zij baden, werd de plaats, waar zij vergaderd waren, bewogen; en zij werden allen vervuld met de heilige Geest en spraken het woord Gods met vrijmoedigheid.
(Handelingen 4:31).

Hoe vond Paulus dat christenen moesten bidden om een geestelijke oogst?

Heeft hij hen opgedragen God te vragen om meer mensen te redden?

Dat deed hij niet, laten we lezen wat hij zei:

Voorts, broeders, bidt voor ons, dat het woord des Heren snelle voortgang hebben en verheerlijkt worden, evenals bij u (2 Tessalonicenzen 3: 1).

Dat mij bij het openen van mijn mond het woord geschonken worde, om vrijmoedig het geheimenis van het evangelie bekend te maken, waarvoor ik een gezand ben in ketenen. Dan zal ik daartoe vrijmoedig kunnen optreden, zoals ik behoor te spreken (Efeziërs 6:19-20).

Of mensen nu wel of niet gered worden, hangt meer van hen af dan van God, dus moeten onze gebeden zijn voor mensen om het evangelie te horen en voor God om ons te helpen het te verkondigen. God zal onze gebeden beantwoorden, maar dat garandeert nog steeds niet dat iemand zal worden gered, omdat God mensen het recht geeft om hun eigen keuzes te maken. Hun redding hangt af van hun antwoord op het evangelie.

Kunnen we de redding van mensen 'claimen'?

Met betrekking tot ditzelfde onderwerp van bidden voor de niet geredden, is het dan niet zo dat we door geloof de redding van bepaalde mensen kunnen claimen?

Sommige christenen denken van wel, maar er is geen aanwijzing in de Bijbel dat dit waar is.

Als het waar was, wordt het hele Bijbelse principe van vrije morele keuzevrijheid ontkracht.

Hoe dikwijls heb ik mensen Handelingen 16:31 horen citeren, die de woorden van Paulus daar gebruiken als een belofte dat al hun familieleden gered zullen worden: *"En zij zeiden: Stel uw vertrouwen op de Here Jezus en gij zult behouden worden, gij en uw huis."*

Maar het is belangrijk dat we deze Bijbelse tekst contextueel lezen. Zei Paulus dat als wij geloven, al onze huisgenoten gered zullen worden? Nee dat zei hij niet.

Paulus reageerde op een Filipijnse gevangenebewaarder die vroeg wat hij moest doen om gered te worden (zie Handelingen 16:30). Het is overduidelijk dat Paulus bedoelde dat als de gevangenebewaarder geloofde, hij gered zou worden, en als zijn gezin geloofde, zij ook gered zouden worden. Dat is waarom we in het volgende vers lezen dat Paulus 'het woord van de Heer tot hem sprak samen met allen die in zijn huis waren' (Handelingen 16:32). Paulus sprak het evangelie tot iedereen in het huisgezin van de gevangenebewaarder omdat ze elk afzonderlijk moesten geloven om gered te worden. Jezus zei: "Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven, opdat een ieder die in Hem gelooft niet verloren gaat ... (Johannes 3:16). Hij zei niet: "Welk familielid ook gelooft, niet verloren zal gaan." Iedereen moet voor zichzelf geloven.

Terwijl we het verhaal in Handelingen 16 blijven lezen, zien we dat het hele huisgezin van de gevangenebewaarder geloofde, en dus doopte Paulus ze allemaal onmiddellijk in water:

En in datzelfde uur van de nacht nam hij hen mede om hun striemen af te wassen, en hij liet zichzelf en al de zijnen terstond dopen; en hij bracht hen naar boven in zijn huis en richtte een tafel aan, en hij verheugde zich, dat hij met zijn gehele huis tot het geloof in God gekomen was.

(Handelingen 16: 33 -34).

Als we eenvoudigweg door geloof konden claimen dat onze familieleden gered zouden worden en we hun redding zouden garanderen, waarom schreef Paulus dan aan de Korintische christenen die niet-geredde echtgenoten hadden, en zei: *"Want hoe kunt gij weten, vrouw, dat gij uw man zult redden? Of hoe kunt gij weten man, dat gij uw vrouw zult redden?"* ' (1 Korintiërs 7:16). Het antwoord is dat ze het niet weten, wat aangeeft dat ze niet eenvoudigweg de redding van hun echtgenoten konden 'claimen'.

Als we aanspraak kunnen maken op de redding van ons huisgezin, waarom zei Jezus dan dat vanwege Zijn komst "*en iemands huisgenoten zullen zijn vijanden zijn*" (Matteüs 10:36)?

En waarom zei Hij:

Meent gij, dat Ik gekomen ben om vrede op aarde te brengen? Neen, zeg Ik u, veeleer verdeeldheid. Want van nu aan zullen vijf in één huis verdeeld zijn, drie tegen twee en twee tegen drie. Zij zullen verdeeld zijn, vader tegen zoon en zoon tegen vader, moeder tegen dochter en dochter tegen moeder, schoonmoeder tegen haar schoondochter en schoondochter tegen schoonmoeder. (Lucas 12: 51-53)

Hoewel bij het onderzoeken van de Schrift duidelijk is dat we niet 'door geloof' de redding van onze familieleden (of iemand anders), kunnen claimen kunnen en moeten we bidden dat God mensen over hun paden zal sturen om het evangelie met hen te delen. En we zouden moeten bidden dat God ons gelegenheden zal geven en ons zal helpen Zijn waarheid te delen met degenen die Hem niet kennen.

Mythe # 6: "Geestelijke oorlogvoering tegen territoriale geesten opent de deur voor effectieve evangelisatie."

De waarheid is dat er geen Schriftgedeelten zijn die ons leren om gevechten met territoriale geesten aan te gaan, noch zijn er voorbeelden van christenen in de Bijbel die dat doen.

God staat Satan en zijn hiërarchie van boze geesten toe om de wereld van de duisternis te regeren, om Zijn goddelijke doeleinden te vervullen, en geen enkele hoeveelheid geschreeuw naar hen zal ze verwijderen.

Proberen "geestelijke strijd te voeren" tegen territoriale geesten is tijdverspilling en het idee dat het enig verschil zal maken in evangelische inspanningen is onschrijftuurlijk.

Voetnoten

16. Paulus 'beschrijving van ongelovigen in Romeinen 1: 18 -32 ondersteunt ook hetzelfde concept.

17. Het is natuurlijk waar dat er in verschillende geografische gebieden meer of minder percentages mensen in beide koninkrijken zijn.

Mythe # 7A: "Wanneer een christen zondigt, opent hij de deur voor een demon die in hem komt wonen."

Het is waar dat wanneer een christen zondigt, dit misschien komt omdat hij heeft toegegeven aan een verleiding door een boze geest. Zich overgeven aan een ingeving van een boze geest, betekent echter niet dat de boze geest zelf in de gelovige kan komen. Als dat het geval zou zijn,

zou ieder van ons zo door demonen bezeten zijn en dat we allemaal opgesloten zouden moeten worden in isoleercellen, want zoals Jacobus schreef: "*Want wij struikelen allen in velerlei opzichte;*" (Jacobus 3: 2).

Als we als christenen zondigen, verbreken we onze omgang met God, omdat we Hem ongehoorzaam zijn geweest zie (1 Johannes 1: 5 - 6). We voelen ons schuldig. We hebben onze relatie met Hem echter niet verbroken, omdat we nog steeds Zijn kinderen zijn.

Als we onze zonden belijden: "*Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid*" (1 Johannes 1: 9). Dan wordt onze omgang met Hem hersteld. Merk op dat Johannes niet zei dat we gereinigd moesten worden van eventuele inwonende demonen wanneer we schuldig zijn aan zonde.

Elke christen wordt geconfronteerd met dagelijkse verleidingen van de wereld, het vlees en de duivel. Paulus schreef dat we inderdaad een strijd voeren tegen verschillende boze geesten (zie Efeziërs 6:12). Daarom wordt elke gelovige tot op zekere hoogte lastiggevallen door demonische geesten. Daarom is het onze verantwoordelijkheid om de duivel en demonen te weerstaan door geloof in Gods Woord (zie 1 Petrus 5: 8 - 9). Als we geloven en handelen naar wat God heeft gezegd, is dat weerstand bieden aan de duivel.

Als Satan bijvoorbeeld depressieve gedachten brengt, moeten we denken aan een tekst die depressie neutraliseert, en Gods Woord gehoorzamen om '*verblijdt u ten allen tijde*' (1 Tessalonicenzen 5:16) en '*dank onder alles*' (1 Tessalonicenzen 5: 18). Het is onze verantwoordelijkheid om te handelen naar Gods Woord en de gedachten van Satan te vervangen door Gods gedachten.

We moeten erkennen dat we als mensen met een vrije wil kunnen denken waar we aan willen denken. Als een gelovige er voortdurend voor kiest om te luisteren en toe te geven aan de suggesties van boze geesten, kan hij zeker zijn gedachten openen voor onderdrukking, wat gewoon een toestand is van meer ontvankelijk zijn voor, en meer gedomineerd door, verkeerde gedachten. Als hij ervoor kiest om zich nog meer te onderwerpen, kan hij geobsedeerd raken door een bepaald soort verkeerd denken. Maar zelfs dan, als de geobsedeerde christen vrij wil zijn, is het enige wat hij hoeft te doen te besluiten over Gods woorden na te denken en zich eraan te onderwerpen en zo de duivel weerstaan.

Maar kan hij ooit bezeten raken? Alleen als hij opzettelijk vanuit zijn hart besloot, zonder onder druk te worden gezet, Christus te verwerpen en Hem de rug toe te keren. Dan zou hij natuurlijk niet langer een christen zijn en zou hij dus potentieel bezeten kunnen worden - als hij zich nog meer zou overgeven aan de boze geest die hem onderdrukte. Maar dat is ver verwijderd van het idee om de deur te openen voor een boze geest die in je zou komen door één zonde te begaan.

Het is een feit dat er in het Nieuwe Testament geen enkel voorbeeld is van een christen die door een demon wordt bezeten. Evenmin is er enige waarschuwing gericht tot christenen over de gevaarlijke mogelijkheid dat zij door demonen kunnen worden bewoond. Er is ook geen instructie in de Bijbel dat er demonen bij medechristenen moet worden uitgedreven.

De waarheid is dat we als christenen eigendom zijn van God en we niet kunnen bezeten geraken - wat we nodig hebben is dat ons denken wordt vernieuwd door het Woord van God. Dat is Schriftuurlijk. Paul schreef:

En word niet gelijkvormig aan deze wereld, maar word hervormd door de vernieuwing van uw denken, opdat gij moogt erkennen wat de wil van God is, het goede, welgevallige en volkomene. (Romeinen 12: 2).

Als onze geest eenmaal hervormd is van oude denkpatronen en is vernieuwd met de waarheid van Gods Woord, behalen we de overwinning op zondige gewoonten en veranderen we voortdurend gelijkvormig wordend naar het beeld van Jezus Christus. En de waarheid zal u vrijmaken (Johannes 8: 32). Dus we veranderen als we ons denken vernieuwen, niet omdat we demonen hebben laten uitdrijven.

Waarom zijn er dan zoveel christenen die getuigen dat ze een demon (of demonen) uit hen hebben laten werpen? Een mogelijkheid is dat ze het zich hebben verbeeld en/of door iemand is aangepraat dat ze een demon in zich hadden en die sindsdien is uitgeworpen.

Veel christenen zijn goedgelovig en hebben geen kennis van Gods Woord, en zijn ze dus een gemakkelijke prooi voor "een bevrijdings bediening" die mensen psychologisch manipuleren door hen te laten denken dat ze demonen hebben. Zodra mensen ervan overtuigd zijn dat er een demon in hen leeft, zullen ze natuurlijk samenwerken met iedereen die hun het vertrouwen geeft dat zij de demon kunnen uit drijven.

Een andere reële mogelijkheid is dat zulke mensen die demonen hebben laten uitdrijven geen ware gelovigen in Christus waren op het moment van hun bevrijding, ook al dachten ze dat ze

gelovigen waren. Het moderne evangelie, dat in schril contrast staat met het Bijbelse evangelie, heeft velen misleid door hen te laten denken dat ze christenen zijn, hoewel ze niet te onderscheiden zijn van niet-christenen en Jezus niet hun Heer is. In de Bijbel zien we dat mensen geloofden in het evangelie en werden wedergeboren, demonen die erin leefden kwamen er automatisch uit (zie Handelingen 8: 5 - 7). Mensen die wederom geboren zijn en vol van de Heilige Geest kunnen nooit bezeten geraken. Zij zijn de tempel van de Heilige Geest.

Nog een mythe die gebaseerd is op verschillende ideeën die niet door de Schrift kunnen worden ondersteund. Eén zo'n idee is dat territoriale geesten in hun territorium blijven. Dat wil zeggen, degenen die honderden jaren geleden in een regio woonden, zijn vermoedelijk degenen die er nog steeds zijn. Dus als mensen in een bepaalde stad hebzuchtige zijn, zeggen de aanhangers van deze mythe dat de geest van hebzucht de stad domineert.

Als de stad ooit een oud indianendorp was, kunnen we concluderen dat geesten van sjamanisme en hekserij de stad vandaag de dag domineren. En zo gaat het maar door.

Maar is het waar dat dezelfde kwaadaardige overheden en machten die honderden jaren geleden over een geografisch gebied leefden er nog steeds zijn? Misschien, maar niet noodzakelijk.

Overweeg het verhaal dat we eerder hebben besproken uit het tiende hoofdstuk van het boek Daniël. De naamloze engel die werd bijgestaan door Michaël om te vechten tegen "de prins van Perzië" zei tegen Daniël: "Ik zal nu terugkeren om tegen de prins van Perzië te vechten; dus ik ga heen en zie, de prins van Griekenland staat op het punt te komen" (Daniël 10: 20). De geschiedenis leert ons dat het Perzische rijk door de Grieken veroverd werd onder het bewind van Alexander de Grote. Maar deze naamloze engel was zich bewust van aanstaande overeenkomstige veranderingen in het geestelijk rijk - de 'prins van Griekenland' kwam eraan.

Toen de prins van Griekenland kwam, regeerde hij in het geestelijk rijk over het Griekse rijk net zoals de prins van Perzië regeerde in het geestelijk rijk over het Perzische rijk? Dat lijkt een redelijke conclusie, en zo ja, dan veranderden een aantal hooggeplaatste boze geesten van geografische locatie, aangezien het Griekse rijk vrijwel het gehele grondgebied van het Perzische rijk omvatte. Wanneer er politieke veranderingen op aarde zijn, is er een mogelijkheid dat er veranderingen zijn in het koninkrijk der duisternis.

In onze natie zou elke verkiezing mogelijk een verandering van machten in het geestelijk rijk kunnen betekenen. Het feit is echter dat we het gewoon niet weten tenzij God het ons zou openbaren.

Hoe dan ook, het maakt weinig uit dat bepaalde boze geesten heersen over een bepaald geografisch gebied, want we kunnen er niets aan veranderen door 'geestelijke oorlogvoering', zoals we gezien hebben in eerdere hoofdstukken.

Het over-categoriseren van boze geesten

Het is een veronderstelling van onze kant om te denken dat er heersende geesten zijn die zich specialiseren in specifieke zonden. Het hele concept dat er 'geesten van hebzucht', 'geesten van lust', 'religieuze geesten', 'geesten van strijd', enzovoort zijn, kan niet door de Schrift worden ondersteund, noch minder het idee dat die verschillende soorten geesten bestaan in de hogere rangen van de boze geesten die in het koninkrijk der duisternis regeren.

Verbazingwekkend als het is voor degenen die de vier evangeliën nauwkeurig hebben bestudeerd, zijn er slechts drie specifieke soorten demonen die Jezus uitdreef: er wordt een 'stomme geest' genoemd (Lucas 11:14), we lezen van een ' stomme en dove geest ' (Marcus 9: 25), en meer dan eens vinden we verwijzing naar 'onreine geesten ', dit lijken alle demonen te zijn die Jezus heeft uitgedreven.

En is het niet mogelijk dat de "dove en stomme geest" iets anders kon doen dan iemand doof en stom maken? Daar is geen twijfel over mogelijk, want het veroorzaakte ook dat de jongen in Marcus 9 vreselijke aanvallen kreeg. Daarom is "doof en stom" misschien geen verwijzing naar het specifieke type geest dat het was, maar eerder een eenvoudige verwijzing naar hoe het een bepaald persoon schade toebrengt. Velen van ons zijn "categorie-ontspoord" geworden als het gaat om demonen, die veel verder gaan dan Bijbelse openbaring.

In het hele Oude Testament zijn de enige specifieke geesten die worden genoemd en die misschien als specifieke boze geesten kunnen worden beschouwd, een 'leugengeest' (1 Koningen 22: 22 - 23), een 'geest van bedwelming' (Jesaja 19:14) en een 'geest van ontucht' (Hosea 4:12; 5: 4). Met betrekking tot het eerste en het tweede, kunnen zeker alle boze geesten worden aangeduid als 'bedrieglijke geesten' en 'geesten van bedwelming'. Wat het derde betreft, is de uitdrukking "geest van ontucht" niet noodzakelijkerwijs een verwijzing naar een specifieke boze geest, maar gewoon een heersende houding.

In het hele boek Handelingen is de enige keer dat een specifieke boze geest wordt genoemd in Handelingen 16:16, waar we lezen over een jong meisje dat een 'geest van waarzeggerij' had. En in alle brieven is de enige soort van specifieke boze geesten die worden genoemd 'dwaalgeesten' (1 Timoteüs 4: 1) die, opnieuw, een beschrijving van een boze geest kan zijn.

In het licht van de weinige verwijzingen naar specifieke soorten demonen in de Bijbel, is het verbazingwekkend om enkele van de moderne lijsten te lezen die honderden verschillende soorten demonen bevatten die mensen kunnen bewonen of steden kunnen besturen.

We moeten niet veronderstellen dat er door specifieke zonden in een bepaalde plaats specifieke boze geesten heersen. Het is een veronderstelling om te zeggen: "Omdat er zoveel gegokt wordt in die stad, moeten er gokgeesten over die plaats heersen.

Geesten van nicotine/sigaretten enz...?

Bedenk hoe dwaas het zou zijn als iemand zou zeggen: "Er moeten veel rokende geesten over die stad zijn, omdat zoveel mensen in die stad roken." Wat deden die "rokende geesten" dan voordat die steden bestonden? Waar waren ze toen? Wat deden ze voordat tabak ooit werd gebruikt om te roken? Is de reden dat minder mensen nu roken omdat sommige van die oude "rokende demonen" afsterven of naar nieuwe gebieden verhuizen?

Zie je hoe dwaas het is als we dingen zeggen als: "Die stad wordt beheerst door geesten van lust, daarom zijn er zoveel topless bars"? De waarheid is dat overal waar mensen Christus niet dienen, het koninkrijk der duisternis aanwezig is, en veel boze geesten werken in dat rijk, die de onderdanen van dat koninkrijk verleiden om te zondigen en door te gaan in hun rebellie tegen God. Die boze geesten zullen op elke manier mensen verleiden tot zonde, en op sommige plaatsen geven mensen zich meer over aan de ene zonde dan aan andere zonden.

Hun enige hoop is het evangelie dat wij geroepen zijn te verkondigen.

Zelfs als er specifieke soorten boze geesten waren die zich specialiseerden in bepaalde zonden en die bepaalde geografische gebieden regeerden, zou het ons niet helpen dit te weten, omdat we niets kunnen doen om ze te verwijderen. Het is onze verantwoordelijkheid om (op Schriftuurlijke wijze) te bidden voor de mensen die misleid zijn, om het evangelie aan hen te prediken.

Het enige goede dat het zou doen om meer te weten te komen over de meest overheersende zonden in een bepaalde stad, is dat we meer overtuigende boodschappen kunnen prediken aan de niet-geredde mensen daar - door specifiek de zonden te noemen die maken dat zij schuldig zijn voor God. Maar het is niet nodig om de geschiedenis van een stad te onderzoeken om dat te bepalen. Men hoeft slechts een korte tijd een plaats te bezoeken en zijn ogen en oren open te houden. De overheersende zonden zullen spoedig duidelijk worden.

Ten slotte is er in het Nieuwe Testament geen voorbeeld van iemand die aan 'geestelijke mapping' doet als voorbereiding op geestelijke oorlogvoering of evangelisatie. Er zijn ook geen instructies in de brieven om dit te doen. In het Nieuwe Testament volgden de apostelen de Heilige Geest met betrekking tot waar ze moesten prediken, verkondigden getrouw het eenvoudige evangelie van Christus 'dood en opstanding', en vertrouwden op de Heer om het woord te bevestigen met tekenen die erop volgden. Hun methode werkte heel goed.

Mythe 7C: "We kunnen effectiever zijn in geestelijke oorlogvoering voor niet-geredde mensen als we bidden" op locatie. "Daarom is het de moeite waard om naar het buitenland te reizen om daar een geestelijke strijd te voeren."

Als iemand ten onrechte veronderstelt dat hij iets kan doen om de effectiviteit van territoriale geesten te verzwakken door naar hen te schreeuwen, dan kan hij voor de gek worden gehouden door te denken dat hoe dichterbij hij hen kwam, hoe effectiever hij zou kunnen zijn. Om deze reden vliegen sommige christenen over bevolkingscentrums in helikopters om 'de bolwerken neer te halen', en sommigen gaan naar de top van wolkenkrabbers om te schreeuwen tegen de 'sterke man' boven hun stad.

Dit is allemaal tijdverspilling, want er is niets dat iemand kan doen om de invloed van een boze geest op een stad te verzwakken, behalve mensen uitdagen om de waarheid van het evangelie te geloven. Zelfs als sommige mensen op het evangelie reageren en gered worden, verzwakt het geen demonen. Die demonen hebben gewoon minder mensen om te misleiden, maar ze zijn net zo actief als ooit.

Wat betreft het feitelijk bidden tot God namens niet-geredde mensen, is het niet nodig om naar het land te reizen waar zij wonen om voor hen te bidden, omdat God onze gebeden hoort, waar we ook zijn.

Sommigen zeggen dat ze in het buitenland moeten bidden omdat het hen in staat stelt om uit de eerste hand de gebondenheid en de nood van niet-geredde mensen die daar wonen te zien,

en dus kunnen ze specifiek voor hen bidden. Alle niet-geredde mensen hebben echter één ding meer nodig dan iets anders, en dat is het horen van het evangelie. We kunnen daarvoor bidden waar we zijn. Dat is de reden waarom Jezus ons opdroeg te bidden dat de Heer van de oogst arbeiders zou sturen (zie Matteüs 9: 37-38), en waarom hij ons beval de hele wereld in te gaan en het evangelie te verkondigen (Matteüs 28:19).

Er is ook hier geen voorbeeld in het Nieuwe Testament van iemand die naar een vreemde stad reist met als enig doel om voor de inwoners van die stad te bidden. Er zijn natuurlijk veel voorbeelden van mensen die naar verre steden reizen om het evangelie te prediken. Dit is logisch, omdat Jezus ons beval te gaan prediken, niet te gaan bidden. Zoals iemand zei: "Je kunt bidden voor mensen die niet gered zijn tot de hel bevriest, maar tenzij die mensen het evangelie horen, is het enige verschil dat je gebed zal maken dat wanneer die mensen naar de hel gaan, ze zullen bevriezen in plaats van verbranden."

Het is verontrustend om christenen uitbundig te horen zeggen: "Sinds we geestelijke oorlog voor onze stad begonnen te voeren, is het misdaadcijfer met 5% gedaald!" En dan? Wordt er iemand gered? Worden er discipelen gemaakt? Is ons geestelijk doel om misdaadcijfers te verlagen of mensen van de hel te redden?

Niemand kan gered worden tenzij hij het evangelie hoort. Hoe kunnen we rechtvaardigen dat we duizenden dollars uitgeven aan vliegtickets om naar het buitenland te reizen, gewoon om 'op locatie' te bidden zonder ooit het evangelie te prediken als we daar zijn? Is dat wijs rentmeesterschap? Zijn zulke daden 'hout, hooi en stoppels' of 'goud, zilver en edelstenen' (zie 1 Korintiërs 3: 12-13).

Mythe 7D: "Sommige christenen moeten worden bevrijd van generaties of van satanische vloeken."

Het hele idee van 'generatievloek' is afgeleid van vier Schriftgedeelten uit het Oude Testament die allemaal in wezen hetzelfde zeggen. Ze zijn Exodus 20: 5; 34: 7; Numeri 14: 18 en Deuteronomium 5: 9. Laten we Numeri 14:18 bekijken:

De Here is lankmoedig en groot van goedertierenheid, vergevende ongerechtigheid en overtreding, hoewel Hij zeker niet ongestraft laat, maar de ongerechtigheid der vaders bezoekt aan de kinderen, aan het derde en vierde geslacht.

Hoe moeten we deze teksten van de Bijbel interpreteren? Betekent dit dat God iemand zal vervloeken of straffen voor de zonden van zijn ouders, grootouders, overgrootouders of betovergrootouders?

Absoluut niet. Iedereen die een beetje nadenkt, weet dat dit oneerlijk zou zijn van God. God is volledig rechtvaardig in zijn omgang met mensen. God Zelf heeft gezegd dat het straffen van iemand voor de zonden van zijn ouders moreel verkeerd zou zijn:

"Maar gij zegt: Waarom draagt de zoon niet mede de ongerechtigheid van de vaders? Die zoon heeft immers naar recht en gerechtigheid gehandeld; hij heeft al mijn inzetten naarstig onderhouden; hij zal voorzeker leven. De ziel die zondigt, die zal sterven. Een zoon zal niet mede de ongerechtigheid van de vader dragen, en een vader zal niet mede de ongerechtigheid van de zoon dragen "(Ezechiël 18: 19-20).

Bovendien beval God onder de wet van Mozes dat noch vader noch zoon de straf voor de zonden van de ander zouden moeten dragen:

De vaders zullen niet om hun kinderen ter dood gebracht worden; ook zullen de kinderen niet om hun vaders ter dood gebracht worden; ieder zal om zijn eigen zonde ter dood gebracht worden. (Deuteronomium 24:16).

Er is geen sprake van dat onze God van liefde en gerechtigheid iemand zou vervloeken of straffen voor de zonden van zijn voorouder. Wat betekent het dan als de Schrift zegt dat God geenszins de schuldigen ongestraft zal laten, en de ongerechtigheid van de vaders over de kinderen tot de derde en de vierde generatie zal bezoeken?

Het kan alleen maar betekenen dat God mensen verantwoordelijk houdt voor hun zondige levensstijl die ze hun nakomelingen geven, en daarom houdt Hij hen gedeeltelijk verantwoordelijk voor de zonden die hun nakomelingen begaan, omdat die nakomelingen hun zondige praktijk van hun ouders hebben geleerd. God houdt mensen gedeeltelijk verantwoordelijk, voor de zonden van hun achterkleinkinderen, vanwege hun zondig voorbeeld. Dat is hoe heilig God is. En niemand kan zeggen dat Hij daarmee oneerlijk is.

Let op dat de tekst in kwestie zegt dat God "de ongerechtigheid van de vaders over de kinderen" zal bezoeken. Het is de ongerechtigheid van vaders op hun kinderen die wordt bezocht.

Dit wil niet zeggen dat kinderen niet lijden vanwege de zonden van hun ouders, want dit gebeurt

jammer genoeg. Als dit gebeurt, is dit geen indicatie dat God die kinderen straft voor de zonden van hun ouders, maar een indicatie dat mensen zo slecht zijn dat ze in bepaalde zonden leven waarvan ze weten dat hun eigen kinderen zullen lijden.

Het hele idee van 'generatievloek' is dus een *bijgeloof, en een slechte, omdat het God onrechtvaardig doet lijken.*

Satanische vloeken?

Maar hoe zit het met "satanische vloeken"?

Ten eerste, er is niets in de hele Bijbel dat erop wijst dat Satan in staat is iemand te 'vervloeken', noch zijn er voorbeelden van dat hij dat doet. We zien wel in de Bijbel dat Satan mensen kwelt, maar we vinden nooit dat hij "een vloek legt" op een gezin, wat dan resulteert in voortdurende pech voor hen en hun opeenvolgende generaties.

Elke christen wordt in zijn leven in zekere mate lastig gevallen door Satan en boze geesten, maar dit betekent niet dat iemand van ons iemand nodig heeft om "een satanische vloek te verbreken" die aan ons is doorgegeven van onze ouders. Wat we moeten doen, is Gods Woord lezen en bestuderen en dan de duivel in geloof weerstaan, zoals ons in de Schrift wordt opgedragen (zie 1 Petrus 5: 8-9).

In de Bijbel is God de enige die de macht heeft om te zegenen en te vervloeken (zie Gen. 3:17; 4:11; 5:29; 8:21; 12:3; Numeri 23: 8; Deuteronomium 11: 26; 28:20; 29:27; 30: 7; 2 Kronieken 34:24; Psalm 37:22; Spr.3: 33; 22: 14; klaagliederen 3:65; Maleachi 2: 2; 4: 6). Anderen kunnen ons vervloeken met hun mond, maar hun vloeken zijn machteloos en kunnen ons niet schaden:

Luister wat God zegt:

Gelijk een mus wegfladdert en een zwaluw heenvliegt, zo is een ongegronde vloek: hij treft geen doel (Spreuken 26: 2).

Bileam had gelijk toen hij, nadat hij door Balak was ingehuurd om de kinderen van Israël te vervloeken, zei: "*Hoe zal ik vervloeken, die God niet vervloekt?*" *Hoe zal ik verwensen, die de Here niet verwenst?* ' (Numeri 23: 8).

Sommige christenen zijn overboord gegaan op het idee van mensen die vloeken over andere mensen plaatsen op basis van Jezus woorden in Marcus 11: 23: "*Voorwaar, ik zeg u, wie tegen*

deze berg zou zeggen, hef u op en werp u in de zee, en in zijn hart niet zou twijfelen, maar geloven, dat hetgeen hij zegt geschiedt, het zal hem geschieden. "

Merk echter op dat er geen kracht zit in alleen het spreken van woorden, maar eerder in het spreken van woorden die vanuit het hart worden geloofd. Er is geen enkele manier waarop iemand geloof kan hebben dat zijn vloek tegen iemand die persoon daadwerkelijk schade kan berokkenen, omdat geloof de zekerheid is van de dingen die men hoopt (Hebreeënen 11: 1), en geloof komt alleen door het horen van Gods Woord (Romeinen 10:17). Iemand kan hopen dat zijn vloek tegen iemand ongeluk zal brengen, maar hij kan het nooit geloven, omdat God geen belofte van geloof voorziet om het vervloeken van mensen.

De enige uitzondering hierop zou zijn als God iemand "de gave van geloof" zou geven, samen met een "gave van profetie" (twee van de negen gaven van de Geest), die zou worden gesproken in de vorm van een zegen of vloek, zoals we zien dat Hij het af en toe deed in de levens van enkele oudtestamentische karakters (zie Genesis 27:27-29, 38-41; 49: 1-27; Jozua 6:26, 1 Koningen 16:34; Richteren 9: 7-20, 57; 2 Koningen 2:23-24). Zelfs in die gevallen waren de zegeningen of vloeken afkomstig van God, niet van de mens. Dus het hele idee dat iemand in staat is om "een vloek te plaatsen" op een andere persoon is slechts een bijgeloof. Dit is de reden waarom Jezus ons niet opdroeg om "vloeken te verbreken die tegen ons zijn gesproken", maar gewoon om "hen te zegenen die ons vervloeken". We hoeven niet bang te zijn voor iemands vloeken. Bang zijn voor iemands vloek is een gebrek aan geloof in God.

Occulte vloeken?

Is het mogelijk om een satanische vloek op ons te hebben vanwege eerdere betrokkenheid bij het occulte?

We moeten niet vergeten dat wanneer we gered zijn, we verlost zijn van Satans macht en het koninkrijk der duisternis (zie Handelingen 26: 18; Kolossenzen 1: 13).

Satan heeft geen greep meer op ons tenzij we het aan hem geven.

Hoewel de Bijbel aangeeft dat de Efezische christenen zwaar betrokken waren bij het beoefenen van occult vóór hun bekering (zie Handelingen 19: 18-19), is er geen bewijs dat Paulus enige "satanische vloeken" verbrak of Satans macht over hen bond nadat ze gered waren. De reden is omdat ze automatisch werden bevrijd van Satans heerschappij op het moment dat ze voor het eerst in Jezus geloofden.

Toen Paulus bovendien aan de Efezische christenen schreef, gaf hij geen instructies over het bevrijden van iemand van generaties of satanische vloeken. Het enige wat hij hun vertelde, was "de duivel geen gelegenheid te geven" (Efeziërs 4 :27), en "de volledige wapenrusting van God aan te doen" opdat zij "in staat zouden kunnen zijn om stand te houden tegen de verleidingen van de duivel" (Efeziërs 6:11). Dat zijn de verantwoordelijkheden van elke christen.

Maar waarom zijn christenen in sommige gevallen kennelijk geholpen toen iemand een "generatie" of "satanische vloek" over hen brak? Simpelweg omdat de persoon die hulp nodig had geloof had dat de duivel zou vluchten zodra de "vloek" was verbroken. U hebt uzelf een voorwaarde gesteld, niet God. Geloof is wat de duivel op de vlucht jaagt, en elke christen kan en moet vertrouwen hebben dat wanneer hij de duivel weerstaat, de duivel zal vluchten. Het is niet nodig om een 'bevrijdingsspecialist' in te schakelen om Satan te laten lopen.

Ten slotte vertelt de Bijbel ons dat Jezus Christus "voor ons tot vloek werd", Hij heeft ons vrijgekocht van de vloek der wet" (Galaten 3:13). Wij allen waren vroeger onder Gods vloek omdat we hadden gezondigd, maar sinds Jezus onze straf droeg, zijn we van die vloek bevrijd. Prijs God! Er is geen vloek voor hen die in Christus Jezus zijn, voor hen die wederom geboren zijn, nu kunnen we ons verheugen dat we zijn gezegend "*met alle geestelijke zegeningen in de hemelse gewesten in Christus*" (Efeziërs 1: 3).

Mythe 7E: "kunnen wij demonische banden doorbreken met te vasten."

Voor sommige christenen lijkt vasten een van de meest vooraanstaande aspecten van het christelijke leven en de christelijke verantwoordelijkheid. Dit is vrij verbazingwekkend gezien het feit dat in alle brieven van het Nieuwe Testament geen enkele instructie aan christenen wordt gegeven met betrekking tot het vasten. Nergens in de brieven worden christenen zelfs niet eens aangemoedigd om te vasten. Sterker nog, de brieven zeggen helemaal niets over vasten.

In het boek Handelingen zijn er slechts twee voorbeelden van vrijwillig vasten:

En terwijl zij vasten bij de dienst des Heren, zeide de heilige Geest: Zondert Mij nu Barnabas en Saulus af voor het werk, waartoe Ik hen geroepen heb (Handelingen 13: 2-3).

En nadat zij voor hen in elke gemeente oudsten hadden aangewezen, droegen zij hen onder bidden en vasten de Here op, in wie zij geloofd hadden. (Handelingen 14: 23).

We leren dat het belangrijkste voordeel van vasten onder het nieuwe verbond is om ons meer tijd te geven te concentreren op gebed. Dit is vooral belangrijk wanneer we God zoeken voor een specifieke richting, terwijl we wachten tot Zijn leiding duidelijk wordt in onze eigen geest.

In de oudheid kostte het bereiden en eten van maaltijden veel meer tijd dan nu, en door vasten kregen mensen veel meer tijd om te bidden. Dat is de belangrijkste reden om niet te eten.

Zoals elke christen weet, is het waarschijnlijk het moeilijkste om langere tijd in gebed door te brengen, het vinden van de tijd. Soms is de enige manier om een paar uur te bidden jezelf iets anders te ontzeggen. Dat is waarschijnlijk de reden waarom Jezus ooit de hele nacht bad (dat was voordat Hij zijn discipelen koos), en waarom Hij dikwijls vroeg in de ochtend opstond om te bidden. Dat is de reden waarom Paulus aan getrouwde christenen schreef en hen zei om hun echtgenoten geen seksuele relaties te ontnemen, 'behalve door een onderling overeenkomst voor een tijd dat u zich kunt wijden aan gebed' (1 Korintiërs 7: 5). Om een langere tijd van gebed door te brengen, moeten we ons misschien onthouden van enkele geneugten van het leven, zoals slaap, seks of voedsel.

Vasten of hongerstaking?

Vasten verandert God niet. We zouden niet moeten denken dat omdat we onszelf door het vasten kwellen, God sneller naar onze gebeden zal luisteren. Dat lijkt meer op een hongerstaking.

We hoeven Gods aandacht niet te trekken door te vasten - we hebben al Zijn aandacht als we bidden volgens Zijn wil (zie 1 Johannes 5: 14).

Vasten geeft ons niet meer geestelijke kracht of geeft ons geen - meer autoriteit over demonen. Als leden van het lichaam van Christus zitten we al 'in de hemelse gewesten, boven alle overheid en macht en kracht en heerschappij en alle naam, die genoemd wordt niet alleen in deze, maar ook in de toekomstige eeuw' (Efeziërs 1: 21). We hebben al het gezag om demonen uit te werpen volgens de belofte van Jezus in Marcus 16: 17: "*En deze tekenen zullen de gelovigen volgen: in Mijn naam zullen zij boze geesten uitdrijven.*"

Maar hoe zit het met de uitspraak van Jezus over een demon die hij ooit uitdreef: "*Maar dit geslacht vaart niet uit dan door bidden en vasten*" (Matteüs 17:21)

Ten eerste geeft mijn Bijbel aan dat veel van de originele manuscripten van het Mattheüs evangelie dit specifieke vers niet bevatten, wat betekent dat het mogelijk is dat Jezus nooit zei: "Dit geslacht kan door niets uitvaren, tenzij door gebed."

In het verslag van Marcus over hetzelfde voorval zegt Jezus: "*Dit geslacht kan door niets uitvaren, tenzij door gebed*" (Marcus 9:29) en in de marge wordt opgemerkt dat veel manuscripten aan het einde "en vasten" toevoegen aan het vers.

Dus zei Jezus dat vasten een noodzakelijk ingrediënt is bij het uitdrijven van een bepaald soort demon? Het antwoord is dat we het niet weten. Desalniettemin, als Jezus de verklaring aangaande het vasten daadwerkelijk heeft gezegd, is dat de enige keer dat Hij of een van de nieuwtestamentische schrijvers vasten associeerde met bevrijding van een demon.

Misschien zou het nuttig zijn om onszelf af te vragen hoe vasten een hulpmiddel kan zijn bij het uitdrijven van demonen. Vasten kan zeker niet iemands gezag over demonen vergroten. Als God iemand autoriteit heeft gegeven om demonen uit te werpen, heeft hij het. Het enige dat vasten zou kunnen doen, is iemand meer tijd geven om te mediteren op Gods belofte van zijn autoriteit, waardoor zijn geloof in wat God heeft gezegd wordt vergroot.

In Matteüs 10:1 hadden de discipelen het gezag gekregen (van Jezus) om onreine geesten uit te drijven maar het lukte hen niet een demon bij een jongen uit te werpen. Toen Jezus van hun falen hoorde, betreurde Hij hun ongeloof (Matteüs 17:17), en toen zij Hem vroegen waarom zij faalden, antwoordde Hij: "*Vanwege uw klein geloof*" (Matteüs 17:20). Het is een paar verzen later dat we Jezus 'twijfelachtige' uitspraak over vasten vinden.

Dus kunnen we de reden voor hun falen vaststellen als een van de twee mogelijkheden: ze hadden geen vertrouwen in hun door God gegeven autoriteit en ze baden en vasten niet vooraf, of ze geloofden niet in hun God- gegeven autoriteit, en tijd doorgebracht in vasten en gebed had hen kunnen helpen hun geloof op te bouwen. Ik zou liever het tweede scenario accepteren, omdat het logischer is, terwijl het eerste lijkt dat Jezus zichzelf tegenspreekt. Houd er rekening mee dat beide mogelijkheden gebaseerd zijn op de veronderstelling dat Jezus daadwerkelijk de uitspraak over het vasten heeft gezegd.

Ongeacht de juiste interpretatie moeten we niet vergeten dat de overgrote meerderheid van verwijzingen naar geestelijke oorlogvoering en bevrijding van demonen geen melding maken van vasten. Er is helemaal geen sprake van vasten in verband met onze persoonlijke oorlog

tegen Satan en boze geesten, en te zeggen dat we moeten vasten om persoonlijke overwinning op de duivel te behalen, is volkomen onschriftuurlijk.

Het vasten dat God verkiest

Een andere tekst van de Bijbel die vaak verkeerd wordt uitgelegd om te bewijzen dat vasten demonische banden kan verbreken, is Jesaja 58: 6:

Is dit niet het vasten dat ik kies, om de boeien der goddeloosheid los te maken, de banden van het juk te ontbinden, verdrukten vrij te laten en elk juk te verbreken (Jesaja 58: 6).

Leert dit vers van de Bijbel dat we demonische banden over mensen kunnen verbreken door te vasten? Het kan alleen wanneer het uit de context wordt gehaald en er veronderstellingen worden aan toegevoegd. Maar wanneer het in context wordt gelezen en er geen veronderstellingen worden toegevoegd, lezen we dit niet.

Laten we Satan verslaan bij een van zijn spelletjes (de tekst uit de context halen) en het grootste deel van Jesaja 58 lezen om te leren wat God eigenlijk zei:

“Roep luidkeels, houd niet in, verhef uw stem als een bazuin en maak Mijn volk zijn overtredingen bekend en het huis van Jacob zijn zonden.” (Jesaja 58: 1)

Hier spreekt God tot Jesaja en geeft hem de opdracht de zonden aan Israël bekend te maken. In het volgende vers begint God die zonden op te sommen:

“Wel zoeken zij Mij dag aan dag en hebben zij een welgevallen aan de kennis mijner wegen, als een volk dat gerechtigheid doet en het recht van zijn God niet veronachtzaamt. Zij vragen Mij rechtvaardige verordeningen, zij hebben er een welgevallen aan tot God te naderen” (Jesaja 58: 2).

Hier wordt de hypocrisie van Israël geopenbaard. Ze beweerden rechtvaardig te zijn, maar hun religie was slechts een façade. Er was alleen een uiterlijke schijn van toewijding. Ze vroegen aan God:

Waarom vasten wij, als Gij er toch niet op let? Verootmoedigen wij ons, als Gij er toch geen acht op slaat (Jesaja 58: 3a).

En God antwoordde:

“Zie op uw vastendag doet gij zaken en drijft gij al uw arbeiders aan. Zie, tot twist en tot strijd vast gij en om te slaan met snode vuist; gij vast heden niet om uw stem in den hoge te doen horen. Zou dit het vasten zijn, dat Ik verkies, een dag, waarop de mens zichzelf verootmoedigd: dat hij zijn hoofd laat hangen als een bieze en zich rouwgewaad en as tot een leger spreidt? Noemt gij dat een vasten, dat een dag die de Here welgevallig is (Jesaja 58: 3b-5).

Blijkbaar hadden ze gevast om de aandacht of gunst van God te krijgen en vroegen ze zich af waarom hun situatie niet was verbeterd. God reageerde door hen te herinneren aan hun zelfzuchtige levensstijl, zelfs tijdens de dagen van hun vasten. Bovendien waren hun redenen om te vasten puur egoïstisch. God zei dat het volkomen onaanvaardbaar was. Dan vertelt Hij hen over het soort vasten waarnaar Hij op zoek is - om het egoïsme na te laten:

Is dit niet het vasten dat Ik verkies: de boeien der goddeloosheid los te maken, de banden van het juk te ontbinden, verdrukten vrij te laten en elk juk te verbreken? Is het niet, dat gij voor de hongerige uw brood breekt en arme zwervelingen in uw huis brengt, ja, als gij een naakte ziet, dat gij hem bekleedt en u niet onttrekt aan uw eigen vlees en bloed (Jesaja 58: 6 - 7).

Zegt God hier dat als ze vasten, dit mensen zal bevrijden van demonische slavernij? Helemaal niet.

God wil dat ze zich onthouden, niet van voedsel, maar van egoïstisch te zijn. Hij wil dat ze hun naaste liefhebben als zichzelf. Hij wil dat zij jukken breken, "de onderdrukten vrij laten gaan", hun brood delen met de hongerige, de dakloze armen in hun huizen brengen en de naakte bedekken. Zichzelf onthouden van voedsel zal niet tot een van deze dingen leiden. Dat zijn de dingen die mensen moeten doen.

Deze interpretatie wordt nog duidelijker naarmate we verder lezen. Als de Israëlieten zouden beginnen te vasten van hun egocentrische levensstijl, beloofde God,

“Dan zal uw licht doorbreken als de dageraad en uw wond zich spoedig sluiten; uw heil zal voor u uit gaan, de heerlijkheid des Heren zal uw achterhoede zijn. Als gij dan roept, zal de Here antwoorden; als gij om hulp roept, zal Hij zeggen hier ben Ik. Wanneer gij uit uw midden het juk wegdoet, het wijzen met de vinger en het spreken van boosheid nalaat, wanneer gij de hongerige schenkt wat gijzelf begeert en de verdrukten verzadigd, dan zal in de duisternis uw licht opgaan en uw donkerheid zal zijn als de middag. '(Jesaja 58: 8-10).

Vers 9 maakt heel duidelijk dat God het niet over zichzelf heeft om demonische jukken te verbreken als reactie op hun vasten. Integendeel, Hij zegt hen dat zij degenen moeten zijn die niet demonische maar menselijke jukken zouden moeten verbreken, zoals onrecht en armoede. God was veel meer geïnteresseerd in de Israëlieten die zich onthouden van egoïsme dan in het zich onthouden van voedsel. Dit geldt ongetwijfeld ook voor ons. Het op één na grootste gebod is niet: 'Zorg ervoor dat je geregeld vast', maar 'je zult je naaste liefhebben als jezelf' (Marcus 12:31).

Het idee dat we mensen kunnen bevrijden van de greep van Satan door het vasten is onjuist. De belangrijkste manier om mensen van Satan te bevrijden, is hen het Evangelie te vertellen. Als ze met geloof hierop reageren, worden ze bevrijd. En dan kunnen we hen leren hoe ze de duivel kunnen weerstaan door geloof in Gods Woord.

Voetnoten

18. Degenen die vasthouden aan de stelling van "eenmaal gered, altijd gered" zullen het ongetwijfeld oneens zijn. Ik zou hen aanmoedigen om volgende teksten te lezen Romeinen 11: 22; 1 Corintiërs 15: 1-2; Filippenzen 3: 18-19; Kolocenzen 1: 21-23 en Hebreeënen 3: 12-14, met speciale aandacht voor het woord "indien, mits" wanneer het wordt gevonden.

19. Zie mijn boek *The Great Gospel Deception* voor een diepgaande studie over dit onderwerp.

20. De 'geest van jaloezie' waarover in Numeri 5: 14-30 wordt gesproken en de 'geest van hoogmoed' van Spreuken 16:18 zijn goede voorbeelden van het woord geest dat wordt gebruikt om een bepaald soort overheersende houding over te brengen, in plaats van een echte demon. In Numeri 14: 24 lezen we dat Kaleb een "andere geest" had, wat duidelijk verwijst naar een andere attitude van Kaleb.

21. Dit wil niet zeggen dat kinderen niet lijden door de zonden van hun ouders, want dat doen ze vaak wel. Maar als dat zo is, is dat geen indicatie dat God die kinderen straft voor de zonden van hun ouders, maar een indicatie dat mensen zo slecht zijn dat ze bepaalde zonden doen waarvan ze weten dat hun eigen kinderen eronder zullen lijden.

HOOFDSTUK ACHT: BIJBELSE GEESTELIJKE OORLOGVOERING

Ik had net een preek gehouden over het weerstaan van de duivel door geloof in Gods Woord. Onbewust had ik als gastspreker een populaire leer genoemd die veel christenen hadden

omarmd over de demonische aard van uilen en kikkers. In die tijd, eind jaren zeventig, was persoonlijke bevrijding van demonen een zeer actueel onderwerp en er werd veel extreem onderricht gegeven. Verbazingwekkend genoeg dachten velen dat je je huis openstelde voor een invasie van demonen als je foto's van uilen of kikkers aan de muur had hangen! Het hele onderwijs was gebaseerd op een paar verzen in het Oude Testament over uilen die onreine dieren zijn en een vers in Openbaring dat enkele demonen beschrijft die op kikkers lijken. Toch waren veel Christenen in mijn publiek die dag stomverbaasd toen ik hen vertelde dat ik verschillende foto's van uilen in mijn huis had hangen en zelfs een keramische kikker bezat, maar dat ik niet bang was dat demonen mijn huis zouden binnendringen. Ik legde hen uit dat God degene was die uilen en kikkers had geschapen en dat er niets in de Bijbel stond dat zelfs maar suggereerde dat we ons huis voor demonen zouden openstellen als we een keramische kikker bij onze open haard hadden staan. Ik vertelde hen dat elke Christen die bang was voor afbeeldingen van uilen een Christen was die niet in Gods belofte geloofde dat "Hij die in u is groter is dan hij die in de wereld is" (1 Johannes 4:4).

Zodra mijn preek was afgelopen en de voorganger de mensen had weggestuurd, haastte een vrouw uit de gemeente zich naar de voorkant van de kerk en dreef me in het nauw. "Ik hoorde uw opmerkingen over uilen en kikkers," zei ze, "maar u hebt het helemaal mis. Laat me je vertellen wat er met ons gebeurd is!" (Ik herkende meteen dat ik te maken had met iemand wiens theologie gebaseerd was op haar ervaringen en niet op de Bijbel).

Ze vertelde me haar verhaal: "Een aantal maanden geleden merkten mijn man en ik dat er vreemde dingen gebeurden in ons huis. Midden in de nacht hoorden we geluiden." (Ik dacht bij mezelf: Nou en? Iedereen die 's nachts naar geluiden luistert, hoort ze). Ze ging verder: "Soms, als ik onder de douche stond, veranderde de temperatuur van het water plotseling!" (Dat gebeurt elke keer als ik onder de douche sta en iemand spoelt het toilet door of zet ergens anders in huis het water aan). "Soms, als ik de deur van de koelkast opendoe, vallen er zomaar dingen uit op de vloer, zonder enige reden." (Dat gebeurt wel vaker als mijn kinderen dingen niet goed terugleggen in de koelkast).

Ik wachtte tot ze me zou vertellen dat soms, als ze de sokken van haar man in de wasmachine waste, sommige van zijn sokken op mysterieuze wijze verdwenen! (Dat deed ze niet.)

Dus belden we pastor zo-en-zo, die God echt gebruikt op het gebied van bevrijding, en hij kwam langs om het te onderzoeken. Hij liep door ons huis om alles met olie te zalven en Satan

uit te drijven, terwijl hij zocht naar wegen die mogelijk toegang gaven tot demonische activiteit in ons huis."

Ze vertelde me toen dat toen pastor zo-en-zo naar de kamer van haar zoon ging, hij daar een kwade aanwezigheid voelde en toen hij de speelgoedkist opende, ontdekte hij de reden van al hun problemen. Daar was het: Kermit de kikker! Dat knuffelbeest had de deur geopend voor demonen om hun huis binnen te dringen!

Maar dat is niet het einde van het verhaal. Ze namen de arme Kermit mee naar hun achtertuin om hem te verbranden. "Het was bizar," zei ze, "Het was bijna onmogelijk om dat ding te laten branden." (Ik dacht weer bij mezelf, alle knuffels zijn om veiligheidsredenen gemaakt van onbrandbaar materiaal). "En toen het eindelijk brandde, gaf het een hele vreemde geur af!" (Ik was niet verbaasd toen ik hoorde dat onbrandbaar materiaal een vreemde geur afgeeft als het eenmaal brandt!) En sinds de verbranding van Kermit was het dramatisch beter gegaan in hun huis.

Toen ze haar verhaal gedaan was, had ik medelijden met Kermit, maar ik had nog meer medelijden met haar. Zolang ons christelijke leven gebaseerd is op ervaringen in plaats van op wat God zegt, staan we wijd open voor misleiding. Ik vroeg me af hoelang het nog zou duren voordat zij en haar man weer een denkbeeldige strijd met demonen zouden hebben.

Die vrouw is een vertegenwoordiger van zoveel christenen die zich meer bewust zijn van de duivel en demonen dan van God. Sommigen zijn altijd verwickeld in een grote strijd met de duivel en ze beginnen elke dag niet met bidden en Bijbelstudie, maar met het binden van demonen in hun slaapkamers. Sommigen verstoppen zich op Halloweenavond in hun huis en bidden angstig dat God hen zal beschermen tegen alle boze geesten die er die avond zijn. Sommigen zijn bang om vervloekt te worden door de gebeden van christenen die hen niet mogen. Sommigen van hen sluiten zich aan bij andere militante christenen op de toppen van hoge gebouwen om te schreeuwen tegen de overheden en machten en de "sterke man" over hun stad neer te halen. Allemaal missen ze de zegening om te weten wat de Bijbel echt zegt over geestelijke oorlogvoering. En of ze het zich nu realiseren of niet, ze verliezen allemaal de strijd die ze juist proberen te winnen, omdat ze iets anders geloven dan wat God heeft gezegd. Satan heeft hen misleid.

Eerst en vooral ...

Het meest belangrijke wat we moeten weten over geestelijke oorlogvoering is dat het niet de focus van ons christelijke leven mag zijn. We moeten ons op Jezus richten de “voleinder van ons geloof”, Hem volgen en gehoorzamen, en geleidelijk groeiend meer en meer op Hem gaan gelijken. Slechts een klein percentage van de nieuwtestamentische geschriften behandelt het onderwerp van geestelijke oorlogvoering, wat ons aangeeft dat dit een minder belangrijk aandachtspunt is in het christelijke leven.

Het tweede wat we moeten weten over geestelijke oorlogvoering is dat de Bijbel ons vertelt wat we moeten weten. We hebben geen speciale onderscheiding nodig (of een prediker die beweert speciale onderscheiding te hebben) in de 'diepe dingen van Satan'. Bijbelse geestelijke oorlogvoering is heel eenvoudig. Satans plannen worden duidelijk geopenbaard in de Bijbel. En onze verantwoordelijkheden zijn duidelijk omschreven. Als je eenmaal weet en gelooft wat God heeft gezegd, ben je een gegarandeerde overwinnaar in deze geestelijke strijd.

Terug naar het begin

Laten we teruggaan naar het boek Genesis, waar we voor het eerst lezen over de duivel. In de Bijbel die ik gebruik, verschijnt Satan op pagina 2 in de vorm van een slang. Als er enige twijfel is dat deze slang de duivel is, lees dan Openbaring 20: 2: *"En hij greep de draak, de oude slang, dat is de duivel en de Satan, en hij bond hem duizend jaren"*.

Genesis 3:1 vertelt ons dat *"de slang nu was het listigste van alle dieren des velds, die de Here God gemaakt had."* Als je nadenkt over hoe listig sommige van Gods schepsels zijn terwijl ze concurreren om te overleven en hun prooi besluipen, dan realiseer je je hoe sluw Satan moet zijn. Aan de andere kant is Satan niet alwetend of alwijs als God, en we moeten niet aannemen dat we geestelijke in het nadeel zijn in onze strijd tegen hem. Jezus heeft tegen ons gezegd *"Zie, Ik zend u als schapen midden onder de wolven; weest dan voorzichtig als slangen en argeloos als duiven"* Matteüs10:16. *Paulus zei dat hij niet onwetend was van de plannen van Satan (zie 2 Korintiërs 2:11) en dat we de "Maar wij hebben de zin van Christus" hebben (1 Korintiërs 2:16).*

Satan lanceerde zijn eerste vurige pijl door Eva te vragen wat God heeft gezegd. Haar reactie zou hem tonen of hij de kans had haar te misleiden tot ongehoorzaamheid. Satan heeft geen mogelijkheid om iemand te verslaan die gelooft en gehoorzaamt aan wat God heeft gezegd, *daarom draait zijn hele strategie om gedachten, die het Woord van God tegenspreken.*

Satan vroeg haar: *"God heeft zeker wel gezegd: " Gij zult niet eten van enige boom in de hof"?* (Genesis 3: 1.) Het klinkt bijna als een onschuldige vraag van een toevallig onderzoek, maar Satan wist precies wat hij wilde bereiken.

Eva antwoordde: *Toen zeide de vrouw tot de slang: Van de vrucht van het geboomte in de hof mogen wij eten, maar van de vrucht van de boom, die in het midden van de hof staat, heeft God gezegd: gij zult daarvan niet eten noch die aanraken; anders zult gij sterven."* (Genesis 3: 2-3).

Eva had het bijna goed. In feite heeft God hen nooit verboden om de boom van kennis van goed en kwaad aan te raken, maar verbood Hij alleen om ervan te eten. Misschien dacht haar man, die misschien het oorspronkelijke gebod van God aan haar had doorgegeven, dat het haar gehoorzaamheid kon verzekeren als hij het gedeelte over het aanraken van de boom zou toevoegen. Als dat waar is, werd Adam daarmee de eerste van de vele woordvoerders van God die hun eigen verfraaiingen aan Zijn geboden toevoegden.

Eva wist echter genoeg van de waarheid om de leugen van Satans antwoord te herkennen: *"Gij zult geenszins sterven"* (Genesis 3: 4).

Dat is natuurlijk een flagrante tegenspraak met wat God zei en het zou onwaarschijnlijk zijn dat Eva het volledig zou aanvaarden. Dus versuikerde satan vervolgens zijn leugen met enige waarheid, waardoor het veel gemakkelijker werd om door te slikken, zoals hij vaak doet. Hij vervolgde: *"maar God weet, dat ten dage, dat gij daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden, en gij als God zult zijn, kenende goed en kwaad."* (Genesis 3: 5).

Satan zei eigenlijk drie waarheidsgetrouwe dingen direct na zijn leugen. Toen Adam en Eva eenmaal de verboden vrucht aten, werden hun ogen geopend (zie Genesis 3:7). Bovendien zei God later zelf dat de mens als God was geworden en dat hij goed en kwaad had leren kennen (zie Genesis 3:22).

Let op: Satan combineert vaak waarheid met dwaling om mensen te misleiden.

We zien hier ook dat Satan het karakter van God in een kwaad daglicht zette. God wilde niet dat Adam en Eva de verboden vrucht zouden eten voor hun eigen welzijn en geluk, maar Satan liet het klinken alsof God hen iets achterhield dat geweldig was. De meerderheid van satans leugens zijn er op gericht Gods karakter Zijn wil en motieven als slecht voor te doen. Helaas verwierp het eerste echtpaar van de aarde de waarheid om een leugen te geloven, en zij leden de gevolgen. Maar let op alle elementen van moderne geestelijke oorlogvoering in hun

leerstelling: het enige wapen van Satan was een leugen verpakken in waarheid. De mensen stonden voor een keuze om te geloven wat God had gezegd of wat Satan had gezegd. De waarheid geloven had hun 'schild van het geloof' kunnen zijn, maar ze hebben het nooit toegepast.

Adam en Eva werden uit het paradijs verdreven, en de slang werd vervloekt om op zijn buik te kruipen en al de dagen van zijn leven stof te eten. We weten natuurlijk dat elke slang vandaag op zijn buik kruipt, maar is het mogelijk dat Satan dat ook moet? Het is duidelijk dat Gods vloek gericht tegen de slang meer toepassing heeft dan alleen maar op slangen (zie Genesis 3:15).

Misschien moeten we ons Satan niet voorstellen als een krachtige engelenfiguur die trots in de hemelse gewesten staat, maar als een kruipend slangachtig wezen dat met zijn gezicht in de modder kronkelt.

Geestelijke oorlogvoering en de tweede Adam

Terwijl we het verhaal lezen van de ontmoeting van Jezus met Satan tijdens zijn verzoeking in de woestijn, zien we al snel dat Satan zijn methoden in duizenden jaren niet had veranderd. Zijn aanvalsmethode was het in diskrediet brengen van wat God had gezegd, hij wist dat hij zijn vijand alleen kon verslaan door hem ervan te weerhouden de waarheid te geloven of te gehoorzamen. Gods Woord staat opnieuw centraal in de strijd. Satan lanceert een leugen en Jezus antwoordt met "er staat geschreven", met de waarheid dus. Dat is Bijbelse geestelijke oorlogvoering.

Jezus was een paar weken eerder door Johannes gedoopt en God had toen hoorbaar gesproken en gezegd: "*Deze is mijn Zoon, de geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb*" (Matteüs 3:17). Het was dan ook niet verwonderlijk dat Satans eerste aanval was op wat God zojuist over Jezus had gezegd. Satan zei tegen Jezus: "*Indien Gij Gods Zoon zijt, zeg dan, dat deze stenen broden worden*" (Matteüs 4: 3).

Twijfelde Satan dat Jezus de Zoon van God was en een overtuigend bewijs verlangde, of probeerde hij Jezus te laten twifelen aan wie Hij was? Ik ben er niet zo zeker van. Ik vermoed echter dat het tweede scenario een betere mogelijkheid is. Het is moeilijk voor mij om te geloven dat Satan niet al overtuigd was dat Jezus de Zoon van God was in het licht van de gebeurtenissen rondom Zijn geboorte.

Bovendien, hoewel er veel mysterie is met betrekking tot de vleeswording van Christus, weten we dat Jezus niet werd geboren met een volledig ontwikkeld volwassen verstand, en dus was

het op een bepaald moment in zijn jeugd toen hij wist en kon zeggen dat hij Gods Zoon was. God de Vader heeft het aan Hem geopenbaard, en dus was het iets dat Hij had kunnen kiezen om te geloven of niet te geloven. Dit was net zo waar met betrekking tot wat Hij uit de hemel hoorde spreken bij Zijn doop. Daarom probeerde de duivel misschien Jezus te laten twijfelen aan wat God zei wie Hij was.

Ongeacht of deze specifieke interpretatie waar is, dat neemt niet weg dat Satan zal proberen ons te laten twijfelen aan wat God over ons heeft gezegd. In de Bijbel wordt ons bijvoorbeeld gezegd dat we zonen van God zijn door het geloof in Christus (zie Galaten 3:26). Satan geeft er de voorkeur aan dat we dat niet geloven, want of we dat doen of niet, maakt een groot verschil in hoe we ons dagelijks leven zullen leven. De duivel zal daarom in dat opzicht tegen ons liegen.

Een andere (en ongetwijfeld meer traditionele) interpretatie van Jezus eerste verzoeking is dat Satan, gebruikmakend van Jezus honger, Hem eenvoudigweg wilde verleiden om Gods gebod in Deuteronomium 8: 3 niet te gehoorzamen dat de mens niet alleen van brood zal leven. Met andere woorden, als Satan had gezegd: "Beveel deze stenen om brood en aardappelen te worden", dan zou het voor Jezus geen zonde zijn geweest om dat te doen.

Deze interpretatie, in plaats van de eerste die ik noemde, wordt ondersteund door het feit dat Jezus niet op Satan reageerde door te zeggen: "O ja, ik ben de Zoon van God! God zei dat ik dat was! ' Integendeel, Zijn antwoord lijkt erop te wijzen dat hij verzocht werd om Gods gebod betreffende "het niet leven van brood alleen" niet te gehoorzamen, in plaats van eraan te twijfelen dat Hij de Zoon van God was.

Ik weet zeker dat Jezus eerste verzoeking veel meer inhoudt dan wij beseffen, en ik wil graag dieper graven in ons onderzoek om alle mogelijke punten in overweging te nemen. Het zou echter geen goed doel dienen voor ons onderwerp en daarom zal ik afsluiten en overgaan tot de tweede verzoeking. Het is echter belangrijk dat we begrijpen dat Jezus werd geconfronteerd met dezelfde situatie als Eva, Adam en de rest van ons. Hij moest beslissen of hij naar God of Satan wilde luisteren. Jezus vocht Zijn geestelijke strijd met het 'zwaard van de Geest', het Woord van God.

De tweede verzoeking

Matteüs vertelt ons:

Toen nam de duivel Hem mede naar de heilige stad en hij stelde Hem op de rand van het dak des tempels, en zeide tot Hem: Indien Gij Gods Zoon zijt, werp Uzelf dan naar beneden; er staat immers geschreven: aan zijn engelen zal Hij opdracht geven aangaande U, en op de handen zullen zij U dragen, opdat Gij Uw voet niet aan een steen stoot. Jezus zeide tot hem: er staat ook geschreven: gij zult de Here, uw God, niet verzoeken (Matteüs 4: 5-7).

Ook hier is de centrale kwestie wat God heeft gezegd. Deze keer citeerde Satan zelfs uit Psalm 91, maar hij verdraaide het in een poging om het iets te laten zeggen wat God nooit zo bedoeld heeft.

Jezus antwoordde door een tekst te citeren die een evenwichtig begrip bracht van Gods belofte van bescherming in Psalm 91. God zal ons beschermen, maar niet als we dwaas handelen, "en Hem op de proef stellen".

Daarom is het zo belangrijk dat we Bijbelverzen niet uit de context van de rest van de Bijbel halen. Elke tekst moet in evenwicht zijn met wat de rest van de Bijbel zegt.

Teksten verdraaien is een van de meest voorkomende tactieken van Satan in geestelijke oorlogvoering, en helaas is hij zeer succesvol geweest in het gebruiken van die tactiek tegen veel christenen die verstrikt zijn geraakt in de moderne beweging van geestelijke oorlogvoering. Een klassiek voorbeeld van een dergelijke verdraaiing is het gebruik van de Bijbelse uitdrukking "het slechten van bolwerken" (2 Korintiërs 10:4) ter ondersteuning van het idee om boze geesten in de hemelse gewesten neer te halen. Zoals ik in een eerder hoofdstuk heb besproken, heeft die specifieke zin, wanneer ze in context wordt gelezen, absoluut geen toepassing op het slechten van boze geesten in de hemelse gewesten. Maar de duivel heeft het graag als we denken dat het zo is, dus we verspillen onze tijd met schreeuwen naar de overheden en machten in de lucht.

De tweede verzoeking van Jezus begon ook met Satan die zei: *"Als u de Zoon van God bent."* Er is opnieuw de mogelijkheid dat Satan probeerde Jezus te laten twijfelen wie Hij was.

Een meer traditionele interpretatie van dit tweede voorval is dat het een verzoeking was voor Jezus om de aandacht van mensen te trekken door Zijn macht te gebruiken voor iets anders dan wonderen, zoals lichamelijke genezing of iemand uit de dood opwekken, enzovoort.

Het belangrijkste punt (en zeker voor ons) is dat Jezus de verzoeking van Satan overwon door het Woord van God te kennen en ernaar te handelen. Hopelijk zullen we allemaal, als we geconfronteerd worden met een soortgelijke verzoeking, genoeg van Gods Woord weten om te herkennen wanneer Satan het Woord van God verdraait.

De derde verzoeking

De derde verzoeking is misschien het gemakkelijkst te begrijpen. Mattheüs schrijft:

Wederom nam de duivel Hem mede naar een zeer hoge berg en hij toonde Hem al de koninkrijken der wereld en hun heerlijkheid, en zeide tot Hem: dit alles zal ik u geven, indien Gij U nederwerpt en mij aanbidt. Toen zeide Jezus tot hem: Ga weg, satan! Er staat immers geschreven: de Here, uw God, zult gij aanbidden en Hem alleen dienen (Matteüs 4: 8-10).

Dit was een verzoeking naar macht. Als Jezus Satan had aanbeden, en als Satan dan zijn belofte zou houden, zou Jezus de tweede bevelhebbende positie over het koninkrijk der duisternis hebben verworven. Hij zou hebben geregeerd over elke niet-geredde mens en elke boze geest, met wereldwijde invloed zoals alleen Satan eerder had gedaan.

We kunnen alleen maar speculeren in onze nachtmerries wat er zou zijn gebeurd als Jezus zich aan die verzoeking had overgegeven.

Je ziet hier dat Jezus de suggestie van Satan met het geschreven Woord van God weerstond. Tijdens elk van de drie verzoeken overwon Jezus door te zeggen: "Er staat geschreven." Ook wij moeten Gods Woord kennen en het geloven als we willen voorkomen dat we worden misleid en in de valkuilen van Satan trappen. Dat is waar geestelijke oorlogvoering om draait.

Satans strategie

Sommige christenen hebben het idee dat de duivel en de demonen macht hebben om hun auto's niet te laten rijden, om regen op hun picknicks te sturen en om de temperatuur van het water te veranderen wanneer ze aan het douchen zijn. Maar voor het grootste deel is de enige macht die Satan en zijn demonen hebben, om gedachten in het hart van mensen te planten en zelfs dat is beperkt door God (1 Korintiërs 10:13). Overweeg met die gedachte de volgende steekproef uit de Schriften:

Maar Petrus zei: "Ananias, waarom heeft de Satan uw hart vervuld om de Heilige Geest te bedriegen en iets achter te houden van de opbrengst van het stuk land?" (Handelingen 5: 3).

En onder de maaltijd, toen de duivel reeds Judas, Simons zoon Iskariot, in het hart had gegeven... (Johannes 13: 2).

*Maar de Geest zegt nadrukkelijk dat in latere tijden sommige zullen afvallen van het geloof, doordat zij dwaalgeesten en leringen van boze geesten volgen... (1 Timoteüs 4: 1).
Maar ik vrees, dat misschien, zoals de slang met haar sluwheid Eva verleidde, uw gedachten van de eenvoudige en loutere toewijding aan Christus afgetrokken zullen worden (2 Korintiërs 11: 3).*

Onthoudt dat elkander niet, tenzij met onderling goedvinden (en) voor een bepaalde tijd, om u te wijden aan het gebed, maar om daarna weder samen te komen, opdat niet de Satan u verzoeken wegens (uw) gemis aan zelfbeheersing 1 Korintiërs 7: 5

Daarom kon ik het ook niet langer uithouden en zond hem om mij te vergewissen van uw geloof, of de verzoeker u misschien verzocht had en onze inspanning vruchteloos zou geworden zijn (1 Tessalonicenzen 3: 5).

... wier overleggingen de god dezer wereld met blindheid heeft geslagen, zodat zij het schijnsel niet ontwaren van het evangelie der heerlijkheid van Christus (2 Korintiërs 4: 4).

En de grote draak werd (op de aarde) geworpen, de oude slang, die genaamd wordt duivel en de satan, die de gehele wereld verleidt; hij werd op de aarde geworpen en zijn engelen met hem. (Openbaring 12: 9).

Gij hebt de duivel tot vader en wilt de begeerten van uw vader doen. Die was een mensenmoorder van den beginne en staat niet in de waarheid, want er is in hem geen waarheid. Wanneer hij de leugen spreekt, spreekt hij naar zijn aard, want hij is een leugenaar en de vader der leugen. (Johannes 8:44).

Het slagveld

Deze en andere Schriftteksten maken duidelijk dat het primaire strijdtoneel in Bijbelse geestelijke oorlogvoering onze harten en gedachten zijn. Satan valt aan met gedachten - kwade veronderstellingen, verkeerde ideeën, valse filosofieën, verleidingen, allerlei leugens enzovoort. Ons middel van verdediging is Gods Woord kennen, geloven, handelen en standvastig blijven in Gods Woord.

Het is van vitaal belang dat je begrijpt dat elke gedachte die je denkt niet noodzakelijkerwijs vanuit jezelf komt. Satan heeft veel woordvoerders die hem helpen zijn gedachten in het denken van mensen te planten. Hij werkt om ons te beïnvloeden via kranten, boeken, televisie, tijdschriften, radio, computers, via vrienden en buren, en zelfs via predikers. Zelfs de apostel Petrus werd ooit ongewild gebruikt als een woordvoerder van Satan en suggereerde aan Jezus dat het niet Gods wil was dat hij zou sterven (zie Matteüs 16:23).

Maar Satan en boze geesten werken ook rechtstreeks op de menselijke gedachten, zonder enige menselijke tussenpersoon, en alle christenen zullen soms ervaren dat ze aangevallen worden. Dat is wanneer de oorlogvoering begint.

Ik herinner me een lieve christelijke vrouw die eens bij me kwam om een probleem te vertellen. Ze zei dat wanneer ze bad, ze merkte dat godslasterende gedachten en vloekwoorden in haar opkwamen. Ze was een van de liefste, vriendelijkste en meest toegewijde vrouwen in mijn kerk, maar toch had ze dit probleem met vreselijke gedachten.

Ik legde haar uit dat die gedachten niet uit haar voortkwamen, maar dat ze werd aangevallen door Satan, die haar gebedsleven probeerde te verwoesten. Ze vertelde me toen dat ze elke dag gestopt was met bidden omdat ze zo bang was dat ze die gedachten misschien nog een keer zou hebben. Satan had hier succes.

Dus ik zei haar om opnieuw te gaan bidden, en als die godslasterlijke gedachten in haar opkwamen, zou ze die moeten weerstaan met de waarheid uit Gods Woord. Als een gedachte tegen haar zei: "Jezus was gewoon een ... - dan zou ze moeten zeggen:" Nee, Jezus was en is de Zoon van God. " Als er een gedachte kwam die een scheldwoord was, zou ze die gedachte moeten vervangen door een gedachte van lof voor Jezus, enzovoort.

Ik vertelde haar ook dat ze, door bang te zijn de verkeerde gedachten te denken, ze hen eigenlijk uitnodigde, omdat angst een beetje een omgekeerd geloof is - een geloof in de duivel. Door te proberen niet aan iets te denken, moeten we erover nadenken om te proberen er niet aan te denken.

Als ik bijvoorbeeld tegen je zeg: "Denk niet aan je rechterhand", zul je meteen aan je rechterhand denken als je probeert me te gehoorzamen. Hoe harder je probeert, hoe slechter het wordt. De enige manier om niet aan uw rechterhand te denken, is om bewust aan iets

anders te denken, bijvoorbeeld uw schoenen. Als u eenmaal op uw schoenen let, denkt u niet meer aan uw hand.

Ik moedigde die lieve vrouw aan om 'niet bang te zijn', net zoals de Bijbel ons beveelt. En telkens als ze een gedachte herkende die in strijd was met Gods Woord, moest ze die vervangen door een die overeenstemde met Gods Woord.

Ik ben blij te kunnen melden dat ze mijn advies heeft opgevolgd, en hoewel ze nog een paar keer is aangevallen tijdens haar gebedstijden, heeft ze haar probleem volledig overwonnen. Ze triomfeerde in Bijbelse geestelijke oorlogvoering.

Het was ook interessant voor mij om bij gesprekken in een aantal kerken te ontdekken dat haar probleem niet ongewoon was. Meestal geeft meer dan de helft van de christenen aan dat ze op een of ander moment lasterende gedachten hadden tijdens het bidden. Satan is niet zo origineel.

"Pas op waar je naar luistert"

We kunnen niet voorkomen dat Satan en boze geesten onze gedachten aanvallen, maar we moeten niet toestaan dat hun gedachten onze gedachten worden. Dat wil zeggen, we hoeven niet stil te staan bij demonische ideeën en veronderstellingen en deze eigen maken.

Zoals gezegd: "Je kunt niet voorkomen dat de vogels over je hoofd vliegen, maar je kunt wel voorkomen dat ze een nest in je haar maken."

Bovendien moeten we oppassen dat we onze gedachten niet blootstellen aan goddeloze invloeden wanneer deze keuzes binnen onze macht ligt. Als we een uur voor de televisie gaan zitten of de krant lezen, leggen we de welkomstmat uit om ons te laten beïnvloeden met mogelijk satanische gedachten. Direct nadat Hij de gelijkenis van de zaaier en de grond vertelde, waarschuwde Jezus: *ziet toe, wat jij hoort of "Pas op waar u naar luistert"* (Marcus 4:24). Jezus kende de vernietigende effecten van het luisteren naar leugens, door Satan zijn 'zaden' in onze harten en gedachten te laten planten.

Die zaden kunnen opgroeien tot 'doornen en distels' die uiteindelijk het Woord van God in ons leven zullen verstikken (zie Marcus 4: 7, 18-19). Dat is het uiteindelijke doel.

Het belang van het kennen van Gods Woord

De eerste stap in de voorbereiding van onze strijd tegen Satan en de boze geesten om te overwinnen is te weten wat God heeft gezegd. Als we niet weten wat God heeft gezegd, zullen we de leugens van Satan niet herkennen. Als we niet weten wat God heeft gezegd, kunnen we ook niet geloven wat God heeft gezegd of doen wat God heeft gezegd.

De enige manier om te weten te komen wat God heeft gezegd, is door wat moeite te doen. Hoe meer tijd je kunt besteden aan het lezen en mediteren in de Bijbel, hoe beter. Het is ook belangrijk dat je samen komt waar Gods Woord wordt onderwezen want het is het Woord van God dat ons toerust, sterkt en voedt. Als je eenmaal weet wat God heeft gezegd en gelooft, ben je klaar voor de strijd.

Een persoonlijk voorbeeld

Een specifiek voorbeeld van geestelijke oorlogsvoering in mijn eigen leven is zo persoonlijk dat ik aarzel om het te delen, maar ik doe het toch omdat ik denk dat het sommige lezers zal helpen.

Enkele jaren geleden, toen ik in gesprek was met een vriend, merkte ik plotseling dat ik eraan dacht om die persoon op de lippen te kussen! Het meest verontrustende was het feit dat de persoon met wie ik sprak van hetzelfde geslacht was! Ik walgde er onmiddellijk van en ik weet zeker dat mijn vriend mijn verontrusting merkte, hoewel hij me er niet over ondervroeg.

Toen kwam de gedachte bij me op: Zie het onder ogen, David, je bent homoseksueel. Ik wist geestelijk nog niet zoveel als ik nu weet, maar God zij geprezen dat ik die gedachte kon herkennen als een gedachte van de duivel.

De volgende dagen had ik nog verschillende keren, terwijl ik in gesprek was met mannelijke vrienden en kennissen, diezelfde perverse en verontrustende gedachten. Terugkijkend denk ik dat mijn grote bezorgdheid hierover het probleem nog groter maakte, want ik deed zo mijn best om die gedachten niet meer te hebben.

Uiteindelijk realiseerde ik me wat er gebeurde en de volgende keer dat die gedachten opkwamen, zei ik in gedachten: "Nee duivel, ik ben geen homoseksueel, ik ben een normale menselijke man die ook een kind van God is. Dan verving ik die alarmerende, perverse gedachte onmiddellijk door de gedachte dat ik mijn vrouw kuste. Ik had al snel overwinning!

Sindsdien heb ik me afgevraagd of dat de manier is waarop sommige mannen homoseksueel worden. Ik geloof niet dat ze zo geboren worden, maar dat ze op een bepaald moment beginnen te geloven dat ze anders zijn dan andere mannen. Misschien voelt een jonge man zich, heel onschuldig, meer aangetrokken tot mannen vanwege kwade gevoelens jegens zijn moeder, en Satan gebruikt die gevoelens en overtuigt hem er langzaam van dat hij homoseksueel is. Misschien omdat een man zich nooit geaccepteerd voelde door zijn vader, zoekt hij onschuldig naar acceptatie van andere mannen, en Satan gebruikt die gevoelens om hem de leugens te voeden over zijn seksuele identiteit. Misschien omdat een man een beetje verwijfd is (sommige mannen lijken minder "mannelijk" volgens onze culturele normen), begint hij een leugen te geloven die Satan hem voorschotelt.

Ik zeg niet dat dit de redenen zijn waarom alle homoseksuelen zijn zoals ze zijn, ik suggereer alleen maar een paar mogelijkheden, omdat ik iets weet over hoe Satan te werk gaat. Ik weet zeker dat er genoeg homoseksueel mannen zijn die, omdat ze volledig in opstand zijn tegen God, en hun seksuele leven is slechts een van de vele aanwijzingen van hun verdorvenheid.

De hoop voor elke homoseksueel is natuurlijk om in Jezus te geloven en een van zijn discipelen te worden. Dan zal hij getransformeerd worden en totale overwinning behalen als zijn gedachten vernieuwd wordt op basis van Gods Woord (Romeinen 12: 2).

Het belang van het kennen van Gods Woord

De eerste stap in onze voorbereiding op de overwinning in onze strijd tegen Satan en de boze geesten is weten wat God heeft gezegd. Als we niet weten wat God heeft gezegd, zullen we Satans leugens niet herkennen. Als we niet weten wat God heeft gezegd, zullen we niet kunnen geloven wat Hij heeft gezegd of doen wat Hij heeft gezegd.

De enige manier om te weten te komen wat God heeft gezegd, is door er moeite voor te doen. Hoe meer tijd je kunt besteden aan het lezen van en mediteren over de Bijbel, hoe beter. Je zou regelmatig naar een samenkomst moeten gaan waar een voorganger is die een roeping en een zalving heeft om trouw Gods Woord te onderwijzen. Het feit dat een kerk "evangelisch" is, betekent niet noodzakelijk iets. De vraag is, hoe vaak leest of citeert de voorganger uit de Schrift in zijn preken? Preekt hij over verschillende Bijbelse thema's? Preekt hij alleen vanuit verhalen uit het Oude Testament? Preekt hij alleen uit de evangeliën? Preekt hij op andere tijden dan zondagochtend? Een goede voorganger geeft hoge prioriteit aan het prediken en onderwijzen van het Woord van God, omdat hij weet dat Gods Woord zijn mensen toerust, versterkt en voedt. Als je weet wat God heeft gezegd en het gelooft, ben je klaar voor de strijd.

Petrus over geestelijke oorlogsvoering

De apostel Petrus begreep de ware, Bijbelse geestelijke oorlogvoering.

En nergens in zijn brieven gaf hij christenen opdracht om overheden en machten over steden neer te halen. Hij instrueerde hen echter om de aanvallen van Satan tegen hun persoonlijke leven te weerstaan, en hij vertelde hun precies hoe zij dat moesten doen:

Wordt nuchter en waakzaam. Uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, zoekende wie hij zal verslinden. Wederstaat hem, vast in het geloof, wetende, dat aan uw broederschap in de wereld hetzelfde lijden wordt toegemeten. (1 Petrus 5: 8-9).

Let op dat Petrus aangaf dat onze houding er een is van verdediging, niet aanvallend. Satan is degene die rondsnuffelt, niet wij. Hij zoekt ons; wij zoeken hem niet. Het is niet onze taak om aan te vallen, maar om weerstand te bieden.

Ten tweede, staat er, dat Satan, zoals een leeuw, iemand zoekt om te verslinden. Hoe kan hij christenen verslinden? Bedoelde Petrus dat Satan letterlijk hun vlees kon eten zoals een leeuw zou doen? Duidelijk niet. De enige manier waarop Satan een christen zou kunnen verslinden, is hem te misleiden door een leugen te doen geloven die zijn geloof vernietigt.

Ten derde, Petrus zegt ons de duivel te weerstaan door ons geloof. Onze strijd is geen fysieke strijd en we kunnen niet tegen Satan vechten door onze vuisten in de lucht te zwaaien. Hij valt ons aan met leugens, en we verzetten ons tegen die leugens door standvastig te blijven in ons geloof in Gods Woord. Net zoals Jezus deed. Dat is opnieuw een Schriftuurlijke geestelijke oorlogvoering.

De christenen aan wie Petrus schreef, leden een zware vervolging en werden zo verleid om hun geloof in Christus op te geven. Het is dikwijls wanneer we te midden van ongunstige omstandigheden zijn dat Satan zal aanvallen met zijn twijfels en leugens. Dat is de tijd om standvastig te blijven in je geloof. Dat is de 'kwade dag' waarover Paulus schreef: *Doet de wapenrusting Gods aan, om te kunnen stand houden tegen de verleidingen des duivels* (Efeziërs 6:11).

Jacobus en geestelijke oorlogsvoering

De apostel Jakobus zei in zijn brief ook iets over geestelijke oorlogvoering. Zei hij tegen de christenen dat hun gebeden de uitkomst van engelengevechten konden bepalen? Nee.

Zei hij dat ze de geesten van lust, apathie en dronkenschap over hun steden moesten binden? Nee. Heeft hij hun verteld de geschiedenis van hun steden te bestuderen, zodat ze konden bepalen welk soort boze geesten er sinds het begin zijn geweest? Nee.

Jacobus geloofde in Schriftuurlijke, geestelijke oorlogvoering, en dus schreef hij:

Onderwerpt u dus aan God, maar biedt weerstand aan de duivel, en hij zal van u vlieden.

(Jakobus 4: 7).

We zien hier opnieuw dat de houding van de christen er één is van verdediging - we moeten weerstand bieden, niet aanvallen. Als we dat doen, belooft Jacobus ons dat Satan zal vluchten. Satan heeft geen reden om bij een christen te blijven die niet kan worden overhaalt om zijn leugens te geloven, zijn suggesties te volgen of zich over te geven aan zijn verleidingen.

Zie hier ook dat Jacobus ons eerst heeft opgedragen zich aan God te onderwerpen.

Wij onderwerpen ons aan God door te gehoorzamen aan Zijn Woord.

Onze weerstand tegen Satan is gebaseerd op onze gehoorzaamheid aan Gods Woord.

Johannes over geestelijke oorlogsvoering

De apostel Johannes schreef ook over geestelijke oorlogvoering in zijn eerste brief. Heeft hij ons verteld dat we voorzichtig moeten zijn met keramische kikkers bij onze open haarden, opdat we onze huizen niet openstellen voor een invasie van demonen? Nee. Heeft hij ons gezegd naar de hoge plaatsen te gaan om de bolwerken van de duivel af te breken? Nee. Heeft hij ons verteld hoe we de demon van woede kunnen uitwerpen van christenen die soms boos worden? Nee.

In plaats daarvan geloofde Johannes, evenals Petrus en Jakobus, alleen in Bijbelse, geestelijke oorlogvoering, en dus zijn, zijn instructies hetzelfde:

Geliefden, vertrouwt niet iedere geest, maar beproeft de geesten, of zij uit God zijn; want vele valse profeten zijn in de wereld uitgegaan. Hieraan onderkent gij de Geest Gods: iedere geest, die belijdt, dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, is uit God; en iedere geest, die Jezus niet belijdt, is niet uit God. En dit is de geest van de antichrist, waarvan gij gehoord hebt, dat hij komen zal, en hij is nu reeds in de wereld. Gij zijt uit God kinderkens, en gij hebt hen overwonnen; want Hij, die in u is, is meerder dan die in de wereld is. Zij zijn uit de wereld; daarom spreken zij uit de wereld en hoort de wereld naar hen. Wij zijn uit God; wie God kent,

hoort naar ons; wie uit God niet is, hoort naar ons niet. Hieraan onderkennen wij de Geest der waarheid en de geest der dwaling. (1 Johannes 4: 1-6).

Deze hele tekst van Johannes draait om de leugens van Satan en Gods waarheid. We moeten de geesten testen om te zien of ze van God zijn, en de test is gebaseerd op waarheid. Boze geesten zullen niet toegeven of erkennen dat Jezus Christus in het vlees kwam.

Boze geesten zijn leugenaars, zij hebben de aard van hun leider.

Johannes vertelde ons ook dat wij de boze geesten hebben overwonnen. Dat wil zeggen dat we als burgers van het koninkrijk van het licht niet langer onder hun heerschappij leven. Jezus, die alle macht heeft leeft in ons. Mensen die wederom geboren zijn en vol van de Heilige Geest moeten niet bang zijn voor demonen.

Johannes zei ook dat de wereld naar de boze geesten luistert, wat aangeeft dat die boze geesten kunnen spreken. We weten dat ze niet hoorbaar spreken, maar leugens zaaien in de gedachten van mensen.

Als discipelen van Jezus moeten we niet luisteren naar de leugens van boze geesten, en Johannes zegt dat degenen die God kennen naar ons luistert, omdat we de waarheid hebben; wij hebben Gods Woord.

We herhalen dat Satans strategie is om mensen te overtuigen zijn leugens te geloven. Satan kan ons niet verslaan als we de waarheid kennen en erin geloven en ernaar handelen. Dat is waar Schriftuurlijke, geestelijke oorlogvoering om draait.

Paulus en geestelijke oorlogsvoering

Paulus, de apostel, schreef ook over geestelijke oorlogvoering. Zijn belangrijkste Schriftgedeelte over dit onderwerp staat in het zesde hoofdstuk van Efeziërs, en omdat we die in een eerder hoofdstuk al uitvoerig hebben besproken, zullen we dit nu niet meer herhalen.

Paulus heeft het over het aandoen van Gods wapenrusting, een prachtige metafoor die beschrijft hoe we beschermd kunnen worden tegen Satans aanvallen door Gods Woord te kennen en te geloven:

*Voorts, weest krachtig in de Here en in de sterkte zijner macht. Doet de wapenrusting Gods aan, om te kunnen **standhouden** tegen de verleidingen des duivels; want wij hebben niet te*

*worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten. Neemt daarom de wapenrusting Gods, om **weerstand** te kunnen bieden in de boze dag en om, uw taak geheel vervuld hebbende, **stand te houden**. Stelt u dan op, uw lendenen omgord met de waarheid, bekleed met het pantser der gerechtigheid, de voeten geschoeid met de bereidvaardigheid van het evangelie des vredes, neemt bij dit alles het schild des geloofs ter hand, waarmede gij al de brandende pijlen van de boze zult kunnen doven; en neemt de helm des heils aan en het zwaard des Geestes, dat is het woord van God. (Efeziërs 6: 10-17)*

Paulus somt vier categorieën boze geesten op, maar het categoriseren ervan is duidelijk niet zijn primaire focus, en dat zou ook niet de onze moeten zijn. Hij zegt ook niets over demonen van lust, demonen van apathie, enzovoort, of zelfs niet over de prins van Rome.

Paulus somt vier categorieën van boze geesten op, maar het categoriseren van deze geesten is duidelijk niet zijn primaire focus, en dat zou het ook niet van ons moeten zijn. Merk ook op dat hij geen melding maakt van demonen van lust, demonen van apathie, enzovoort, of zelfs van de vorst van Rome.

Opnieuw zien we dat onze houding defensief is; drie keer wordt ons gezegd om standvastig te blijven.

Dit is geen fysieke strijd die wordt gevoerd met fysieke wapens. Ons pantser is niet uit metaal gemaakt, maar uit waarheid. Let op het gebruik van Paulus van de woorden **waarheid**, **evangelie**, **geloof** en het **woord van God**.

Omdat we onszelf met de waarheid beschermen, kunnen de brandende pijlen die boze geesten op ons afschieten alleen maar leugens zijn. Met het schild des geloofs kunnen we iedere pijl doven.

Jezus over geestelijke oorlogvoering

Eindelijk komen we bij wat Jezus over geestelijke oorlogvoering heeft geleerd.

Allereerst demonstreerde Hij waar Bijbelse geestelijke oorlogsvoering om draait toen hij Satan tegenkwam in zijn verzoeking in de woestijn, een ontmoeting dat we al eerder in dit hoofdstuk hebben uitgelegd. De oorlogvoering van Jezus met de duivel draaide om wat God had gezegd. Satans aanval kwam door suggesties, twijfels en verleidingen. Jezus overwon hem op elk terrein door Gods Woord te kennen, te citeren en te gehoorzamen.

In de gelijkenis van de zaaier en de grond heeft Jezus ons geopenbaard dat het Satan is die het Woord van God steelt wanneer het in het hart van bepaalde mensen wordt gezaaid. De enige manier waarop Satan Gods Woord zou kunnen stelen als het eenmaal in iemands hart is gezaaid, is door die persoon te overtuigen te geloven in zijn leugens.

Jezus openbaarde ons ook dat Satan van nature een leugenaar is en noemde hem zelfs "de vader der leugens" (Johannes 8:44). Evenzo zei Hij tegen Zijn discipelen om voorzichtig te zijn waar ze naar luisterden (zie Marcus 4:24), en beloofde hen, *als gij in Mijn woord blijft, zijt gij waarlijk discipelen van Mij en gij zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken* (Johannes 8: 31-32).

Jezus zeide: *'Ik ben het licht der wereld; wie Mij volgt, zal nimmer in de duisternis wandelen, maar zal het licht des levens hebben'* (Johannes 8:12). Licht staat als symbool voor waarheid, duisternis voor bedrog. Pas als we Jezus volgen, wetend en handelend naar wat Hij heeft gezegd, ontsnappen we aan de duisternis van Satans misleiding. Dat is Bijbelse, geestelijke oorlogvoering.

Ten slotte heeft Jezus aan het kruis Satan machteloos gemaakt met betrekking tot geestelijke dood, en nu kan iedereen op aarde verlost worden uit Satans greep. Elke persoon moet echter het evangelie kennen en erin geloven als hij wil ontkomen, waardoor juist de heilsdaad een daad van geestelijke oorlogvoering wordt. Elke keer als iemand het evangelie hoort, is er een geestelijke strijd en elke keer als iemand het evangelie gelooft, wordt een geestelijke overwinning behaald. Om die overwinning te behouden, moet de christen de waarheid blijven geloven, zelfs wanneer Satan of de boze geesten aanvallen met hun 'brandende pijlen' (Efeziërs 6:16).

Satan is volhardend

Zolang Satan en zijn boze geesten er zijn, zullen we tegen hen moeten vechten. En alleen omdat we vandaag een overwinning hebben behaald, is het geen garantie dat Satan er morgen niet terug zal zijn om het opnieuw te proberen. Jezus zei ons over de hardnekkigheid van de duivel:

Zodra de onreine geest van de mens is uitgevaren, gaat hij door dorre plaatsen om rust te zoeken, maar vindt die niet. Dan zegt hij: ik zal terug keren naar mijn huis, waar ik ben uitgevaren; en als hij komt, vindt hij het leegstaan (en) geveegd en op orde. Dan trekt hij heen en neemt zeven andere geesten mede, bozer dan hijzelf; en zij komen binnen en wonen daar.

En het wordt met die mens in het einde erger dan in het begin. Alzo zal het ook gaan met dit boze geslacht (Matteüs 12: 43-45).

Deze boze geest die werd uitgeworpen, kwam uiteindelijk terug en ontdekte dat zijn voormalige huis leegstaat en geveegd en op orde gebracht was. Om de demon buiten te houden, moest die mens vervuld worden met de Heilige Geest en onderwezen worden in Gods Woord, zodat hij standvastig in geloof kan blijven staan tegen de boze geesten.

We zouden iemand een slechte dienst bewijzen als we een demon uit hem zouden werpen en hem dan niet tot Christus zouden leiden en hem zouden leren hoe hij de duivel kan weerstaan door geloof in Gods Woord. Zodra hij wedergeboren is, wordt zijn lichaam een tempel van de Heilige Geest en als hij weet wat God heeft gezegd, is hij uitgerust voor de geestelijke strijd. Op dezelfde manier moet elke christen voorbereid zijn op een demonische aanval, zodat hij 'op de boze dag' kan weerstand bieden (Efeziërs 6:13).

Geloof is de sleutel

Het kennen van Gods Woord is niet genoeg om de geestelijke strijd te winnen. De sleutel is echt geloven/vertrouwen op wat God heeft gezegd in Zijn Woord. Dit is waar het echt omgaat in het weerstaan van de duivel en in het uitwerpen van demonen. Laten we opnieuw het voorbeeld dat we eerder hebben gezien lezen, toen Jezus zijn twaalf discipelen "autoriteit gaf over onreine geesten om ze uit te werpen" (Matteüs 10: 1). Maar we vinden de discipelen zeven hoofdstukken later, niet in staat om een demon die epilepsie veroorzaakte bij een jongen uit te werpen.

O ongelovige en verkeerd geslacht, hoe lang zal ik nog bij u zijn? Hoe lang zal ik u nog verdragen? (Matteüs 17:17).

Het was hun ongeloof waar Jezus over klaagde. Bovendien, toen Zijn discipelen Hem later vroegen waarom zij de demon niet konden uitwerpen, antwoordde Jezus: "*Vanwege uw klein geloof*" (Matt. 17:20). Zo zien we dat hun autoriteit om demonen uit te werpen niet los van hun geloof werkte.

Ons succes in het uitwerpen van demonen en het weerstaan van de duivel is afhankelijk van ons geloof in Gods Woord en de toepassing ervan in ons leven. Als we echt geloven wat God heeft gezegd, dan zullen we er ook zo over praten en er ook zo naar handelen. Honden achtervolgen alleen mensen die van hen weglopen, en het is hetzelfde met de duivel. Als je

wegloopt, zal de duivel je achtervolgen. Als je standvastig blijft in je geloof, zal de duivel van je vluchten (zie Jacobus 4: 7).

Ongetwijfeld zal het gebrek aan geloof van de apostelen voor elke toeschouwer heel duidelijk zijn geweest, omdat ze probeerden die jongen van een demon te verlossen maar faalden. Als die demon dezelfde show voor de discipelen opvoerde als hij voor Jezus deed, die jongen met een "gewelddadige stuiptrekking op de grond gooide (Lucas. 9:42) en maakte dat er schuim op zijn mond kwam (zie Marcus 9:20), is het mogelijk dat het geloof van de discipelen in angst veranderde. Ze waren misschien verlamd door wat ze zagen.

Iemand die geloof heeft, is niet onder de indruk door wat hij ziet, maar wordt alleen bewogen door wat God heeft gezegd. *"We wandelen door geloof, niet in aanschouwen"* (2 Korintiërs 5: 7). God kan niet liegen (zie Titus 1: 2), en dus zelfs als onze omstandigheden ogenschijnlijk in tegenspraak zijn met wat God heeft gezegd, moeten we standvastig in geloof blijven.

We leren hier dat Jezus de jongen in slechts enkele seconden bevrijdde. Hij deed het door geloof. Hij verspilde zijn tijd niet met het leiden van een 'bevrijdingssessie'. Diegenen die vertrouwen hebben in hun door God gegeven autoriteit, hoeven geen uren te besteden aan het uitwerpen van een demon.

Bovendien is er geen melding dat Jezus tegen de demon begon te roepen. Degenen die vertrouwen hebben, hoeven niet te roepen. Jezus heeft de demon ook niet herhaaldelijk bevolen uit te komen. Eén bevel was voldoende. Een tweede bevel zou een erkenning van twijfel zijn geweest.

In Wie je gelooft - het geheim van geestelijk succes

Het slagveld van onze geestelijke strijd bevindt zich niet in de hemelse gewesten, maar in ons eigen denken. Of we denken aan, en geloven in de gedachten van Satan, of denken aan en geloven wat God heeft gezegd. Onze gedachten over onszelf, over anderen, over God, over onze omstandigheden, enzovoort, zijn van God of aards ongeestelijk en duivels.

Ons geloof ligt uiteindelijk in wat God heeft gezegd, of wat Satan heeft gezegd.

Jezus spoorde ons aan: 'Hebt geloof in God' (Marcus 11:22). Dat is niet alleen het geheim van succesvol gebed, maar het geheim van succesvolle geestelijke oorlogvoering. Geloof wat God zegt. Als je dat doet, kunnen Satan en zijn boze geesten je niet overwinnen.

Voetnoot

22. We moeten wel heel voorzichtig zijn in de veronderstelling dat alle epilepsie wordt veroorzaakt door een inwonende boze geest.

Nawoord

Ik ben dol gelukkig dat God de heerschappij heeft en dat het resultaat van een vermeende kosmische strijd tussen God en Satan niet van ons afhangt.

Ik vind het geweldig dat God almachtig en alwijs is en dat zijn eeuwige plan volmaakt is.

Ik ben heel blij te weten dat Satan geen autoriteit heeft die Gods autoriteit te boven gaat, en dat God echt soeverein is, Hij alleen is de "*Heer van hemel en aarde*" (Matteüs11: 25).

Ik ben blij te weten dat demonen ons niet kunnen beheersen als we zondigen, en dat we de duivel kunnen overwinnen door eenvoudig God te vertrouwen en te gehoorzamen.

Ik ben dankbaar dat we niet hoeven te vasten om de overwinning op Satan te behalen, of bang zijn dat we voorbestemd zijn om te lijden vanwege een vermeende vloek op onze overgrootouders.

En ik ben verheugd dat we, door de waarheid te kennen, zijn bevrijd van het geloven in de vele leugens van Satan (Johannes 8: 32).

Of je het je nu hebt gerealiseerd of niet, terwijl je dit boek aan het lezen was, was je betrokken bij geestelijke oorlogvoering. Net zoals de duivel tegen Eva zei: "Heeft God gezegd ...?", Heeft Satan ongetwijfeld vragen met twijfel in gedachten gesteld tijdens het lezen. Het feit dat je zo ver bent gekomen, is echter een goede indicatie dat je een overwinnaar bent in je geestelijke strijd. U gelooft de waarheid en Satan heeft geen mogelijkheid om u te overwinnen.

Gefeliciteerd! Houd je wapenrusting aan en verheug je dat op een dag onze strijd voor altijd voorbij zal zijn!

Dan komt het einde, wanneer Hij [Jezus] het koninkrijk overgeeft aan God de Vader, wanneer Hij alle heerschappij en alle macht en kracht onttroond zal hebben. Want Hij moet als Koning heersen, totdat Hij al zijn vijanden onder zijn voeten gelegd heeft (1 Korintiërs 15: 24-25).

En de duivel die hen verleidde, werd geworpen in de poel van vuur en zwavel, waar ook het beest en de valse profeet zijn, en zij zullen dag en nacht gepijnigd worden in alle eeuwigheden
(Openbaring 20:10).

Geprezen zij de Here Jezus Christus onze Koning!